

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXIX.

CHICAGO. 15. ČERVEN 1907.

Číslo 6.

Pamětní list, odevzdaný borci a sokolky N. J. S. presidentu francouzské republiky v Paříži

dne 14. června t. r.

Monsieur le Président République Française.

Monsieur le Président,

Un sentiment de joie vive a envahi nos coeurs quand nous avons mis les pieds sur le sol de cette République sœur, la glorieuse France, et dans notre mémoire nous nous rappelons toujours toutes ces années passées que les gymnastes français et avec eux tout le peuple de votre pays ont toujours manifesté envers notre nation, et tout spécialement envers les gymnastes tchèques les Sokols, pendant leurs visites en France, et réciproquement pendant les visites des Français en Bohême. ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

Permettez-nous donc, Monsieur le Président, de vous présenter au nom des Sokols tchèques en Amérique tous nos remerciements chaleureux et de vous apporter au moment de cette précieuse occasion de notre première visite à la chère et belle France et à votre fier et libre Paris nos salutations fraternelles. ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

Nous sommes en route pour le concours international des gymnastes et des Sokols en notre ancienne et inviolable patrie, où nous allons montrer nos qualités aussi bien nos amis, les gymnastes français, et démontrer en commun ce que les bras agiles des gens libres peuvent accomplir.

En témoignage que nous, vos frères de l'autre côté de l'océan, ne manquons pas de suivre des yeux le marche de la grande France vers le Progrès, et que nous concevons le travail glorieux que les amis de la Liberté en France sont en train d'accomplir, en ce moment nous vous prions d'accepter l'expression de notre joie intense du fait, que la chère et vaillante France dans son évolution récente déjà les plus beaux fruits de la séparation de l'église et de l'état, présente au monde ce que les révolutions ne pouvaient accomplir. Liberté, Liberté, Liberté!

Vive la France et ses braves fils qui sont en tête. Vive la République Française et tout son bon peuple. ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

Agreez, Monsieur le Président l'expression de nos humbles hommages et pour votre nation les souhaits de prospérité parfaite.

Pour l'Union Nationale des Sokols avec États-Unis de l'Amérique
Le Comité Exécutif

Le Secrétaire

Le Président

Presidentu Francouzské Republiky.

Pane Presidente!

Pocity živé radosti zmocnily se našich srdcí, když jsme vstoupili na půdu této sesterské Republiky, velké Francie, a v paměti své vyvolávali jsme vzpomínky všech těch přátelských projevů, s nimiž francouzští gymnasté a s nimi celý Váš národ vycházel vstříc národu českému a obzvláště Sokolům, při návštěvách a sletech ve Francii, jakož i při návštěvách Francouzů v Čechách. ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

Proto dovoluji, pane Presidente, bychom Vám tlumočili ve jménu Sokolů Amerických vřelý dík, a projevíli Vám u této vzácné příležitosti naší první návštěvy té drahé a krásné Francie i hrdé a svobodné Paříže jich bratrské pozdravy. ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

Jsmé na cestě k zápolu mezinárodnímu a Sokolů do naší staré a nezapomenutelné vlasti, a tam chceme změřiti síly své i se svými přáteli francouzskými gymnasty a ukázati tak společně, seč jsou utužené naše lidi statečné. ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

A na důkaz, že i s druhé strany Oceánu sledujeme pozorně postup velké Francie k Pokroku, a že pochopujeme všichni práci, již v této době přátelé Svobody ve Francii k cíli přivádějí, prosíme, byste přijal projev naší srdečné olbrmí práce, již v této době přátelé Svobody ve Francii k cíli přivádějí, prosíme, byste přijal projev naší srdečné radosti nad tím, že drahá a statečná Francie sklízí ve svém rozmachu nejkrásnější ovoce rozluky církve od státu, a dává světu to, co revoluce nedovedly uskutečniti, Svobodného člověka.

Necht' žije tedy Francie a stateční její synové v čele. Necht' žije Republika Francouzská a dobrý její lid veškerý.

Přijměte, pane Presidente výraz naší hluboké úcty a pro Váš lid přání dokonalého zdraví.

Pro Národní Jednotu Sokolskou ve Spojených Státech Amerických Výkonný Výbor,
Ferd. Martyny, předseda. Jan Černý, tajemník.

PRESIDENTU FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY.

Pane Presidente!

Pocity živé radosti zmocnily se našich srdcí, když jsme vstoupili na půdu této sesterské Republiky, velké Francie, a v paměti své vyvolávali jsme vzpomínky všech těch přátelských projevů, s nimiž francouzští gymnasté a s nimi celý Váš národ vycházel vstříc národu českému a obzvláště Sokolům, při návštěvách a sletech ve Francii, jakož i při návštěvách Francouzů v Čechách.

Proto dovoluji, pane Presidente, bychom Vám tlumočili ve jménu Sokolů Amerických vřelý dík, a projevíli Vám u této vzácné příležitosti naší první návštěvy té drahé a krásné Francie i hrdé a svobodné Paříže jich bratrské pozdravy.

Jsmé na cestě k zápolu mezinárodnímu a Sokolů do naší staré a nezapomenutelné vlasti, a tam chceme změřiti síly své i se svými přáteli francouzskými gymnasty a ukázati tak společně, seč jsou utužené paže lidi statečné.

A na důkaz, že i s druhé strany Oceánu sledujeme pozorně postup velké Francie k Pokroku, a že pochopujeme olbrmí práci, již v této době přátelé Svobody ve Francii k cíli přivádějí, prosíme, byste přijal projev naší srdečné radosti nad tím, že drahá a statečná Francie sklízí ve svém rozmachu nejkrásnější ovoce rozluky církve od státu, a dává světu to, co revoluce nedovedly uskutečniti, Svobodného člověka.

Necht' žije tedy Francie a stateční její synové v čele. Necht' žije Republika Francouzská a dobrý její lid veškerý.

Přijměte, pane Presidente výraz naší hluboké úcty a pro Váš lid přání dokonalého zdraví.

Za Národní Jednotu Sokolskou ve Spojených Státech Amerických Výkonný Výbor,

Ferd. Martyny, předseda.

Jan Černý, tajemník.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Mladý Voltaire byl hotov se studiem. Prošel školy. A tak stál jednoho dne před otcem svým v knihovně. I děl otec k němu: "Synu můj, na jakém povolání jsi se rozhodl a kterému přednost dáti hodláš?" "Chtěl bych se státí reformátorem, otče drahý," odvětil mladík. "A uvážil jsi osud reformátorů?" Mladý Voltair na to klidně: "A jaký osud kyne reformátorům otče?" Místo odpovědi synu svému, mladému Voltairovi, ukázal otec pouze na obraz, na němž vymalován byl ten, jemuž říkají "Ježíš nazaretský na kříži." ("Guide and Critic".)

Bylo by věru jen dobře, kdyby nevyskytovaly se soudní případy sensační, kde podávají se různá lékařská dobrozdání. Není snad ničeho horšího, ba ničeho co více škodilo by jinak krásnému povolání lékařskému v očích lidu, jako tak zvané svědectví znaleců v té či oné při si navzájem odporujících. Nejlépe ukázalo se, jakž známo, v soudním případě Thawově v New Yorku, co tam se svědčilo znalci lékařskými pro obhajobu a hned zase pro žalobu, přesahuje vše, co rozum kusý jen chápati dovede. A pak se divíme, když mluví se o tom, že "znalecké dobrozdání" v Americe lze si koupit, at' již se naň přísahá, aneb čestné slovo dává.

Jaro se chýlí ke konci — blíží se doba letní. Nemůže býti krásnějšího požitku — duševního i tělesného — jako po celotýdenním pobytu v dusných ulicích městských strávití den v přírodě, ve volném ovzduší — u prostřed osvěžující zeleni a šveholícího polního ptačtva. A máš-li, milý čtenáři, rodinu, nevycházej do přírody samotén — dopřej skvostného požitku toho i svým milým. Ubohé děti, které odsouzeny jsou žiti ve velkých městech — jak málo ony poznají těch pravých radostí mládí. Jsou-li ale již odsouzeny k tomu, že žiti musí v úzkých, špinavých, zaprášených ulicích, vyved'me je aspoň jednou neb dvakrát týdně do přírody. I věrné ženě dopřejme venkovní vycházkou žádoucí osvěžení, neb nic tak ženy naše neničí tělesně i duševně, nic tak nestírá předčasně pel mládí s jejích lící, jako ta neko-nečná, namáhavá, jednotvárná práce domácí, trávající často od časného rána až pozdě do noci. Pouhá vycházka do parku, jmenovitě musí-li jíti žena s dětmi samotná, nepřinese ji žádoucí změny — neb pění o dítky v přečpaných karách často vyčerpává poslední zbytky její sil a ona vrací se domů unavenější, nežli byla vyšla. Četní naši otcové by měli se vzdáti trochu svých "požitků", jako jest hraní karet, při planém klábosení obléhati "báry", nebo půldenní popíjení na pavlačích a měli by obětovati prázdný čas svůj svým milým. A — last but not least — když i vyjedou si s rodinou ven, měli by se vraceti pod domácí střechem u prostřed rodiny své veselí, potěšení, šťastni — a ne vraceti se domů v takovém stavu (jak se žel! dosti často stává) že vracující žena vedle starosti o své děti musí ještě tonouti v stálých úzkostech o svého bezmocného, potácejí-

cího se zpitého manžela. Jest pravda, že život je plný svízeli, ale on má též celou řadu jasných stránek, přináší s sebou též radosti, šťastné chvíle, dovedeme-li si je vyhledati!

Vděk vůči činovníkům našim pilným, pracovníkům upřímným není u nás zrovna na denním pořádku a nebylo by asi v souhlase s naší českou povahou vůbec, však proto přec vzpomínka mužů našich nejlepších, bodrých povah a sokolů celých, zejména u slavných příležitostí, jakou jsou dny sletové v Praze, byla by snad jen na místě. Máme tu na zřeteli památku pracovníka sokolského, který před dvaceti lety prvou výpravu sokolskou do máti měst tam na Vltavě vedl, památku jednoho z nejčilejších a opět nejskromnějších br. Augusta Volenského, člena sboru T. J. S. Čechie v Chicagu, II. Pozůstatky jeho odpočívají pod tím drnem Národního hřbitova, však výsledky té mnohé práce jeho sokolské jsou tu ještě dnes mezi námi. Jestli mnozí zapoměli jej, tak zapoměli, že dnes po dvaceti letech, sotva kdo rovu jeho zná, nezapomínáme my a s námi bratři od Čechie, ba neměli by ani bratři naši, borci a sestry naše o slavné Olympiadě sokolské zapomenouti v Praze. A vedeni tou vzpomínkou na prvního vůdce první sokolské výpravy, až zajdou k těm rovům našich bohatýrů Fuegnera a Tyrše a skloní tu svoji šíj, neměli by zapomenouti ještě jednoho místa posvátného a sice v domě Náprstkově, před urnou, jež chová popel přítele Čechů amerických kdys nejlepšího — Vojty Náprstka.

Z letošní výpravy sokolů měli bychom si vzíti poučení pro doby budoucí. Viděli jsme v posledních dnech před samým odjezdem ten chvat, s jakými konány byly přípravy, viděli jsme, jak málo času měli někteří borci k přípravě, jak na kvap nacvičována byla ona "protná evičení", byli jsme svědky, jak některé jednoty v poslední chvíli sháněly "borce", jen "aby také byly zastoupeny" — byli jsme svědky té nepřírozené námahy, s jakou borci nacvičovali obtížné povinné eviky na náradí, a vidouce to vše, nemohli jsme ubrániti se povzdechu: Jak jinak byla by výprava Sokolstva česko-amerického dopadla, kdybychom jen osvědčili trochu více energie, kdybychom nemyslili vždy, že je "na vše dosti času" a kdybychom zbaviti se mohli malicherných osobních nevraživosti a dětinské žárlivosti. Kdyby Sokolstvo naše bylo se uchopilo věci v době, kdy "Sokol" k přípravným krokům vybízel, bylo by zastoupení naše při mezinárodních těchto olympiádách po stránce technické mnohem lepší a nevyžadovalo by ani polovici toho vydání, jaké jsme na vyslání vyslanců obětovali! Ačkoliv veřejný tisk provází borce naše frázemi o "palmách vítězství", my víme, že až na některé jednotlivé výjimky naši borci budou v tom množství junáctva evropského hezky daleko od těch, jimž "palmy vítězství" budou udílěny. Leč to by nás mehnělo — kdyby aspoň vši-

chni naši vyslanci co celek byli mohli věnovati dosti času na své vycvičení, kdyby nebyli někteří voláni do řad vyslanců až v posledních chvílích! Osm borců, vybraných z celé jednoty, poučilo by evropské organizace více o naší vyspělosti, nežli ten četný počet sokolů, z nichž mnozí na zápas takový jdou nedostatečně připraveni. A proč zmiňujeme se o tom dnes? Poněvač jest vroucím našim přáním, abychom naučili se jednati rázně, abychom v budoucnosti neodkládali vše až na poslední chvíli — abychom se učili z letošní zkušenosti, která nás bude státi velké oběti a která k pravému poznání o vyspělosti naší jen málo přispěje.

Když převzali jsme pořadatelsví listu tohoto, umínili jsme si jíti výhradně a poctivě stezkou pravdy na prospěch dobré věci naší výchovné a sokolské a na prospěch lidu vůbec. Nelekali jsme se řezu i do vlastního celku našeho, bylo-li třeba, ba vrhli jsme se v zápas se vším, co zavánělo zpátečnictvím, ramenářstvím, klamem a vydíráním, aneb kejklářstvím, at' již v tom či onom jmeně prováděným. Dosti získali jsme čtenářů a přátel, ba více nežli jsme čekali i dosti odpůrců. Zde nadšeně se tleská, tam trhá, chladně bije a vášnivě útočí, co zatím jinde myslí, že pouhé pokrčení ramen, ignorování a p. ty naše pravdy zastaviti může. Nás přímý úder neleká, jako nebojíme se boje žádného, ale zákeřnické napadání lží a pomluvami roztrpčuje a bolí a jeli od tak zvaných bratří bolí nekonečně, zejména když pod cizím se děje štítem. Bolí, protože na ně nemůžete, a oni příliš jsou zbabělí, nežli aby ukázali barvu.

Dnes upozorniti chceme na dva záslužné podniky sokolské a to sboru jednoho v Nebrascce a druhého v Oklahomě. T. J. S. Žižka v Bruno, Neb. rozhodla se postaviti si vlastní stánek, tělocvičnu, kde byla by i čítárna a knihovna, jakž v listě našem již byli jsme se zmínili. Sbor ten slabounký, však vždy čilý, kdykoliv se jednalo o nějaký podnik společný a N. J. S., pomahal jiným a dnes potřebuje pomoci naší. Všude, kdekoliv jen poněkud pokladny sborové dovolí, mělo by se bratří našich v Bruno vzpomenouti. V. V. naší jednoty uznal oprávněnou žádost tohoto sboru a k výzvě naší se rovněž připojuje. Druhý neméně pěkný podnik sokolský, který podpory si zasluhuje, jest onen řečnicko-literárního kroužku sboru T. J. S. Oklahoma, jakž na jiném místě se dočtete. Tamní bratří rádi by založili si knihovnu i těší se, že dostane se jim cenných kněh a spisů nejen od sborů, kde třeba mají duplikáty, ale i od jednotlivců. Kdo můžeš, nezapomeň a pošli na udané adresy, prospěješ tak věci jen dobré.

Jedním z našich oblíbených zvyků jest zlehčovati často příslušníky jiných národností v zemi této usazené, ale kdybychom na místě zlehčování, ba často až posmívání od nich se učili, prospělo by nám co celku mnohem více. Co napsalo se již o potřebě nějakého důstojného českého střediska, ale marně. My pouze naříkáme, že zde vychovaná mládež se

nás vzdaluje — a ač všichni víme proč, nejsme s to odhodlati se vyjítí mládeži té vstříc, snažiti se ji mezi sebou udržeti. Vyžadovalo by to kus společné, svorné práce — a k té odhodlati se nejsme s to. Jinak naši sousedé židé. I oni uznávají, že jest jim střediska — nejenom k zachování mládeže pro sebe, o to se jim tak nejedná — ale hlavně proto, že cítí, že dorostu je třeba střediska, které by jej vábilo více, nežli nízké putyky, nároží, nízká divadla, zkrátka zábavy, které dorůstající mládež tělesně i mravně ničí. A ti židé, usazení na západní straně Chicaga, před nimiž my utíkáme, jichž se straníme, jimž se často i posmívati dovedeme, ti židé nesvolávali žádných schůzí, nedeklamovali o této potřebě, jednoduše přikročili k dílu a za nedlouho na západní straně bude postaven dům, jaký jsme často lidu našemu doporučovali, ale o jakém my můžeme prozatím jenom sníti, neboť při naší rozháranosti nelze na jeho uskutečnění pomýšleti. Židovský dům postaven bude dle vzoru budov Y. M. C. A. — bude míti moderní tělocvičnu, místnosti klubovní, knihovnu, čítárnu, dětskou opatrovnu, divadlo a jiné místnosti zábavní. Na vše bude pamatováno, co dorůstající živel může vábiti a se stavbou započne se již co nejdříve. Tak jednají židé. A my? — my mluvíme, pak se sejdem a zase mluvíme — a když se hodně vymluvíme, prohlásíme, že se u nás věc taková nedá provést, načež jako děti po sobě se ošklibáme, na sebe prstem ukazujeme a voláme: "Já ne — to ty!" Na konec se na to vše napijem a zanotujeme si naši oblíbenou národní hymnu: "Proč bychom se netěšili, když nám pánbů zdraví dá!" a jsme při tom šťastní a spokojení, že svým povinností udělali jsme zadost. č.

V odborných kruzích se tvrdí a to právem, že budou-li lékaři u nemocných doporučovat tělocvik, jakž případ od případu by toho vyžadoval, že pak i lidé zdraví uznají spíše jeho důležitost a tak dosáhne se cíle, aby tělu i mysli vždy věnovala se stejná péče a člověk pro každý případ se utužoval a silnějším se stává ve svalův svém mohl pak tím více rozvinouti a uschopniti se ve volném myšlení, vlastním rozumování a na svět tento nazírání vůbec.

Ze všech sborů N. J. S. ozval se pouze 'Budivoj' v Detroit, Mich protestuje rázně a upřímně své doby proti roztržení výpravy sokolské a z českých listů byla jediná "Dennice Novověku", která se Sokolstva a N. J. S. zastala, všem druhým byla zcela lhostejná, jak a kým se bude reprezentovati ten pokrokový živel český z Ameriky, ty naše řady sokolské. A podle toho také dopadlo, bylot' výprav z Chicaga hned několik. Nám však nevadí, neboť podnik Nár. Jed. Sok. za úsilovné práce a poctivé námahy sletového výboru v New Yorku dostoupil netušené výše a rozměrů celku našeho jen důstojných. A jako ti borci naši se připravili a tužili se i sestry naše newyorské, tak učinil sletový výbor vše, co bylo třeba, postaral se o mnohé, za co jen uznání mu náleží a jest-li někde při velikosti podniku něco chybělo, něco se přihodilo, snadno omluviti lze dobrou vůlí

a co hlavního starostí, aby naši nepřijeli do Čech s prázdnými rukama, ale aby dar ten Ústřední Matici Školské v Čechách byl Sokolstva jen důstojným. Mimo to přivezli naši americkou skvostnou vlajku mládeži české do ústavu Tyršova a do Náprstkova musea další mnohé staré rukopisy, knížky, práce a fotografie z pozůstalosti prof. L. Klácela.

Mezi tím co řádky tyto dostanou se do rukou našich čtenářů, bratří a sester, jsou již naši borei a sestry sokolky spolu s mnohými těmi výletníky výpravy sokolské z New Yorku po slavných dnech v Paříži a vřelém tam uvítání i průkazu práce tělocvičné, na cestě do máti měst, do zlaté slovanské Prahy, jež v slavnostní oděla se háv sletový. Cizina se účastní tohoto sletu Č. O. S. a s ní veškeré šiky slovanského Sokolstva, jako bratři a sestry naše zahraničních sborů, z Anglie, Francie, Ruska, Uher a odjinud. Naším boreům bude tu hájiti čest N. S. J., víme, že jsou si úkolů svých vědomi, těšíme se, že obstojí a co nejlépe uplatní. Více od nich nečekajíc, jen tou nadějí se kojíme, aby až domů se navrátí, vyprávěli nám ty mnohé dojmy své, aby vyprávěli všem těm našim o těch krásách země české a dobrém jejím lidu, o nesčetných těch řadách šiků sokolských a mohutných výsledcích veliké manifestace Sokolstva veškerého. S mnohými předáky a činovníky, osobními přáteli našimi se sejdou a za nás dojistá potřesou jim pravicí, sejdou se s lidmi nadšenými pro věc sokolskou, nadšenými i pro ten trošek, co i ta větev česká za oceánem koná, a od těch necht' se naučí vytrvalosti, kázni a to tak, aby i z nich stali se nadšenci, kteří by po návratu svém do sborů svých v mysle členstva veškerého dovedli vtisknouti své city a rozohniti řady naše ku zvýšené činnosti. Nadšení pro drahý odkaz sokolských zakladatelů poskytlo Sokolstvu slety minulé se všemi těmi nádhernými obrazy mužné síly a tentokráte jistě nemůže býti a nebude jináče.

V posledním čísle "Sokola" uveřejněna jest zpráva o veřejném cvičení Sokola new-yorského a ve zprávě té shledáváme se s následující poznámkou: "... cvičení prostná, sestávající z většiny z postojů kročných, úpolnických a kroků, kterými se přecházelo ze 6- do 12stupu a zpět, bylo až příliš těžké k pochopení pro žactvo sotva chápající, co na něm cvičitel žádá." — Těší nás, že dopisovatel má dosti odvahy nepsati svoji zprávu dle obvyklé šablony našich zpravodajů, kteří vidí všude samou přesnost, velkolepost a vzácné pochopení — a vytkl bratru cvičiteli chybu, již se tento dopustil. Od takových posudků se učíme — ustavičná chvála nás tak ukolébá v naší domnělé dokonalosti, že po dlouhé době probuzení teprv poznáváme, jak daleko zůstali jsme za ostatními. Chyby, již dopustil se shora zmíněný cvičitel, že dal útlému žactvu příliš obtížné cviky, můžeme spatřovati po dnes v četných našich tělocvičnách a právě proto se o ní zvlášť zmiňujeme. Tak jako tělocvičná hygiena nám káže, bychom počínali si s největší opatrností při cvičení mládeže na nářadí, tak

jako zaviniti můžeme různé poruchy tělesné špatně volenými, příliš namáhavými cviky — tak právě měli bychom býti opatrní při volbě cviků prostných. Příliš komplikovanými cviky mysl dětskou příliš napínáme a zavinujeme často vysílení, takže cvičební hodina nepřinese jim to osvěžení duševní a tělesné, jaké jim po několikahodinném trávení ve školních lavicích přinéstí má. Svědomitý cvičitel neměl by dítky péci jeho svěřené obětovati své ctižádosti, své touze po okázalosti. Za ten laciný potlesk, kterým ho odmění diváci, musí draze zaplatiti nepřírozenou námahou utlí žáci. Jest mnoho způsobů, jakými i jednoduché cviky mohou státi se poutavými a při tom odpovídati tělesné i duševní schopnosti dítek, aniž by třeba bylo sahati k těžkým postojům úpolnickým a různým změnám, s nimiž i dospělí sokolové dosti pracně zápolí. Přemýšlejme — učme se — pokračujme!

č,

Také v turnerských kruzích dnes se uznává, že vedle tělocviku bude nevyhnutelně třeba, jestli se Němci chtějí postarat o budoucí členstvo své ve spolcích svých v Americe, že zakládati musí opravdové svobodomyšlné školy nedělní, **kde svobodomyšlnosti by se i učilo.** Pouhé obmezení se na trochu té němčiny, čtení a psaní a dějepisu německého dnes prý již nestačí, aspoň nestačí pokrokovým řadám turnerstva, jež, chce-li vyhověti volným zásadám svého sdružení, musí dle toho i jednati. Nezdá se vám, že něco podobného již jste někde četli? Nezdá se vám, že psalo se tak a podobně na těchto místech i jinde častokrát? Ano, psalo se o organizaci živlu volného v Americe v listech, jako "Truth Seeker", psalo se jinde námi i jinými o vlastním postupu soustavném i těch volných lidí českých, již z kruhy druhými navázaly by styky vzájemné a dnes již se těšíme aspoň skrovným výsledkům pozitivní práce sjezdu svobodomyšlných.

Litujeme vždy sbor ten, který nehledí si v první řadě členstva cvičícího, který nedbá, aby to procento právě těchto řad bylo co největší. A také litujeme sborů, které, ačkoliv hlásí se k naší veliké N. J. S., toho zájmu, toho celku velikého pramálo dbají. Nevěřili byste a přec jen, že jest pravdou, že od některých sborů našich, pravíme výslovně naší jednoty, nedostali jsme až do dnes vyplněných dotazníků za účelem sestavení statistiky a průkazu práce těch kterých sborů, jakž do Prahy se poslat má. Patrně těm některým liknavým činovníkům, jimž práce ta byla svěřena, na sborech jejich vlastních nezáleží, a jestli nezáleží jim, nesmí se potom diviti nám, až dle toho zaznamenáme, a že zaznamenáme a to s několika hned vykřičníky najednou, můžete býti jisti. Na druhé straně pak, jak bude těšiti ty bratry a sestry dobré vůle, až dozvědí se o výsledku vlastní práce a budou moci s klidným svědomím říci si: "Přiložili jsme také ruku k dílu tomu." Museli jsme k vůli těm liknavým lhůtu prodloužiti a sečkáme ještě tento měsíc, pak ale neodvolatelně uzavřeme, at' schází kdokoliv.

PÁTÝ SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE A ZÁVODY MEZINÁRODNÍ.

Kdo ubrániti by se mohl dojmům různým, čta ze všech stran ty zpráv příznivé: jaké chystá se divadlo velikolepé v té zlaté, slovanské Praze o pátém sletu všesokolském a u příležitosti závodů mezinárodních. A tou dobou, co řádky tyto oetnou se v rukou Vašich, bratři a sestry, již chvátají ti naši po velikém holdu a vlastním průkazu práce těloevičné v Paříži do staré vlasti naší a máti měst tam na Vltavě, odkudž těšíme se na zprávy o nich co nejlepši. A mezi tím co Němcům naskakuje ze sletu

li podlomiti a tu tane nám na mysli, co opět na druhé straně bylo obětí a co nákladu, snahy a příčině činností poctivých a upřímných, aby jen to Sokolstvo naše při veliké Olympiádě české nescházelo, aby borei a sestry naší N. J. S. tam i po stránce technické nejen obstáli, ale možno i uplatnili se.

Odjeli, provázeni tak mnohými přáními a nadějemi a všude, odkud jen ti naši jsou, zanechali mnohé, tam v Omaze, St. Louisu, Cedar Rapids, Chicagu, Milwaukee, Clevelandu, Detroit a New Yorku hlavně, již budou s radostí čísti každou zvěst' o těch našich Američanech a tu doufáme, že nikterak trpkého zklamání nedoznáme, ba naopak, že všechny

VÝBOR SLETOVÝ V NEW YORKU.

a jeho zduhu husí kůže, co s nadšením se píše o mohutném projevu Sokolstva amerického veliké Francii, co Praha již obléká se v háv sváteční a pod korouhví sokolskou pilno jest jako v mraveništi, vyskytují se i zjevy neblahé. Tak s lítostí shledalo se, jakž čteme, že bratři Poláci do této chvíle z Haliče na pozvání Č. O. S. neodpověděli, kdežto vedle velikého nadšení pro slet v Čechách samotných "v některých jednotách panuje naprostá otrlost a domácí sváry hýří vesele dál, nic nedbajíce, že okolo jejich oken mohutným krokem jde veliká myšlenka." Pro nás Američany věru zajímavé, povážíme-li, že i tu namnoze našli se dobráčkové, již podnik náš, výpravu sokolskou hned již od samého začátku chtě-

ty zvěsti o borcích a sestrách našich budou jen dobré a vlastního významu poslání jejich jen odpovídající...

Co říci máme více?

Snad stačí, když poukážeme i na těch několik slov na rozloučenou, jakž poslali jsme před odjezdem našich do New Yorku, považující za svou povinnost upozorniti ty naše, jakž budou radostí dmouti se prsa všech nás, až dozvíme z těch dnů slavnostních, že před zrakoma ciziny a tisíců lidu českoslovanského v těch nedohledných řadách vojska sokolního, v tom vlnícím se moři jarých těl, byli i junáci naši a drželi se statečně. Psali jsme:

"Bratři v zápol jdoucí, bratři Slováci a Vy milé

sestry sokolky! Všem Vám, jimž přáno jest, abyste účastnými se stali velikých svátků Sokolstva českého v zlaté slovanské Praze, Vám, borei naši, borei slovenského Sokola a Vy sestry obětovné z New Yorku, jež rovněž přičinili se chcete u velikolepé této příležitosti k průkazu práce, všem Vám i všem účastníkům výpravy sokolské bratrský pozdrav. Jste připraveni a hotovíte se již k odchodu na loď, hotovíte se a všude napjali Jste dojistu úsilí, kde dosud mezery se jevily. Borei naši, držte se statečně, nepovolte ani po cestě a vedením svého předáka, snažte se dostoupiti výeviku i ve chvíli poslední, abychom tak děli, nejlepšího, seč síly Vaše. Jděte k Sokolstvu Olympiádě — sletu pátému a závodům, jež vždy nejsprávnějšími byly ukazovately rozmachu a síly sokolské; jděte, jakž sluší se na příslušníky národa, z něhož Vaši otcové jsou a jako Američané pod praporem, jenž vlivem kázně Vaší a chování vůbec musí zůstat za každou cenu čistý. Vy chápete mne dozajista, chápete, proč ještě v této chvíli tak k Vám promlouvám, co zatím v tom nitru cosi svírá, jakoby vzpomínka toho překrásného obrazu, který před tváří ciziny naskytne se Vám nejprve v Paříži a pak v té drahé naší staré vlasti. Tož vytrvalost, vytrvalost do poslední písmeny. jděte, aby přinesli jste nám nové posily, nového osvěžení a povzbuzení k nové práci. Dobro došli. Na zdar! Váš Dr. J. Rudiš-Jičínský."

K tomu pak dodáme-li, co napsal ještě vrchní náčelník N. J. S., doufáme, že prozatím jsme řekli dosti:

"V zápas jdoucím boreům N. J. S. Bratří! Jděte v bohatýrský zápas jako sokolové, jako muži a co více, jako synové volné, svobodné země. Spějte k metě vedoucí vás v lůno staroslavné máti měst českých: královské Praze a hrdě neste hlavu vztýčenou, neb oprávnění Jste býti hrdými na úkol, kterým Sokolstvo americké Vás pověřilo. Přijměte poslední pozdrav můj a vyřid'te i pozdrav náš všemu Sokolstvu českému. Pozdravte za nás všechn lid český hřímavě, aby ozvěna pozdravu toho vnikla i v poslední chatrě nejmenší vísky české. Pozdravte za nás též všechny přátele Sokolstva a lidu českého. A ve dnech, kdy jásati bude nad úspěchy a silou Sokolstva vše, co česky dýše, nezapomeňte na zakladatele toho Sokolstva a za nás u hrobu jeho povinnou úctu vzdejte největšímu sokolu, bohatýrskému Miroslavu Tyrši. Bratří! Bud'te svorní a zdar provázeti bude všechny kroky Vaše. Dobud'te uznání jménu Sokolstva amerického a my toužebně očekáváti budeme návratu Vašeho, aby společně s Vámi radovali jsme se nad úspěchy práce sokolské. Na zdar V. všesokolskému sletu! Na zdar Vám všem! A. Haller."

POČÁTEK KARIÉRY MODERNÍHO OBRA.

Každému čtenáři "Sokola" známo jest zajisté jméno moderního obra, Eugena Sandowa, které v athletických kruzích i na této polokouli před několika roky vyvolalo neobyčejný rozruch. Sandow nejen že pokládán byl za nejsilnějšího muže na světě,

ale dle úsudků lékařů žádný druhý muž nemůže honositi se takovým vývinem svalstva, jako tento plavovlasý Prusák. Síla jeho byla (a snad po dnes jest) přímo fenomenální a krása těla jeho sloužila nesčetným umělcům jako model při tvorbě obrazů a soch, znázorňujících krásu těla mužského, spojenou s neobyčejnou silou. "Apolon a Mars v jedné osobě" — tak vyslovil se o něm jistý sochař a ký div, že neobyčejný ten muž nalezal zástup nadšených obdivovatelů u obojího pohlaví.

Jako chlapec nevynikal Sandow takovým vývinem tělesným, který by mu byl předpovídal budoucnost "moderního obra". Byl sice zdrav a nadšeným milovníkem eviků tělesných, ale ještě v době, kdy dospíval do let jinošských, ani sám netušil, jaké bude míti výsledky ta jeho vroucí láska k tělesným cvičením. "Hlavní příčina," praví Sandow ve svých memoirech, "proč u mně síla tak neobyčejně se vyvíjela, jest, že mysl moje provázela každý evik. — Cvičení prováděné mechanicky, kde duch náš nevěnuje pozornosti práci svalové, nemůže míti výsledků žádoucích. Nevěřím v eviky na náradích, kde nezkoušený cvičenec často síly své přepíná a vedle toho vydává se nebezpečí tělesného úrazu — prostné eviky 3- neb 5liberními činkami dá tělu našemu více síly a vyvine svalstvo souměrněji, nežli nepřírozené napínání jen jisté skupiny svalstva na tom neb onom náradí."

Sandow narodil se 2. dubna r. 1867 v Koenigsbergu (v Prusku). Jak shora již poznamenáno, jako chlapec nevynikal nad jiné chlapce ani vývinem ani silou, a když mu bylo 16 roků, nikdo v něm netušil ještě budoucího "obra moderní doby". Ve škole však oddával se velmi pilně tělocviku a jako mladý student záhy silou a obratností vynikal nad všechny svoje spolužáky.

Když mladý Eugene přišel domů na prázdniny, vzal ho otec jeho s sebou do Říma a tato cesta rozhodla o budoucnosti mladistvého athleta. Celé hodiny vydržel státi před obrazy neb sochami mytologických hrdinů — a když mu bylo otcem vysvětleno, že moderní společnost lidská proto jen jest tělesně tak zehátralou u porovnání s lidem starověku, že nevěnuje evikům tělesným žádné pozornosti, oddávajíc se více požitkům, nežli evikům — tu mladý Sandow, stoje pln obdivu před sochou gladiatora, v duchu svém umínal si, že si nedá pokoje, pokud silou, vývinem těla svého nevyrovná se té mramorové soše. Jak málo tušil otec jeho, jakou touhu svým vysvětlením probudil v nitru svého syna!

Po návratu z Říma nastal mladému Sandow-ovi tuhý boj — boj mezi povinností k rodičům a svojí touhou po fyzické dokonalosti. Otec naléhal, aby Eugene pokračoval v studiích — což mladý atlet sice činil, ale potají oddával se pilně evikům tělesným. Rodiče s nevolí pohlíželi na tuto vášeň svého syna, neb chtěli míti z něho lutheránského pastora — a okolnosti ty zavinily mnohé rodinné rozmíšky.

Po odbytí škol poslán byl Eugene do Bruselu, kde studoval anatomii. To byly studie, jimž věnoval se právě s takovou láskou, jako cvičením tělesným. Věda tato teprve poučila ho, jak počínati si

při výeviku těla svého. Ale otec vida, že svého ideálu Eugene nehodlá se vzdáti, chtěl potrestati ho tím, že mu přestal posílati peníze a tu možno říci, že jak dříve slovy, tak nyní tímto skutkem otec nepřímo rozhodl o budoucí kariéře synově. Eugene byl nyní odkázán sám na sebe a proto jal se zaopatřovati si životní prostředky tím, že sloužil umělcům jako model a při tom podílel se jako amateur na různých zápasech.

Té doby žil v Bruselu "profesor tělocviku", jménem Atila, jenž uslyšev o obdivuhodných výkonech mladého Prušáka, pozval ho k sobě a byl také silou a vývinem mladistvého athleta unešen. Ihned uzavřel s ním spolek, navštívil některá čelnější města, až oetli se v hlavním městě Holandu, v Amsterdamu.

Zde však atleti naši oetli se ve velké peněžní tísní. Byli zde úplně neznámi a nebyli s to docílit, aby mohli vystoupiti před veřejnost a tak uvéstí svá jména v širší známost. Řiditelové divadel měli již dosti "siláků" a pohlíželi na Sandow-a jako na člověka, který svými výkony nevyčníká nad všední výkony ostatních "Herkulů", kteří se byli před amsterdamským lidem "producovali". Tu Sandow přišel na zcela originelní nápad, jak představití se veřejnosti. V ulicích amsterdamských bylo vystaveno plno přístrojů, na nichž mohl každý zkoušeti svoji sílu. Sandow zjednal si drožkáře, který jej měl voziti od půl noci do svítání od jednoho přístroje ke druhému a na každém z nich zkoušel svoji sílu takovým způsobem, že stroj v pravém slova smyslu "strhal". A když ráno bodrý lid amsterdamský se probudil a zjistil, co se stalo "sílu zkoušejícím strojům", doneslo se vše policii, která vydala prohlášení, že "ulicemi potlouká se tlupa pobudů ničící stroje." Že by to bylo dílem jednotlivce, nikomu ani ve snu nenapadlo, neboť — tak soudila policie — nikdo takovou silou nevládl, aby sám mohl strojům takové škody způsobiti.

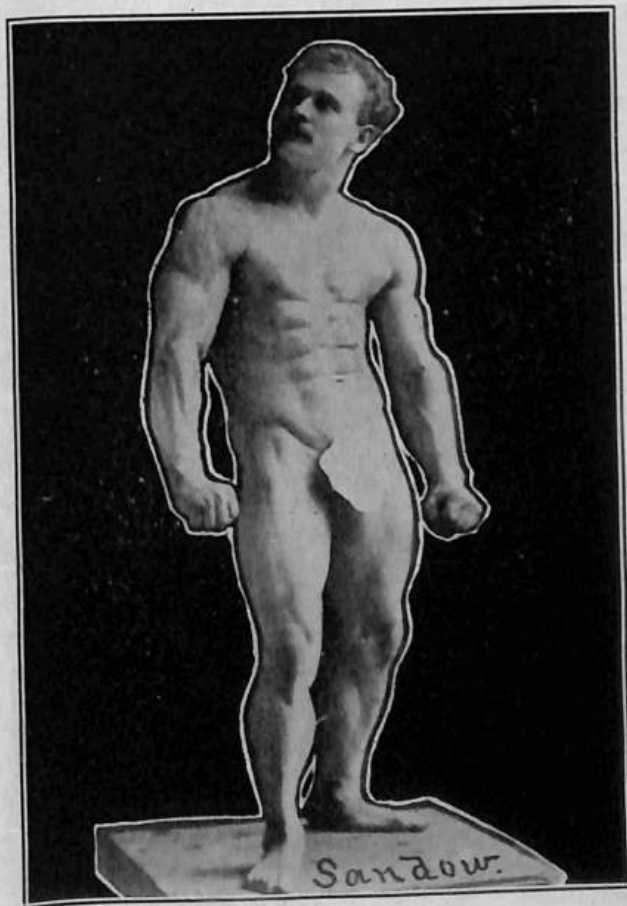
Dvakráte opakoval Sandow svoji "stroje ničící" výpravu, aniž by byl dopaden, neboť policie dávala pozor, kde spatří celý dav lidí a jednotlivci nevěnovala vůbec žádné pozornosti. Třetí noc teprv, maje za to, že zvědavost veřejnosti jest již dostatečně napjata, zničil jeden ze strojů téměř před zraky pátrající policie a dal se klidně zatknouti. Na policii pak omlouval se zcela nevinně, že nedopustil se žádného přestupku, že pouze chtěl zkoušeti svoji sílu a že vůbec není jeho vinou, že stroje na jeho sílu nestačily. Od té chvíle stal se Sandow lvem celého města a majitelé divadel předstihovali se v skvělých nabídkách, jen aby tohoto "novověkého obra" pro své divadlo získali.

Odtud odebral se Sandow do Paříže, kde bylo mu prodělati opět počátky "neznámého fenomenu"; nemohl ani získati zaměstnání jako model a v největší tísní odebral se do "Akademie krásných umění", kde žádal, aby profesor anatomie zaměstnal ho jako model pro své přednášky. Profesor odpověděl mu, že v přítomné chvíli žádného modelu nepotřebuje, načež se obrátil k odchodu. Sandow žádal,

aby ho zaměstnal jen aspoň na několik přednášek, "by si mohl zaplatiti obědy a nocleh" — ale profesor, byv na takové zjevy a žádosti uvyklý, prostě pokrčil rameny a odcházel. Sandow však nedal se tak snadno odbýti. Uchopil profesora, jenž byl vysokým a statným mužem, za nohy, vyzvedl ho bez nejmenších známek námahy do výše, načež ho postavil opět lehce na zem, jako loutku nějakou.

"Mondieu!" zvolal profesor. "Vy jste opravdu obdivuhodný silák!"

"Ano," odpověděl athlet klidně, "a poskytnete-li mi příležitost, podám vám ještě jiné důkazy své síly."

Po těchto slovech zavedl profesor Sandow-a do sálu, kde jej studentům představil a když se mladý athlet vysvlékl, uvítán byl obdivuhodným zjevem jeho bouří potlesku. Mezi studenty bylo hned v jeho prospěch sebráno dvě stě franků a Sandow byl ještě v též den najmut jako model pro anatomické přednášky, při čemž si ještě vydělal značné sumy peněz soukromým cvičením nadšených svých obdivovatelů.

Později shledáváme se se Sandow-em v Itálii, kde ve veřejných zápasech přemohl tři největší siláky — a povzbuzen štěstím, které jej ve všech jeho zápasech provázelo, vydal svolání, že "hotov jest utkati se najednou s třemi zápasníky, s tou podmínkou, že jakmile jednoho z nich porazí, musí poražený ze zápasu ustoupiti." Na to vyzvání přihlásili

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Předsedatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

Části přírodovědecké, zdravotní, atd.

JOSEF ČERMÁK, 893 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části tl. pověchné

A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Všechny dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zaslány hlavnímu předsedateli:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

UBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Přispívky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního předsedatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce přísluší a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracují a neschovávají del, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlovší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s poděkováním, ku kterému sboru náležel. Nové, odstoupce a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sboru výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

se tři věhlasní italští zápasníci Bartoletti, Surini a Vocoli a lze si domyslet, jaký zájem neobyčejný zápas tento vzbudil. Jeden proti třem — a Sandow vyšel i z tohoto zápasu vítězně.

Od té doby zvítězil Sandow v celé řadě tuhých zápasů, poraziv nejpočetnější siláky různých národností — ale zmíníme se pouze o jednom z nich, který odbýván byl v Benátkách a na který Sandow po dnes jen s velkou nevolí vzpomíná. Žil tam nebezpečný gladiátor jménem Muller, o němž bylo známo, že v zápasech bere vždy útočiště k brutálním úskokům, že snaží se protivníku svému buďto zlomit kost, paži neb ruku vykloubiti a tak učiniti ho k dalšímu zápasu neschopným. A s tímto úskočným zápasníkem utkal se Sandow, jenž jako vzdělaný muž, vždy spoléhal jen na svoji obratnost a sílu a opovrhoval všemi nečestnými zbraněmi. Během zápasu Muller, vida, že silou Sandow-a neodolá, zatáhl své prsty s takovou mocí do Sandow-ových svalů pravého předloktí, že přetrhl mu několik žil a způsobil mu bolest přímo nesnesitelnou. Toho měl Sandow dosti. Až posud zápasil čestně, zachovával věrně všechna pravidla zápasnictví, ale po tomto zbabělém činu objal svého zrádného protivníka s ta-

kovou silou, že Muller v obličeji celý zčernal, při čemž z úst vyřinul se mu proud krve, načež klesl bez vědomí k zemi jako mrtvola. Později lékaři zjistili, že sevřením svými pažema Sandow též zlomil soupeři svému čtyři žebra.

Po té odebral se Sandow do Londýna a odtud v době světové výstavy do Ameriky, kde i naši čeští sokolové měli příležitost se obru tomuto obdivovati. Až po dnes jest pokládán za největšího siláka na světě a jak on sám praví, svoji neobyčejnou sílu a vývin docílil jen prostnými cviky lehkými činkami a vzorným životem.

č.

NOVÝ HLAS O ŽENSKÉM TĚLOCVIKU.

Čtenářům "Sokola" jest zajisté známo stanovisko, jaké zaujímáme v otázce tělocviku ženského. Varovali jsme vždy před výstřednostmi, která často mívá zcela opácné účinky, nežli jaké tělocvik mítí má, varovali jsme před závodivostí, která nejenom že ženám a dívkám nepřísluší, ale při větší jejich citlivosti a vznětlivosti, která často svádí k zapomínání se, mívá závodění nepříznivý vliv nejen na jejich stav tělesný, ale i duševní. Varovali jsme před přílišným cvičením na náradí těch, které teprv v dospělém věku do tělocviku našich vstupují, poněvadž dospělá dívka, vychovaná dle zvyku moderní doby, není působivou k těžkým cvikům — ba známe případ, kde pouze nevinná cvičení visová na začátečníci tak působila, že cvičenka musila hledati pomoc lékařskou. Dále jsme toho náhledu, že účelem tělocviku ženského není vychovávat gymnastky (vlastně není to ani účelem tělocviku mužského), nýbrž že snažíme se u dívek docíliti pěkného držení těla, lehkého kroku, uhlazenosti pohybu, povzbuzovati činnost důležitých orgánů a toho docílíme spíše dobře volenými cviky prostými a hrami, nežli těžkopádnými, často síly cvičenek přesahujícími cviky na náradí. Uvedli jsme několik posudků předních autorit, o jichž výroky jsme se opírali a dnes můžeme podati úsudek známého učitele tělocviku dra. Gulicka, jenž jest vrchním ředitelem odboru výchovy tělesné na veřejných školách new-yorských.

Dr. Gulick měl o ženském tělocviku přednášku před "Americkou Společností pro tělesnou výchovu" a mezi jiným pravil:

"Tělesné cviky mají na prvním místě učiniti naše dívky a ženy zdravějšími a působivějšími k tomu, aby snášení mohly lehčeji těžké břímě mateřství. Tělocvik má vyvíjeti tu pravou charakteristiku ženskosti — uhlazenost pohybu, lehký krok, pěkné držení těla. Jsem proti veškerému závodění dívek — at' jest to závodění druhu jakéhokoliv — jsem proti těžkým cvikům a doporučuji vždy jen cviky mírné, jimiž vyvíjí se uhlazenost. Prostná cvičení, tennis, plování, bruslení, šerm, to vše pokládám za vhodná cvičení pro dívky. Při každém cvičení dívek at' přihlíží se více k formě prováděných cviků, nežli k obtížnosti. Pokud ale mne se týče a jak mne moje dlouholetá zkušenost učí, pokládám tanec za nejpřirozenější a nejvhodnější cvičení pro odbory ženské.

Mám čtyry dcery, ale hledím bedlivě k tomu, aby byly spíše obratnými tanečnicemi, nežli prvními "basket-ballistkami". Nejlepšími tanečními eviky pro dívky jsou ony, které přivádí celé tělo v pohyb. Vím, že jsou četní cvičitelé, kteří nevěnují těmto evikům ani chvílky v hodině cvičební. Taci cvičitelové mají velmi malé vědomosti o fysických potřebách žen."

Doufáme, že aspoň slovům takového odborníka, jakým jest dr. Gulick, bude u nás věnováno trochu přemýšlení. č.

Z TAJNOSTÍ SVĚTOVÉHO MĚSTA.

Jistá železniční společnost, která přiváží do Chicaga ročně celé armády cestujících, oznámila minulý měsíc, že uspořádá opět výroční prodej věcí, ve vlacích zmíněné dráhy zanechaných, o něž se majitelové jejich na vzdor všemu oznamování nepřihlásili. Na pohled věc zcela obyčejná — ale kdo přehlídne si zprávu onu bedlivěji, pozastaviti se musí nad tím ohromným množstvím cenných věcí, jež ve skladištích pouze jediné společnosti byly cestujícími nechány. Že ve vlacích společnosti té zapomenuto bylo 564 deštníků a 60 holí, nad tím by se nikdo ani nepozastavil. Deštník zdá se býti zhotoven hlavně k vůli tomu, aby byl všude majitelem svým zapomenut. O holi možno říci totéž — a že se majitelé o ně nehlásili, dá se též snadno objasniti. V tom závratném ruchu, jaký panuje v Chicagu, málo komu by napadlo, aby zmařil několik hodin pátráním po zapomenutém deštníku nebo holi. Leč zpráva oné železniční společnosti vykazuje dále, že ve veřejné dražbě prodáno bude "sedm dětských kočárků, 270 kufrů, 759 ručních vaků, 36 bicyklů a mnoho jiných věcí, na které si majitelé vyzvedli lístek, ale o něž se po svém příjezdu nepřihlásili."

Po přečtení tohoto oznámení bezděky musíme se pozastaviti nad touto novou záhadou velkoměstského života. Čím to jest, že lidé, kteří přivezli s sebou do Chicaga sedm cenných dětských kočárků, třicet šest bicyklů, 270 kufrů, 759 ručních vaků — a o tyto věci se vůbec nehlásili? Co se s nimi stalo? Je možno, aby takové množství lidí do roka potkalo v městě neštěstí je možno, aby tolik lidí v tomto americkém Babylonu zmizelo beze stopy? Kam se ti lidé poděli? Oetli se za mřížemi vězničními — v nemocnici — v ústavu choromyslných — anebo dokonce v umrlčí komoře?

Také jedna záhada velkoměstského života, o jejíž rozluštění úředníci společností železničních se marně pokoušejí. Co truchlivých dějů odehraje se často v naší bezprostřední blízkosti, aniž bychom o nich měli nejmenšího zdání! č.

NA MÍSTĚ FEUILLETONU.

Není tomu ještě ani půl století, co americký národ — rozdělený na "Šedé" a "Modré" (Jižany a Seveřany), stál proti sobě v krvavém, bratrovražedném boji. Tenkrát zdálo se, že národ, jenž zasazo-

val si navzájem takové kruté rány, nikdy se nesmíří — zdálo se, že to moře krve, které bylo v bratrovražedném boji prolito — na vždy oddělí Jih od Severu — "Šedé" od "Modrých". "Šedí" byli poraženi — boj dobojován — a ti, kdo stáli proti sobě v ruce s vražednou zbraní, splynuli znovu v jeden národ. A dnes — dnes "Šedí" i "Modří" každého roku schází se nad hroby zesnulých bojovníků a při dojemných slavnostech zdobí rovy jejich kvítím. Není více rozdílu mezi Jižanem a Seveřanem — není více rozdílu mezi "Šedými" a "Modrými"; všichni tvoří dnes jeden veliký, mocný národ. Byla to veliká věc, která je rozdvajila — pět roků trvající zápas, pětileté krveprolévání potlačilo odpor Jihu a když lid jižní seznal převahu Severu — sklonil zbraň a dnes stojí pevně při Unii, kterou před lety snažil se rozštěpit. Veliký národ — a veliký národ je schopen velikých činů.

Tyto myšlenky problemskly mi hlavou, když jsem 30. května pozoroval slavnostní zdobení hrobů — a při tom mimoděk zjevil se mi před zraky spor našich sokolů — "modrých" a "červených". Divné porovnání — není-liž pravda? Tam veliký boj velikého národa — zde malicherný spor nepatrných sdružení — ale také synů jedné matky. U toho velikého národa několik roků stačilo k odklizení sporu — u nás řadu let pracujeme na odklizení nepatrného, dětinského sporu, jenž vzal svůj vznik v lidské malichernosti a udržován jest dětinskou umínutostí — a zdá se, že mezera, na místě aby se menšila, jest čím dále tím větší. "Šedí" a "Modří", členové velikého národa, dovedli hravě odkliditi spor, v němž prolito bylo moře krve — "modří" a "červení", členové malého národa, nedovedou svoji umínutost, své dětinství, své malichernosti obětovat na oltář dobré věci — nejsou s to odkliditi tak malý spor. Snad proto, že jen synové velikého národa jsou s to provésti věci veliké — a synové malého národa zůstávají musí i ve svých činech malými. č.

PRÁCE.

Píše Josef Štíbr.

Člověče pracuj! Práce jest život a jak mnoho bolesti a trdného života práce zahladí. Usmíváš se, milý čtenáři, a myslíš si snad některý, že z práce přece člověk nestloustne. Není-li tak? Ohlížíš se kolem sebe a myslíš, že ti, kterým tak zvaná štěstěna přála trochu toho trpytného a kletého kovu, jenž tolik nešťastných lidí na světě činí, jsou snad šťastnými! Nikoliv, to největší bohatství na světě člověka šťastným nečiní. Spokojenost to jest ten démant, který může míti každý člověk, jen když bude chtít. Rozpomeň se každý ku jak velkému účelu byl's postaven na tento svět. Vzpomeň, že máš zde a jakou povinnost, jaký úkol jako otec, matka, syn aneb dcera. Jsme všichni dítky jedné rodiny lidstva a máme povinnost každý jako jednotlivý člen této velké rodiny přiložiti ruku ku společné práci pro štěstí celé rodiny. Činíme tak? Nikoliv! Jak bolestné viděti bratra bratra tísni, jemu jeho tak trdný život ztrpčovati kde by jsme měli všichni rukou v ruce jíti v před. Bude jinak? Aspoň mělo by! Těžko odpověditi. Člověk, tento tvor veškeré dokonalosti, tato dokonalá schránka mysle ústrojí,

“Co lid neučiní, nikdo neučiní, co člověk nedovedl, nikdo nedovedl!” A tento člověk vynalezá rozličné prostředky ku zničení svého spolučlověka. O lidský mozek, ty nerozřešená síla, která jsi tak záhadnou dnes ještě jako to tak zvané božství. Jak šťastným byl by život člověka, kdyby každý porozuměl úkolu k němuž jest stvořen na prospěch těch celků lidských. Přírodou člověk jest člověku rovný stejně a tak jak přišel na svět každý zase z něho odchází, co zatím ti lidé sami se třídí na kasty, rozlišují a si ubližují. My sokolové, kteří jsme pochopili, že než v úplném jak tělesném i mysle vývinu spočívá štěstí člověka máme hleděti, abychom ve svých středech onu velkou lásku “lidskost” co nejvíce hleděti uplatniti, aby všude ne pouze slova, ale skutek dokázal že jsme hodni jména Sokol. Hled’me, aby vždy jsme mohli s uspokojením pohleděti na minulost a vždy jsme stáli na místě, hotoví ku práci, obětím na zdar toho celku našeho a zase práci!

PROFESOR MASARYK A MY. *)

Píše Jos. C. Stuehlík.
(Dokončení.)

Což ale byl-li dle theorie “o přežití nejzpůsobilejších” první příslušník či příslušníci — onoho nízkého života organického, nejevího žádný božský důmysl — slepí, nebo měli-li v sobě nanejvýše jen skrovnou schopnost pro vidění, jež mohla se probuditi nějakým chemickým působením světla na jeho buněčnou strukturu? Kde ostává v tomto případě “zamýšlející duch”? Nezdá se Vám theorie materialistická o **nebožském** působení síly a hmoty daleko přirozenější?

Vůbec toto dovozování jsoucnosti moudrého, všemohoucího, vševědoucího atd. boha z účelnosti v přírodě, nemá valnou cenu. Co jest účelnost? Důmysl, přizpůsobení prostředky jakémusi cíli. Tím se však nic jiného netvrdí, než že potřebuje-li bůh, jsa **všemocný**, nějakých prostředků k dosažení cíle, kterého by mohl dosáhnouti pouhým slovem — není všemocný. Tento rozpor snaží se theologové “přirozeného náboženství” zmírniti modifikací, že tvůrce byl nucen přizpůsobovat se při stvoření světa poměrům, nezávislým na jeho vůli, a dosíci cílů svých takovými zařízeními, jakáž ony poměry připustily. Jinak ale jest prý všemocný.

Na jednom místě spisku br. Paldy praví se, že nevíme, jaké moudré důvody “vševědoucí” měl, že odložil nebo neučiněny nechal věci, jež učiniti bylo v moci jeho. Odložiti něco, patrně dobrého a prospěšného, znamená uchovati to k účelu ještě lepšímu, ale značí též moc jen obmezenou. Všemoc byla by dovedla učiniti účely ty spojitelnými.

Dotkneme se teď mravních vlastností božstva:

Nic v přírodě nejeví nijakých vlastností, jejichž cílem byla by mravnost. Jediný závěr, jež učiniti možno z největší části díla stvořitelova ohledně povahy jeho jest, že si nepřeje, aby to co sotva stvořil, hynulo — z toho nemůžeme však správně odvozovati způsob jakým jest nakloněn svým živoucím nebo rozumným tvorům. Do jisté míry může být oprávněn názor deistů, že blahovolnost jest jedním z příznaků jeho, ale skočiti do tohoto závěru oběma nohama a tvrditi že jediným cílem a pohnutkou boha bylo štěstí

tvorů — přičít se dokladům, které máme. Národ náš příkladně, vezmeme-li v počet minulé věky, dokazuje pravý opak toho. Kdyby člověk, užívaje svých vlastních sil ku zlepšení jak sebe tak svých vnějších okolností, neměl moc učiniti pro sebe a jiné tvory nesmírně víc, než bůh byl učinil na počátku, zasluhoval by tvůrce, jež uvedl jej v existenci, něco od díků velice odchylného. Ovšem možno, říci, že právě tato schopnost zlepšovati sebe a svět byla člověku dána bohem, že útrapami a zmařenými životy celých geologických period chtěl bůh lidstvo jaksi uschopniti pro nejvyšší stupeň dokonalosti — však muselo se to dít za cenu tak strašnou, boha přímo kompromitující? Znamená předkládati, že on nemohl na počátku stvořiti nic lepšího, než Zulukafra nebo Hotentota, a přece, dle filosofie deismu, obdařil tyto bezmála zvířecí tvory schopností aby postupným zdokonalováním a úsilím způsobili to, ke stvoření čeho on sám neměl žádných jiných prostředků.

Dalo by se mnoho a mnoho ještě uvéstí v neprospěch deismu, však úkolem našim bylo napsati kratičkou stat’, nikoliv obsáhlou kritiku.

Když shrneme nyní vše co uvedeno bylo, a co z řečeného logickým myšlením dále vyvoditi se nechá, jeví se nám bůh deistů jako bytost velká, však omezené moci, velikého rozumu který ale taktéž je omezen, snad více než moc; bytost ta věnuje jistou pozornost štěstí svých tvorů, nic však nedokazuje, že toto štěstí bylo hlavní pohnutkou pro níž vesmír stvořila.

A teď prosím, volte mezi tímto na všechny strany ořezaným pánem bohem a mezi našim vědeckým materialismem!

Poznámka pořadatelstva: Slova br. Stuehlíka jsou do jista hodna uvážení, jen tolik bychom si dovolili podotknouti, že nám se zdá spíše, že dílko Paldovo jest a pohybuje se zcela na rozhraní panteismu s monismem. Dokladem tu jest kapitola “Duchovnost přírody a lidská dokonalost” na str. 25., kde praví se mezi jiným: “Hledaje a nalézaje tuto duchovní moc či duchovního spolupůditele v přírodě neb vesmíru, nehledám a nenalezám žádného osobního boha, jak různá náboženství ho líčí, jenž z neobmezené moci a libovůle vše řídí a spravuje, zázraky koná, bez jehož obzvláštní vůle ani vrabci se střech nepadají a jenž především o osudy všech lidí a každého zvlášť se stará a pečuje — zkoušeje, odměňuje neb trestaje je. O takovou bytost se mi nejedná. Ona je pouhou náboženskou bájí, o jejíž jsoucnosti už i čelní filosofové řečí pochybovali. To není bůh, ale člověk — pouze mocnější anebo i všemohoucí člověk, leč přece jen člověk. Osobní bůh je nemožností, poněvadž osobním jsa nemohl by býti věčným, ani všude přítomným, byl by obmezen časem i prostorem, tedy nebyl by bohem. Nám nelze věděti co ta duchovní síla ve přírodě je, tolik však je jisto, že to není biblický anebo správněji řečeno člověčenský bůh. Že to není žádná nadpřirozená moc, ale věkovitě s přírodou je spojena a od ní neodlučitelna, však přece zvláštní moc, vedle síly a hmoty, co do projevů činnosti své, neb jen podle projevů ruchu přírodního rozdíly moci těch poznáváme. V podstatě je to pravděpodobně jednota, svrchovaná totožnost hmoty, síly i ducha; jediný, věčný a neobsáhlý tvůrce — všeživot vesmíru.”

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

*) Do první části tohoto článku, uveřejněné v minulém čísle, vloudila se hrubá chyba. Ve větě: “Sluší ještě podotknouti, že všechna ona pokročilejší náboženství, at’ to jest již deism, theism, pantheism, monism dualistický, (nikoliv Haekklův), montheism neb jiné —” vypustiti dlužno slova: **monism dualistický**, an filosofie tento tvar nezná, nýbrž buď jen monism nebo dualism.

— Pamětní list, jakž odevzdán byl borci našimi a sestrami N. J. S. prezidentu francouzské republiky, jest umělecké dílo br. Augusta Petřtyla v Chicagu. Na francouzském textu nalezá se v barvách a zlatě provedená iniciálka A,

kde zobrazen jest člověk, jenž přetrhl okovy bludu, jakoby na důkaz rozluky církve od státu ve Francii. Text proveden jest kaligraficky na pergameni, tak jako i text český, jakž na snímku v čele listu našeho vysvítá. Práce tato prohlédnutá odborníky jen zaslouženou pochvalu klidila a některé listy anglické si ji u nás zamluvily k ilustrování článků o sletu v Praze a pobytu našich v Paříži.

— S výpravou chicagskou jela delegace Sokolské Župy Fugner-Tyrš a sice za Sokol Slávský br. Jar. Košar, Jindřich Rabinák, Josef Vokřál, Mart. Ondruš, Josef Král, Eda Kasík, J. Kozel a M. Fantl s praporem, za Sokol Miroslav Tyrš br. Rud. Žáček, Jos. Žitný a Ant. Turek, za Sokol Pokrok Prokop Karlovský. Příspěvek Chicaga Matici Ústřední páčí se rovněž na několik set a my se tomu jen těšíme, jako bratřím z druhého tábora spolu s našimi přejeme vše dobré.

— Když pilně si přečteme vše co turnéři napsali si v poslední době o jejich ústavě tělocvičném, semeništi, kde vychovávajíce sobě cvičitele a učitelské síly pro školy veřejné americké, pilně pracují a se starají, napadá nás, jestli nebyl by již čas, abychom také my sokolové rozhoupali se k nějaké výdatnější činnosti a uspořádali nový cvičitelský kurs. Dnes jest jisto, že v takovém a podobném počínu D. A. S. by rozhodně šel s námi a pomohl by náklad nésti, protože s naší N. J. S. styky po stránce technické se navázati mají. Němci semenišť své přestěhují z Milwaukee do Indianapolis a to jedině z té příčiny, aby tím spíše pronikli a protože zavedeno u nich i vyučování v řeči anglické, o jednom, dvou, třech a až čtyřech školních bázích hledí se učiniti za dost všem moderním požadavkům na cvičitele—učitele kladeným, jen aby tím spíše zkoušky složití mohl, když i na veřejné škole by učiti chtěl. Němci počítají takto: Cvičitel jejich dostane se do škol veřejných, šíří tam známost soustavy jejich tělocvičné a mimo to jako cvičitel některého sboru turnerů v místě pomáhá. Co nedokáže sbor sám, aby mohl mu z důstatek platiti, tak aby cvičitel jen cvičení se oddati mohl, dokáže se tímto způsobem. Cvičitelovi vede se dobře, má slušný příjem a turnéři i s ním z práce jeho užitek. Všude a ve všem dnes jsou požadavky zvětšené a tu i my nesmíme zůstatí pozadu. Pořádejme kurs, nový kurs.

— Dr. Fr. Iška přednášel minule na opětované pozvání "Freie Gemeinde" v Milwaukee, Wis. a sice na téma, jak stal se svobodomyšlným. "Die Amerikanische Turnzeitung" přinesly celou jeho řeč u výtahu, tak jako byl již dříve učinily s prvou přednáškou jeho tamtéž.

— Turnéři získali znamenitou sílu učitelskou na své semeništi a sice K. J. Kroha, jenž vyučoval na College of Education, odvětví to chicagské university. Nový školní běh na semeništi v Indianapolis, Ind. ve vlastní budově Bundu zahájen bude 19. září. Přihlášky mohou se dít pod adresou: Turnlehrerseminar des N. A. T. Lock Box 167, Indianapolis, Ind. Známe již dva cvičitele našince, již na této akademii získali diplomy a dnes vyučují na školách veřejných a při tom eviči s turnéry, protože v dotčených místech sborů našich není.

— Skoro na všech větších výstavách sokolové náležející k N. J. S. vždy byli a podali ukázky práce své. U vlastním významu takovéto ukázky před tváří ciziny nám vždy jen prospěly, ba dovolíme si dnes tvrdit, že tyto a podobné cesty byly, jež vedly k poznání lidu našeho v zemi této a to v míře nemalé. Jest pravda, že našli se vždy lidé také čeští, již měli pro takovou a jinou činnost drobnou toho Sokolstva jen úsměšek, pohrdající tím komediantstvím atd., však my nikterak nedali se zmásti a dnes at' již kdo rád přizná, aneb ne s námi počítati se musí, ne-li dovedeme si vynutit opravdovou práci a nikoliv jen boucharonskou frázi a fangličkářským "vlastenectvím." Tak bylo o své-

tové výstavě v Chicagu, tak bylo v Omaze a v St. Louisu byli jen sokolové, již zachránili co se z českého dne" zachrániti dalo. A vidíte také tehdy až do Čech se o nás psalo, z našich "modrých" stejnokrojů posměch se činil, co zatím naše práce tělocvičná a průkaz její tak ohromil i mnohé také "spisovatele", že v tom ohledu neměli již co říci. Smlsli si již mnozí na tom našem Sokolstvu a tom "modrém" zvláště, ale nám nikterak nevadí a jen s radostí velikou oznamujeme, že bude i družstvo naše v zápolu na výstavě v Jamestownu, přičiněním našich v Baltimore. Zase tedy "modří" a pořáde jen ti "modří", ku podivu ne-li?

— Časopisy, které neznají meze slušnosti, které za každý potřísněný dollar přijmou i tu nejdržejší oznámku největšího humbuku, stávající se tak spoluviníky okrádání a balamucení svého čtenářstva, jež si ještě za to platí, budou muset záhy obrátit. Tak poštovní odbor ve Washingtoně má již několik časopisů na mušce a hodlá jim odňíti poštovní dopravu, jestli nadále budou oznamovat ve sloupcích svých jisté humbuky a patentní meducíny, jakož i šarlatánské léčení na dištane tajných nemocí a p. Českým listům můžeme jen připomenouti, že dost dlouho my jediní na nepřístupnosti tyto a podobné jsme poukazovali, jestli nedaly si říci, co na tom, oni ti odborníci tam ve Washingtoně, jakoby i někdy česky uměli, aspoň se zdá podle toho co koná se a v době přítomné vyšetřuje. Nejdražším pokladem člověka jest zdraví, kdo s tím si pohrává, aneb jiného o ně olupuje, podkopává zůmyslně, ten k vůli tomu krvavému dollaru, není a nemůže býti člověk a jestli, tož společnosti lidské musí se učiniti neškodným, a kdyby i z "hermelínu vlasteneckého" měl plášť. Pruhovaný takým lidičkám slušel by lépe a kdo ví co se ještě nedočkáme.

— Tolik třeba znáti, že žádná podpůrná organizace, žádný sbor a jednota, jež členstvo své na život pojišťuje a pro případ nemoci, nemůže a nikdy nesnese porovnání s jednotami sokolskými a spolky, kde členstvo obětuje také něco na utužení těch celků národních a společenských, nikoliv jen na své členstvo. Pojistit se jest dobrá věc, celkem praktická, jen však tím, že jsme se pojistili u spolku českého ještě tomu češství v Americe nepomáháme, ač i u těch spolků měli bychom se přičinit, aby se pomáhalo. O cizích spolecích pojišťujících ani nemluvíme, ba ani ne o těch, kde i mají české jednání, tam celkem jen věc z obchodního se běže stanoviska, nic méně a také nic více.

— Podle našeho soudu mělo by se ve všech sborech N. J. S. agitovati a přímo k tomu pracovati, aby všude kde svobodomyšlných sdružení vzdělavatelných není, kde není ani Svobodných Obcí, tyto se zakládaly, aneb v odborech vzdělavatelných toho kterého sboru holdovalo se hlavně Volné Myšlenky, vedle všeho toho co souvisí s hnutím pokrokovým.

— Dle zpráv na sjezdu D. A. S. poďaných čítala jednota tato dne 1. května celkem členů 957, oproti 724 v květnu 1905. Na úmrtní podporu si platilo 651 členů, čili přibýlo 140 členů a veškerého členstva 233.

— Sokolská Župa Fugner-Tyrš v Chicagu bude v září slaviti své desítiletí, jakž seznáváme z "Boree", kde na prvním místě květnového čísla dějinky jednoty této jsou napsány. Slavnost odbýváti se bude na pozemku Plzenského pivovaru. Vedle ukázky práce tělocvičné pořádati se bude i slavnost lidová, odpůldne s veřejným a večer skupiny, rej s lampiony a cvičení s pochodněmi.

— Br. Slavětinský opět podává nám zprávy potěšitelné. Tak píše, že v Ústředním Výboru Západní Župy Sokolské v Omaze, Neb., bylo usneseno, aby navštívil veřejné sokolek ve Schuyler, Neb., a při té příležitosti sbor onen uvedl do N. J. S. a diplom odevzdal. Ruka minule poraně-

ná se mu zlepšila a br. Slavětinský znovu se vrhl do usilovné a pilné práce v Omaze, South Omaze a Plattsmouth. Všude kde až dosud byl práce vykonaná slouží mu ku cti a jest jen žádoucí, aby bylo na dobu delší, aby se neochabovalo záhy po jeho odjezdu.

— Dne 26. m. m. odbyvali Slováci tak zvaný slovenský kongres v Clevelandu, O., kde sešli se, aby pohovořili si bez rozdílu víry a smýšlení o potřebách staré vlasti, o práci národní a o postupu dalším proti utiskovatelným svým Maďarům. O potřebách americké Slovače se sice mnoho nemluvalo, ani ne o školství slovenském v této zemi, ač byli tu i sokolové slovenští, avšak již tato okolnost zdá se k tomu poukazovati, že vedle potřeb doma i těch zde se nezapomene. Není pochyby, že prostředky hmotné jsou zbraní vydatnou, však někdy i práce a postup vzdělavatelny se hodí a jako zde tak i tam doma pod Tatrami ještě hodně bude práce pokrokové třeba, aby se vyjasnilo.

— Každého z nás jen potěšiti musí, že ti naši borci N. J. S., sestry sokolky a účastníci výpravy sokolské do Prahy nepřijedou s prázdnem, nejen že odevzdali skvostný Pamětní list prezidentovi republiky francouzské, ale přivezli do Čech dar nejkrasší instituci národní Ústřední Matici Školské a sice v obnosu 8,000 K. Jest doista slušný to příspěvek, který, kdyby se bylo mohlo více agitovati a před časem, byl by dosáhl ještě větší výše. Přispělo se z mnohých sborů, kdežto některé sbory, ač majetné, marně v seznamu bys' hledal. Proč věru nepochopujeme, povážíme-li, že jest to právě Ústřední Matice Školská v Čechách, která hlavně dítky chudých dělníků v uzavřeném území zachraňuje českému národu a české školy jim zřizující i jinak o mládež dorostlejší pečují a se stará. Jest instituce to lidu českého, celého národa a pro lid. Tu není nikde rázu soukromého, aneb takového, který celku byl by na závažu, jako pevně se věří, že dříve musí býti dostatečně postaráno o nižší školství, nežli se může mluvit o nějakém vyšším vzdělání. Tady to děláme právě naopak a to tak, že i v mnohých sborech přispíváme na věci, jež celkem podpory si nezaslouží a k soukromé jsou leckoho reklamě, kdežto k této sbírce nepřispělo se ani centem. Někdo by se mohl stydět, my však a výbor sletový v New Yorku to jistě nejsme.

— Když prohlížíte ty mnohé došlé a vyplněné dotazníky těch kterých sborů sokolských náležejících k N. J. S., přesvědčíte se hned na prvý pohled jak nezištně, jak poctivě a jak vytrvale pracovalo se všude jen, aby ta myšlenka sokolská pronikla, aby snahy pokrokové co nejvíce se zakořenily v řadách našich, aby práce vzdělavatelná a drobná mezi lidem českým vůbec se dařila a hlavně to školství české všude se podporovalo, knihovny, čítárny a jiné instituce zakládaly na všech nás přispěch a uvědomění národní volných lidí. Co tu tisíců do roka obětováno krásným a ušlechtilým podnikům českým, co vykoráno na uzdravení a posilu mládeže a její zachování rodu svému. A vidíte vše to se bagatelisuje, vše to v očích některých lidiček se odbývá pohrdáním, jen proto odbývá ten veliký celek náš, protože jsou v čele činovníci tak mnohému nepohodlní. Na materiálu dotazníky sneseném se pracuje pilně tak, aby ta statistika Sokolstva amerického dopadla co nejlépe a náležitě uspořádaná poslati se mohla pak, dle původního usnesení do Prahy na výstavu, která záhy po všesokolském sletu nyní ještě ve větších rozměrech uspořádána býti má.

— O těch sletech sokolských, jako vlastním průkazu práce výchovné, průkazu síly a otužení, panna je namnoze ještě dnes náhled veliký, ba tu i tam řekne se dosti často, že pouhá to komedie a vyhazování zbytečné peněz. Tak také psal minule kdosi do "Dennice Novověku", jenže redakce uvádí ihned na pravou míru, za což jí vděčíme. Píšeť: "Peníze na všeslet Sokolů vydané nejsou vyhozené.

Každý národ musí něco obětovat, aby se jednou za čas ukázal světu nebo aspoň samému sobě. Sokolstvo jest důležitou organizací, jež nejen že pěstuje tělocvik, ale i demokratického, lidového ducha mládeži vštěpuje, kázni ji navyká a statečnosti a odvaze učí. Těch 300,000 korun nebude vyhozeno, národ bude z nich míti veliký zisk mravní, který se zvláštním processem změní i v zisk hmotný, jako vůbec duševní a mravní úspěchy podmiňují zpravidla pokroky a zdary hmotné. — Čechové, pravda, dosti často peněžité pomoci se dovolávají. Ale což Američané, kteří se v bohatství zrovna válí, nechodí "po žebrotě" na tisícere účele?"

— Litujeme, opravdu litujeme, že nedostalo se nám zvěstí podrobných, když již ne odborných z tak mnohých sborů, kde veřejná v poslední době se pořádala. A nejlepši při tom, že i ze sborů velikých nedošlo ani řádky, ba ani ne od těch, kde mají zvolené dopisovatele technické. Jestli neotiskujeme z listů jiných, nedivte se nám, zejména tam kde měří se ta chvála všechna podle toho jakou dali jste dotyčnému "papíru" oznámku, aneb jestli jste mu docela i tisk zadali veškerý.

— Soudíce podle zvěstí do New Yorku došlých, zajedou asi mnozí z bratří našich a sester i do Kutné Hory, kteréžto město památné, jest rodištěm mnohých účastníků letošní výpravy sokolské.

— Jednomu se můžeme těšiti zvláště a sice, že to rozloučení s borci našimi a sestrami v těch kterých sborech N. J. S. stalo se způsobem nejen vhodným, ale tak srdečným, že znovu důkaz podán, že ještě u nás chápe se ta práce sokolská. Všude provázela borce naše přání nejvšelejší, jakž v Omaze, St. Louisu, Milwaukee, Cedar Rapids, Chicagu, Detroit, Clevelandu, jež vyvrcholila ve velikou manifestaci, abychem tak děli, v New Yorku o velikém veřejném.

— V St. Paul, Minn., nalézá se sbor nedávno založený Č. A. J. Sokol, kterýž má se k životu, jakž se dozvídáme a dne 5. května v síni Č. S. P. S. dokázal tak pěkným veřejným, jež nejen se zdařilo po stránce technické, ale i vynikalo v ohledu mravním. Účast lidu byla značná. Proslov br. starosty vlastní práci zahájil, jež číslem mládeže evičením tyčí, rejí, evičením s činkami, prostnými sokolů a sokolek se jaksi v ladný celek pojila, který všem přítomným velice se zamlouval. Br. Matlach promluvil o "Sokolstvu a jeho úkolu." Sbor dokázal, že dovede se uplatniti.

— Práci sokolské věnoval tentokrát tisk anglický, ano i německý trochu více pozornosti a to skoro ve všech městech kde naši jsou. Tak čtli jsme velice pěkné posudky o všesokolském sletu, našich přípravách a mnohých veřejných v chicagské "Tribuně" a "Daily News", v new yarském "Globu", místním "Republican", "Gazette", omažské "Bee" a "Herald" atd. Také listy odborné jako "Turnzeitung" psaly o sletu a naší výpravě, kdežto reprodukcí pamětního listu prezidentu republiky francouzské přinesly mnohé listy, zejména "Gazetta", jež si objednala i s dotyčným článkem průvodním.

— Na vzdor tomu, že Katolický Sokol v South Omaze musí také přispívati osadě své na kostel — sic — pravíme výslovně také Sokol, má dnes prý již v pokladně \$1.700. Nežli se takováto částka vytaneje ku větší cti a slávě boží po evičeních i jindy, to již vyžaduje námahy.

— "Dennice Novověku" věnuje v čele listu svého následující vzpomínku sokolské výpravě naší a boreům i sestram N. J. S., jako na důkaz přátelství opravdového: "Sokolové výpravě ubírající se po francouzské lodi přes Paříž do Prahy k všesokolskému sletu, přejeme šťastnou cestu a hojný požitek. Doufáme, že návštěvou vlasti a styky se vzdělaným lidem českým zejména se Sokolstvem, sokolové naši se osvěží a k další sokolské práci nových naberou sil a tak se nám vrátí omlazení a jako znovuzrození, aby omla-

dili také nás. Rodáky ve vlasti necht' ujistí, že tisícové českých vystěhovaleců naučili se milovati vlast a lnouti k národu teprve v daleké cizině. Necht' jim sdělí, že není dne ani hodiny, kdy bychom nevzpomínali s láskou a steskem vlasti a národa. Jet' jen jedna vlast — Čechy a Morava, jet' jen jeden národ — jeho svatá sídla jsou na oné straně oceánu. K tomu vroucně lneme, s ním se radujeme a truchlíme, a kdož umírají, přejou si v nejlubším skrytu duše, aby naposled vydechli na domácí hroudě a tělo jejich aby na věky spočinulo v posvátné hlíně smísené s krví, potem a popelem praotců. Zdrávi bud'te! a až ples ohlušovatí vás bude ze všech stran a radost nejvyšší píti budete dlouhým douškem, vzpomeňte těch, jež jste zůstavili v daleké cizině při teskném vzpomínání. Radujte se, užijte! A na těle a duši posilnění k nám se zas vrat'te, abyste rozdělili se s námi o ty radosti a chvíle posvátného nadšení, jež jste zažili jako hosté nezapomenutelné matky vlasti a pod útulným krovem dobrotivého otce, českého národa."

— Nemůže býti o tom pochyby, že kdyby bylo se u nás začalo s pracemi přípravnými ku pátému sletu všesokolskému v čas, že nemuselo býti obav nijakých, jak ti naši v Praze obstojí, jakž se uplatní v tom zápolu sokolském. Pokud však víme ani New York, ani ti, kdož v prvním jsou oddělení, zahanbiti se nedají a ký tu div, že čekáme dychtivě na každou sebemenší zvěst', jakž sobě ti naši vedou.

— Vilém Hokuf z Wilber, Neb., takto zápasník dobyl minule dvě ceny zvítězliv nad Jenkinsem a Chas. McCormickem v Chicagu. Utkali se v zápase římsko-řeckém.

— Sbor Sokol Tyrš v síni Soukupově, na So. Woodland ave. v Clevelandu, O., byl dne 29. května uveden způsobem slavnostním do N. J. S. Na pořadu byly písně, deklamace a různé výstupy, co zatím sokolská kapela Ježkova koncertovala. Nová dvě pravidla, která mladistvý sbor sokolský si byl zavedl jsou opravdu povšimnutí hodna. Tak jen zvaní měli přístup, kdežto mládež pod 16 roků neměla přístupu vůbec. Tak mělo by být i jinde, kde stačí obyčejná pouhá koupě pouhého lístku, vstupenky za \$1.25, s dodatkou veškerého pitíva, ba i "skvostné" večeře, aby do "elitního" plesu všeliká holotička se natáhla a vedle "lehké kavalerie" dělala sokolskému štítu ostudu. Kdo nevěří, že by se tak mohlo dít v zábavách sokolských, jen přepetej se u některých výborů zábavních těch kterých měst a možné, že dovíš se ještě více, zejména když podíváš se trochu blíže i na pořádání tak zvaných "výletů".

— Nežli naši odjeli z New Yorku, kde celá řada sokolských slavností se odbývala, napsaly 'New Yorské Listy' mezi jiným: "Poslední dny tohoto týdne náležejí Sokolstvu a sokolské výpravě do Prahy. V okamžiku tom snad není nikoho, kdo nevyceit'oval by význam toho, kdo nepocit'oval by jakési vnitřní teplo, vyvozené pomyšlením na tento nový důkaz krajních styků se starou vlastí. Snad každý z nás zanechal ve staré vlasti něco, co bylo mu milým a drahým, snad každý z nás má nějakou sladkou upomínku na dobu svého mládí, snad každý z nás často v duchu sleduje svoje kroky v místech, jež byly mu tak nezapomenutelně drahé. Třeba povinná vděčnost' poutá nás ku této nové vlasti naší a třeba bychom vážili si jí co nejvíce a třeba již spojili jsme s ní nadobro naše životy i naši budoucnost, to češství, jež narodilo se s námi, ze srdce vyrvatí nám nelze. A nebyli bychom dobrými Američany, nemohli bychom ani jimi býti, kdybychom nebyli dobrými Čechy. Proto právem vzkázati můžeme bratřím do staré vlasti: My, Čechové američtí, cítíme s Vámi, sdílíme s Vámi každý žal i každou radost. Co srdce pojí, moře nerozdvojí."

— Veřejné a závody D. A. S. v New Yorku pořádané

dne 26. m. m. zkazilo nepříznivé počasí. Na vzdor tomu některá čísla pořadu přece jen se odbyla, ač účast' lidu v Schuetzen parku v Astoria nemohla být valná. V pořadu byly závody čekanců, členů a sokolek, pak závody dítek a cvičení těchto i sokolek. Poslednější doplněny v tělocvičně.

— Na dalším Západě razí cestu naší věci br. Šádlo a sice v Oklahomě, v té zemiče, kterou, když před párma lety jsme projeli, nebylo ještě mnoho našinců. A dnes jsou tu již sbory sokolské, z nichž onen v Prague zvláště pěkně si vede. Jeho veřejné, dne 26. m. m. uspořádané opět se zdařilo. Pořad byl vhodným a provedením celkem uspokojivé, jakž sděluje se nám. Br. F. D. Novák, starosta sboru v Oklahome City oslovil shromáždění, kdežto br. Čaha pověděl co Sokolstvo jest v řeči anglické. Také se zde jedná o založení sboru sokolek.

— Na rozloučenou s účastníky sokolské výpravy a boreů sboru svého pořádala T. J. S. St. Louis, Mo., banket, jemuž oboeval jeden z těch starých zákopníků sokolských, který své doby s br. Procházkou, Vostrovským a Oliveriusem založili první sokolský sbor v Americe, v St. Louis, Mo., ano ten, který první byl prvého sboru i avičitelem vedle br. Vostrovského. Jest dnes již staříček Erben, kdys první český redaktor listu českého "Národních Novin". Co všechno o tomto člověku již bylo napsáno, co černě se vyplývalo jen na jeho pohanu i po letech nenávisti a soužení, jest přímo hrozné a nás jen těší, že sbor našich v St. Louis pozval jej do středu svého, aby ukázal mu rozmach myšlenky, jejíž Erben byl propagátorem mezi prvními.

— Na jiném místě sděluje s čtenářstvem, že nový sbor sokolský v St. Paul, Minn., velice vhodným způsobem činnost svoji projevil zdařilým veřejným a nyní jen dodáváme, že sbor ten má 33 členů mladistvých a nadšených vedených pilnými činovníky přihlásil se již k naší N. J. S. Vítáme nové pracovníky a těšíme se, že zejména v práci tělocvičné nový sbor bude pokračovati co nejlépe. Proniká ten celek náš daleko široko po této oblasti nové vlasti naší, jen třeba, aby v zájmu téhož v zakládání nových sborů se pokračovalo a to nejen v Oklahomě, ale dále na Jihu, zejména v Texasu, kde tolik jest našinců uvědomělých a volných. Zkusili jsme sami posláním časopisu na místa, kde jevílo se hnutí o založení sboru sokolského a výsledek v každém případě byl jen uspokojivý.

— Čestí veslaři v New Yorku zvítězili v osmiveslovém člunu, mladší čtyři, přirazivše o závodech na řece Harlem k cíli první, druhí byli z university new yorské a třetí od Columbia University Rowing klubu.

— Veřejné cvičení žactva Sokola Chicago, jakž sděluje se nám cestou soukromou, vydařilo se minule nad očekávání po stránce technické, však odpolední účast' lidu mohla prý být větší. Promluvil tu br. A. Haller, který slovy prostými řekl mezi jiným: "Dnešního dne sešli jste se zde, byste viděli ovoce naší práce, našeho přičinění a zároveň abyste poznali, jak prospívají dítky vaše, které jste nám svěřili. Až do nedávna bylo mnoho těch, kteří pochybovali o nutnosti tělocviku k tělesné výchově, avšak skvělými výsledky byli umlčeni, neboť dnes každý uznává, že tělesná výchova jest nezbytná, poněvač jedině ve zdravém těle sídlí zdravý duch a toho docílíme jedině soustavným cvičením, které sílí netoliko svaly, ale i na mysl má blahodárný účinek. O dítky vaše jest v řadách našich dobře postaráno a bud'te ujištění, že se vám mezi námi nezkazí. Z těch zkažených mladíků, toulajících se ulicemi není žádný sokolem a též u policejních a trestních soudů se s nimi nesetkáte, neb sokolové pěstují též mravnost."

— Čekali jsme na nějakou tu zprávu odbornou ze závodů tělocvičných spolků o ceny vypsané ústředím Amateurské atletické unie ve Spojených Státech, jakž odbyly v Chicagu, ale marně. Byli tu turneři, čtyři Křesťanských Mladíků, čtyři universitní a četa Plzeňského Sokola, kde byli i naši hoši Melša a Novák. V závodech v tumblování byl br. Kůperek od Sokola Chicaga. Soudeci byli bratři Hurt, Lečval a Šíman. Cvičilo se na hrazdě, bradlech, koni na šíř a kruhy. První byli od Central Turnvereinu dosáhnouše 751.5 bodů a třetí Plzeňáci získavše pouze 647.25. Duha evičil s turnery a dostal prvou cenu, maje 159 bodů, kdežto Unger od Plzeňského Sokola dostal druhou cenu na koni na šíř. Jak známo Duha spolu s Hejdou, oba členové Plzeňáků, dobyli své doby vítězství americkým turnerům v Německu.

— O evičení pořádaném na rozloučenou s borci Střední Župy, jakž odbyvalo se v Plzeňském Sokole, píše "Svornost" jak následuje: "Stává-li ještě mezi námi nějakých pochybovačů o prospěšnosti evičení tělesných, o vlivu soustavného tělocviku na souměrný, krásný vývin těla, měli by přijít a popatřit na silácké, zdravím kypící postavy těch, kdož po delší dobu soustavný tělocvik pěstují, a jsme jisti, že pochybnosti jejich byly by rázem rozptýleny. Svalnaté paže, mocná hrud', pevný a při tom svižný krok, smělý hled, to jsou výsledky soustavného evičení; a byt' bychom třeba netoužili po tom, vynikati nad jiné bravurními výkony na nářadí, přece jen odměna, jaká každému kyne, kdo týdně dvě nebo tři hodiny tělocvik pěstuje, měla by v skutek uvést slova, která byla oblíbeným snem zakladatelů Sokolstva — a sice: "Co Čech, to sokol!" — V sobotu večer uspořádán byl v Plzeňském Sokole večírek na rozloučenou s těmi junáky, kteří vyslání jsou k velikému hodu Sokolstva v Praze — a jediný pohled na ten hlouček statných postav, pod jejich pažema nářadí sténá a při jejich mocném výpadu podlaha duní, strhoval diváka mimoděk k nadšeným projevům obdivu. Borce Župy Střední provedli prostná evičení, která budou provedena v Praze všemi účastníky, a ku cti všech jakož i jejich evičitelů budiž poznamenáno, že obtížné evičení to provedeno bylo vzorně. Němečtí evičitelové, jejichž k sobotnímu večírků dostavil se značný počet (snad více než sokolů) nemohli ani dosti vynachváliti ladné ty sestavy a lehkost, s jakou ty obtížné obraty, změny a postoje byly prováděny. O evičení na nářadí nejme s to rozepsati se s takovým nadšením, neboť tu a tam obtížné kombinace poněkud vázly a u některých boreů postřehli jsme nejistotu ano i únavu, následek to přílišného přepínání sil, které má školivý vliv na soustavu živní. Doufejme však, že žádoucí odpočinek cestou přivede statné borce naše do pravé míry. V nižším oddělení u některých nedostatečná vycvičenost poněkud až zarážela — něco takového dá se přehlédnouti při obyčejném evičení veřejném, ale od boreů, vyslaných k takovým závodům, každý přirozeně očekává evičení v pravdě vzorné. Sokolky Plz. Sokola vyplnily jedno číslo programu evičením, které provedly při loňských závodech a paní Splavecova přednesla s nadšením báseň. Program zakončen byl prostným evičením dutými míči. Jest to evičení, které američtí sokolové provedou v Praze a musíme doznati, že evičení bylo šťastně voleno. Jmenovitě první a třetí oddíl na diváka působí růzností pohybů — oddíl druhý poněkud unavuje stejností. Celkem však jest to evičení pěkné, pečlivě sestavené, ale jediné, čeho se obáváme je, nedovedou-li naši borci před tolika tisíci diváky zachovati potřebnou chladnost a klid, může se stát, že nejspíše házení a chytání míče bude zdárnému provedení na závadu. Před tímto evičením promluvil k boreům sok. Čermák několik slov, v nichž je vyzýval, aby nezapomínali, že

zachovávat se musí jako sokolové nejen na závodisti, ale všude, aby dokazovali, že jsou výkvětem Sokolstva nejen po stránce tělesné, ale i mravní, načež všichni oddali se volné zábavě, trvající dlouho do noci. Veškerá evičení řídil evičitel Plz. Sokola A. Haller. — Borce odjeli drahou Wabash do New Yorku a k četným blahopřáním, která je na dalekou cestu provázeli, připojujeme my i svoje."

— Na schůzi boreů v New Yorku před vlastním jejich odjezdem přijata byla přísná pravidla sestavená předákem Fryšem, kdežto bratři Hašek, Jahoda a Šlapák jmenování byli výpomocnými, tak aby nácvik společných byl na lodi již zajištěn. Br. Šlapák stal se v New Yorku obětí prvé a dosti mrzuté nehody. Někáký dlouhoprsták mu průběhem veřejného vyfoukl v šatně z kabátu \$200. Díky bratři Střední Župy a T. J. S. v New Yorku však br. Šlapák je přece s nimi.

— Květnové číslo "Besídky Sokolské" vyšlo již novým pořadatelstvím bratří K. F. Kreisla a V. Karneta. Adresa jest 356 E. 78th St., New York. Obsah jest vhodný a zejména zprávy sjezdové jsou zajímavé a technická část opravdu vhodná. Formát jest trochu pozmeněn a list vlastní rozšířen.

— Dr. Jar. E. Vojan napsal nákladem sletového výboru N. J. S. v New Yorku "Průvodce po Paříži", pro účastníky sokolské výpravy. Uspořádání celku na tři dny pobytu tam jest velmi pečlivé a svědčí o snaze spisovatelově co nejvíce prospěti a informovati. Jest tu i mapka Paříže, seznam výletníků a obraz sletového výboru. Knížka prodávala se ve prospěch Ústřední Matice Skolské.

— O odjezdu našich, výpravy sokolské, z New Yorku, čteme v N. Y. Listech jak následuje: "Francouzský parník "La Bretagne" se sokolskou výpravou ku V. všesokolskému sletu v Praze na palubě brázdí již vlny Atlantického oceánu a spěje směrem k místům, kamž upřeny jsou zraky celé české Ameriky . . . Bylo tklivé a dojemné to rozloučení s našimi junáky sokolskými a se všemi, kdož puzeni touhou spatřiti zase jednou tu starou českou vlast, spatřiti Prahu ve slavných dnech sletových, zanechali zde své obchody, zaměstnání, rodiny a přátely. Bylo to tklivé loučení a slzy draly se z očí i těm nejotužilejším. Již v Sokolovně, kde dopoledne sešla se většina členů výpravy a jejich přátel, kteří je doprovázeli, panovala jakási sklíčenost, jež dostavuje se ve vážných okamžicích života. A na pieru francouzské linie na úpatí Christopher ul. u North Riveru, kde po poledni sešli se všichni účastníci výpravy a s nimi několik set krajanů a krajanek, kteří chtěli být svědky jejich odjezdu, panovala nálada ještě sklíčenější přes to, že každý nutil se do žertu a veselosti. Pier francouzské linie ve skutečnosti náležel Čechům a v seznamu cestujících parníku "La Bretagne" našli jsme jen málo nečeských jmen. Odjezd parníku se poněkud zdržel a tím dána příležitost ku dalšímu setrvání pohromadě, čehož využito ku opětovnému vyměnění vzkazů a slov na rozloučenou. A když konečně loď odrazila, tu hlava na hlavě stáli odjíždějící na palubách, mávajíce šátky, klobouky a americkými praporečky na rozloučenou čekajícím na pieru, kteří stejným způsobem loučili se s nimi, posílajíce za nimi poslední "Na zdar." Pan J. E. Nejedlý, rep. vůdce 18. Assembly distriktu, zaopatřil pro tu příležitost zvláštní vléčnou loď, jež asi se stem krajanů dala doprovod parníku "La Bretagne" až ku Narrows, kdež pak opakovala se stejná scéna, jako u pieru, pokud poslední obrysy parníku nezmizely z dohledu . . ."

— Jest již v naší povaze, že podnik sebe lepší a vznešenější nezůstane ušetřen slín nepřátel, co zatím vlastní bratři z našeho tábora brousí ihned přa svá a zaplaví nás "Zaslány" a protesty a p., jedná-li se o osobu, co zatím zájem celku zůstává stranou. V těchto dobách sletových

nesluší nám, jako nevypadalo by moc pěkně v listě našem a proto jsme odložili. Tentokráté týká se předáka našich boreů. Psáti, protestovati a hašteřiti se nyní post festum hodí se k slavnostní náladě bratří na vzájem si rovných, tak asi jako pěst' na oko. Raději všichni, jímž nebylo popráno sletu sokolského v Praze se účastniti přiložme ruce k dílu a konejme co třeba zde a málo toho věru zrovna není.

— V New Yorku a v Clevelandu konaly se přednášky a veliké manifestační schůze lidu svobodomyšlného a to u příležitosti příjezdu Dr. Th. Bartoška z Prahy, sekretáře české sekce světového sdružení Volné Myšlenky a delegáta volných myslitelů staré vlasti na sjezd svobodomyšlných v Chicagu, kde i N. J. S. byla zastoupena, jakž známo.

Sokolky.

— Sokolky ve Schuyler, Neb., zahájily činnost opravdu způsobem nejvhodnějším, totiž cvičením veřejným a to v pondělí 27. m. m. Společný cvičitel br. Slavětinský uvedl je do N. J. S. a odevzdal jim diplom. Veřejné odbývalo se v Operní síni Janečkové, sokolky cvičily s tyčemi, kuželi, bradla a na koni a skupiny, žactvo cvičilo s praporky a sokolové na hrazdě. Bylo to prvé jejich vystoupení, však ladnost a přesnost jednotlivých výkonů byla až překvapující na krátkou dobu nácviku věnovanou. Zásluha patří cvičiteli br. J. Peškovi. Návštěva byla nad očekávání veliká. Po pořadu cvičebním poděkoval br. Slavětinský občanstvu za návštěvu i poukázal na potřebu tělocviku a při odevzdání diplomu napomenul sbor sokolek, aby setrvaly v započaté práci na dále. Podivno nový sbor a již přihlásil se k tomu našemu celku, kdežto jinde mnohem starší odbory sokolek, jakoby ještě dnes o N. J. S. nevěděly.

— Do jednoty D. A. S. byl uveden ku konci m. m. nový sbor sokolek a sice v Astoria.

— Vedle new yorských sester odjelo na všesokolský slet v Praze mnoho jiných, jež nebudou sice cvičiti, však již svou přítomní dojísta přispějí jen k důkazu, jakž dovedou si vážiti práce sokolské.

— Mělo by se pamatovati ve všech sborech našich na to, že právě žena a dívka česká to, která pro budoucnost toho našeho Sokolství i zde v Americe, vykonati může s dobrou vůlí nejvíce, ba více, nežli muž a jako matka ještě více. Tohle se všechno ví, tohle se ví v jednotlivých sborech našich tu i tam a přece nikomu nenapadne, aby postaral se o založení sboru sokolek. Každý sbor jest tolik povinnen vůči tomu celku našemu, vůči vlastnímu sboru a co hlavního k vlastnímu svému zachování a vzrůstu. Tam kde odbory sokolek jsou měly by přidati se k naší N. J. S. a jinde opět sokolky mohly by agitovati, aby co nejvíce získalo se žactva obého pohlaví. Práce dost. A práce nutná pro všechny nás. Napsali jsme již dosti článků o potřebě tělocviku pro ženu, vyzývali na místech těchto dosti k zakládání sborů sokolek, jako přidání se k celku našemu, žel jen málo ozvěny se dostává na ta naše slova vážná a upřímná. V těch kterých místech pak v místních sborech ve věcech takových a podobných se nepracuje vůbec.

Dorost a žactvo.

— Rádi na místech těchto přinášíme zvěsti drobné ze všech sborů našich a sborů sokolských vůbec, pokud se o nich dozvíme, však tam kde ani tolik vůle není, aby poslalo se listu sokolskému, nesmí se diviti, že v sloupečích listu našeho mnohá zprávička není. Naší vinou není. Za to tím větší naplní nás radostí, když ten dorost sám pošle si důkaz o tom jakž se činil. Tak u T. J. S. Tábor uspořádáno bylo veřejné žactva a dorostu, jež setkal se se zdarem úplným. Pořad byl vhodný a proveden nejen přesně, ale po stránce technické k uspokojení i těch, kdož přísnější kladou poža-

davky. Žáci provedli cvičení s tyčí dosti těžké sestavy dost lehece a cvičiteli br. Novotnému jen všechno uznání. Dále cvičili pákami a na nářadí, jevíce výevik jen dobrý, co zatím žačky cvičením svým a tamburinami vynikly. Naevičil s nimi br. Pokorný. Sokolky podaly ukázkou zajímavého cvičení lawn-tennisovými pákami a tu kroky střídaly se v obtížné sestavě s pohyby ladnými. Nácvik byl pěkný a přesnost děvčů budila jen zasloužený obdiv hojně shromážděného lidu. Škola zápasnická sokolů a "medicine ball" začek rovněž se líbily, jakož i mnohé ty výkony sokolů na nářadí, bradlech a hrazdě. Byli tu naši od Sokola Chicaga a Plzeňáci, kdežto k lidu promluvil br. Procházka. Malá ta drobotina vděčná nanejvýš cvičitelů svých nezapoměla, obdaruje je vhodně za všechnu tu píli a práci a přidáme-li k tomu vědomí vykonané povinnosti, tím více blaží.

— Odporujeme vždy našim výlety a vycházky do přírody dorostu i žactva obého pohlaví vedením cvičitelů. V tom ohledu první jest letos T. J. S. St. Louis, Mo., která uspořádá výlet pro žactvo tělocvičné školy své.

— V New Yorku mohou mít naši jen radost ze dvou káňat sboru tamního. Tak při atletických závodech různých "settlement housů" v Columbia Oval, jež byly nad obyčejně tuhé, odnesli ceny ve skoku první J. Juna do výšky 5 stop 4 palce a F. Kuchař skok na šíř 20 stop a 6 palců, druhý.

Věci české a slovanské.

— Slet vzrostl do rozměrů značných a dne 2. t. m. již zahájen byl prvním šachovým turnajem, který následovalo opakování dne 9. t. m.. A čím více bylo přihlášek ze všech zemí slovanských, zahraničního Sokolstva a cizinců různých tělocvičných sdružení evropských a jiných, vedle našich z Ameriky, tím větší vztek pojímal německý štvavý tisk, který napjal všechnu neurvalost a surovost tonu, však marně. Přípravy k závodům jsou dokončeny a slet záhy bude v plném proudu.

— Po čas sletu dojde asi k organizaci učitelů tělocviku na středních školách na Rusi. Bratři sjeli se v Praze a o věci navzájem si porokují. Br. F. K. Šnepp již z Moskvy před odjezdem poslal nám zdravici, žádaje, abychom tlumočili pozdrav jeho vroucí z dálné Rusy všem bratřím a sestrám v Americe.

— Br. Dr. Jos. Scheiner starosta Č. O. S. spolu s br. Dr. Kar. Hellerem zajeli si na Jih slovanský a sice do Bulhar i do Srbska, aby ústně přednesli vřelá pozvání Sokolstva českého na slet do Prahy. Stalo se tak v dubnu u příležitosti velikého sletu pořádaného Svazem tělocvičných družstev junáků knížectví bulharského v Ruščuku. Byl slet již čtvrtý a junáci ukázali, že byli dobrými žáky bratří svých českých. Pořad byl skvostným a obrazem činnosti opravdové, co zatím předáci čeští těšili se veliké pozornosti junáků a lid veškerý skládal jim svůj hold, jako zástupcům myšlenky sokolské. Prostná cvičilo 800 junáků, kdežto 500 žáků provedlo společně s praporcei. Vlastní závody dokázaly výevik mužstva veškerého. V Bělehradě bylo přijetí českého poselstva neméně bratrské a tamní dva tělocvičné spolky "Sokol" a "Dušan Silni", jako všude v zemích slovanských těší se na veliký Svaz veškerého Sokolstva slovanského. Na slet do Prahy přijede na sta a sta junáků bulharských i sokolů srbských.

— Důstojným počátkem veliké Olympiády Sokolstva česko-slovanského byl šachový turnaj, o němž výše se zmínujeme. Základní myšlenka, jakž provedena v Praze jest následující: Druhé velké křížové výpravy proti českým kacířům zahájeny králem Zikmundem, který po domnělém vítězství v bojích dne 21.—23. prosince 1421 hověl si v Hoře

Kutné. Vojska jeho složená z Uhrů a Slezanů (Němců), roztroušena byla v městečkách, vesnicích, dvorech a okolních tvrzích až po Čáslav. Toliko oddíl záštitný, jelikož předpokládalo se, že vojska kacířská uklidila se s pole, semknut byl na stráž u Nebovit. Vreční velitel vojska královských Pipa Spam z Ozory s vojskem uherským a sedmihradským, potom slezským (Němci) knížat Jindřicha Rampolda Hlohovského, Konráda Kantnera Olešnického a biskupa Konráda Vladislavského, kteří osobně byli u krále, a královským lidem Svidnickým i Javorským, měl v celku na 60,000 bojovníků, kteří měli za úkol početné slabší vojsko kacířské v čele se slepým br. J. Žížkou z Trocnova až do úplného zničení pronásledovati. Král Zikmund miní a bůh kacířů mění — Totot' je základní myšlenka šachového turnaje, který na cvičišti V. sletu všesokolského proveden bude ve dnech 9., 16., 23. června a 1. července t. r. za součinnosti 400—500 bratří v kroji a zbroji doby tehdejší dle návrhu p. J. Heraina, H. Kuffnera a nákresu br. K. Stapára v dílnách br. H. Frýdy přesně zhotovených.

— Ve dnech 12.—14. května konán byl v Benátkách sjezd federace gymnastů italských za přítomnosti krále a veškerého úředního světa. Českou Obec Sokolskou zastupoval dr. Jos. Scheiner, jenž do Benátek zajel přímo z Bělehradu. Slavnost italských gymnastů konána byla s velkou pompou a účastnil se jí velký počet gymnastů, jakož i dam, které poprvé a to ve značném počtu veřejně vystoupily. Cvičení prostných účastnilo se na 2000 gymnastů, však provedení jich stalo daleko za výkony, jaké jsme zvyklí vidati při našich sletech všesokolských. Jaký to rozdíl oproti rozmachu a síle českého lidu, který bez jakékoliv podpory vládní neb jiných oficiálních kruhů vysílá do areny cvičební 8000 zkázněných a uvědomělých cvičenců. Zástupce Č. O. S. dr. J. Scheiner těšil se při sjezdu gymnastů vybrané pozornosti a byla mu zaručena hojná návštěva italských hostů při sokolských slavnostech v Praze.

— V Bytomi — Horní Slezsko — u trestního soudu obžalováno jest 12 členů Sokola pro spiknutí a spolčení, které mělo zabraňovati výkonu zákonů prý prostředky nezákonnými. Chtít a snažit se o udržení mateřské řeči jest v Prusku zločin.

— V "Praporu" čteme mezi jiným: "V neděli dne 10. března pořádána byla ve Vídni ve dvoraně hotelu "U Pošty" jubilejní slavnost na paměť čtyřicetileté činnosti "Sokola" vídeňského. Slavnost tato, která měla býti svátkem celé české Vídně, byla bohužel nepříliš čteně navštívena. A přece každý, kdo zná celé to zákulisí života vídeňského a moře ústrků, jímž prodirati se musí každý, kdo hlásí se k české národnosti, dovede vycítiti, že význam slavnosti této sahá daleko za pouhé šiky jednot sokolských. Dlouhá řada čtyřiceti let dokazuje nad slunce jasněji, že kmen náš má zde již dávnou minulost. A doba tato jest ještě významnější za okolností, ve kterých Sokolstvo dolnorakouské nezištně rozvíjí činnost svou a hrdinně přemáhá všechny nesnáze a obtíže, s nimiž nevyhnutelně jest tu spojeno opatření a vydržování tělocvičen. Sokolstvo tu pracuje nehlučně s plí neúmornou a jistě každé jeho vystoupení dovede veřejnost překvapiti."

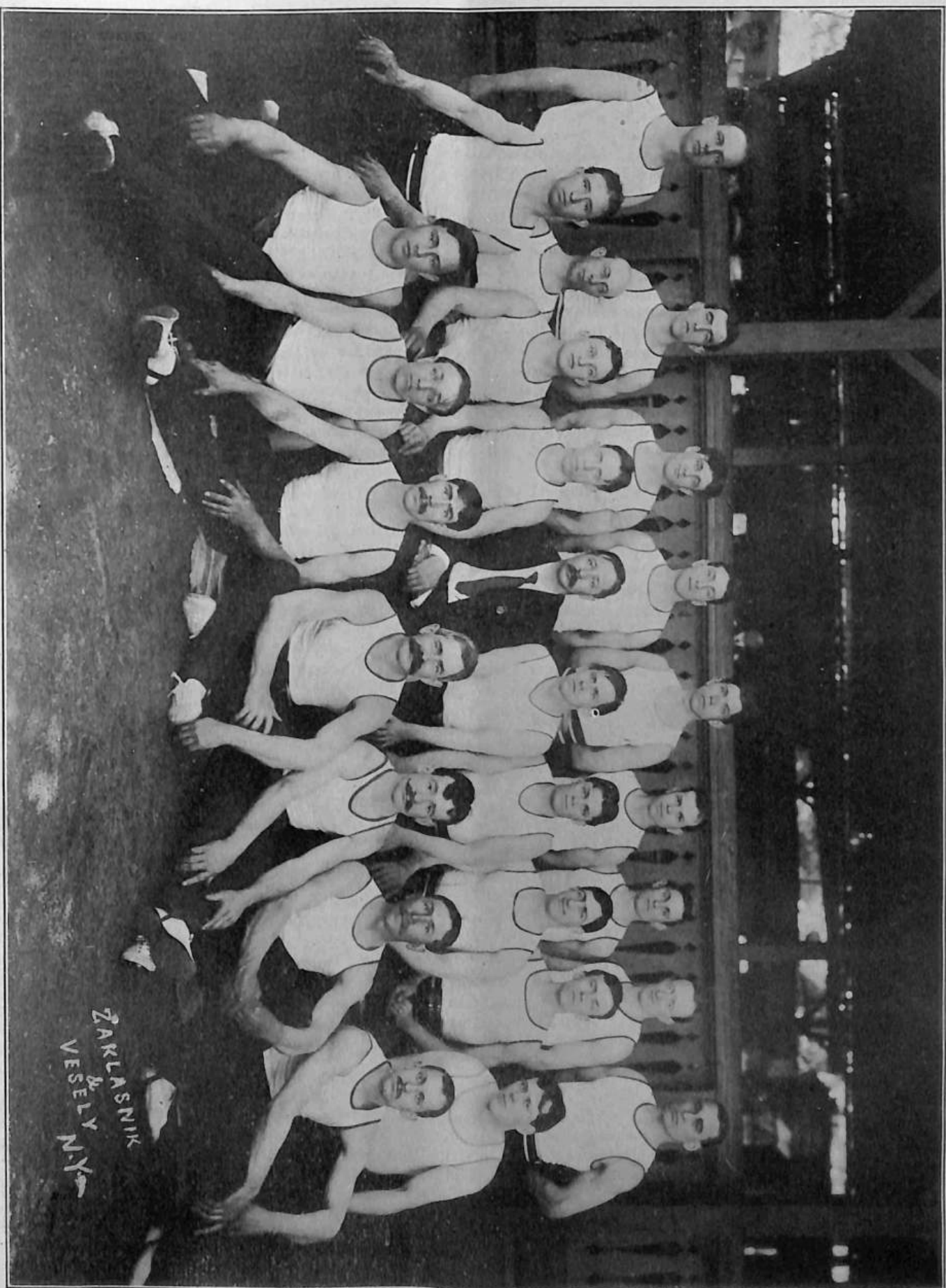
Z VLASTI NAŠÍ STARÉ.

19. května 1907.

Jsmo na prahu naší Olympiady, veškeré práce přípravné chýlí se ku svému zakončení a odevšad dochází zvěsti jen potěšitelné. Účast bude o pátém sletu našem obrovská, jak z ciziny, tak ze všech zemí slovanských, ano i od Vás tam za mofem, odkudž prý docela čtyry výpravy máme k oče-

kávání, jakž v denním tisku se zvěstuje. Že uvítání bude zejména boreů Vašich a sester co nejvřelejší netřeba snad ani zvláště podotýkati, již proto že sletový výbor Váš v New Yorku to dobré učinil opatření, aby živly nežádoucí zůstaly zpět, přijímaje pouze přihlášky do druhé kajuty. Jestli nestalo se v druhých případech rovněž tak a bude-li i cestujících mezpalubních pak snadno mohly by se opakovati scény Vám i nám zde velice nemilé, jakž před dvaceti bylo lety. Zmiňuji se pouze z opatrnosti, aniž chtěl bych nějak ublížiti, již proto že dovedeme oceniti tu velikou obět' všech Vás a boreů Vašich i sester new yorských pak zvláště, jako velice došlo nás, že pojednou byl to slet sokolský, který i tam v těch řadách Vašich oprávněné povolal nadšení pro naši povždy potřebnou a drahou Ústřední Matici Školskou, instituci to, jež národu každému svého zachování dbalému, jen zářným může býti příkladem a obětivostí lidu našeho dokladem. Již tedy jen několik týdnů dělí nás od páté sokolské manifestace, závodů to, těch nejsprávnějších ukazovatelů rozmachu a síly myšlenky sokolské, za několik týdnů jen budeme vítati ty Vaše i mnohé jiné bratry a hosty. Bude tu celá rodina sokolů a slovanská. Však nastojte, povídá se a píše, že nebude — že nebudou tu s námi bratři Poláci z Haliče. Však i věci té v poslední chvíli věnuje se péče na odstranění všech překážek, které ještě tu a tam dobré vůli sokolské se v cestu staví.

U Vás vyslovili jste sympatie ruskému lidu své doby válkou postiženému a bratři Poláci prý jen proto nesúčastnili se velikého průkazu práce Vaší v Coliseu v Chicagu, tak jste aspoň psali. U nás jest trochu jináče, my na sletech jejich byli a ve Lvově ani slovem nemukli, když vlastní zápol zahájen byl vši svatou na závodisti od nás věc sokolská do jiných kruhů slovanských vyšla, my jako sokolové politiky žádné nikdy se neúčastníme, nedali jsme se nikdy a nikde ve vlek té či oné politické strany, vždy jen ten náš silný celek na paměti majíce, úkoly naše sokolské. Politické poměry Poláků haličských jsou všeliké a zrovna tak rozhárané jako u nás, kde dnes jest již skoro tolik stran co vůdce, tolik hanobení a útisků co stran a tolik časopisů co všelikých "šplhaveců", již za často i ten náš krok oblekají s úmysly, jež záhy se dají prohlédnouti. Však ten demokratický celek sokolský ten stojí pevně, neochvějně a jeho štít musí zůstat čistý. Omluva "Przewodniku gimnastycznemu", že bratři Poláci mají svůj sjezd patého okruhu nepadá na váhu, čteme-li ty různé listy jiné, kde píše se o sporech Poláků s Rusíny a sympatiích českých prý pro utlačované Rusíny, jakž v nedávných schůzích studentstva v Praze se dokázalo a p. Však "Ślowo Polskie" ze Lwowa jde ještě trochu dále a vysvětluje zcela bez obalu "Dlaczego sokoli nie jada do Pragi." Slet všesokolský se tu nazývá "jednorazowym efektem" a Svaz Sokolstva Slovanského, jakž v Praze by si přáli byl by prý jen, podle politického stavu Poláků svazek nerovný. Jak vidět bratři naši ještě přes ty "staré rány" se nedostali a mezi tím co my politických mašinací za každou cenu uvarovati se snažíme, dovolí oni stranám politickým národ vedoucím, aby i vedly je i tam, kde jedná se o utužení a posilnění polského člověka, sokola, aby je vedly k poškození dobrého poměru mezi Sokolstvem českým a polským, na jehož uskutečnění tak dlouho se s pochopením kdys pracovalo. Bylo by tedy daleko lépe, kdyby se jednoduše a přímo k radosti pánů Němců, již bez tak dnes již dosti o neúčasti Poláků píšou, povědělo proč na náš slet se nepůjde. Psaní v listě tělocvičném tak a v jiných zcela naopak, jen ne otevřeně sotva sluší a Zwiazku polskich towaryzstev sokolskich v Austrii, že na úřední pozvání Č. O. S. nechá si odpověď až na chvíli poslední, také nevypadá moc pěkně.

ZAKLADNÍK
VESELY
N.Y.

BOJCI N. J. S. VYSLANÍ DO PRAHY K PÁTÉMU SLETU VŠESKOLSKÉMU.

1. řada: A. Raisler, V. Hořica, V. Mejša, Wil. Hruška, F. Vůch, J. Krizan, V. Podolák, F. Liier, ml., Fr. Říha. — 2. řada: M. Ryška, O. Hašek, R. Novák, Fr. Kňourek, J. Fryš (předák), J. Vondru, Fr. Paul, Alb. Kostlan, B. Unger, A. Kos. — 3. řada: J. Kristiňek, J. Gregor, V. Haisler, A. Červenka, E. Šlapák, A. Jahoda, Jos. Volman.

Na Letné jest jako v mraveništi a ve sletové kanceláři živo, ano byli tu již i mnozí bratři američtí, již zaleťli k nám jako ty předstrážce, aby pověděli nám co u Vás tam nového, aby pověděli jak se připravujete. A nežli stihnou Vás ty řádky, již budou ti Vaši drazí na cestě, kdežto u nás slavnostní dílo sletové bylo již zahájeno 20. dubna, kdy za veliké účasti naší veřejnosti a kruhů odborných podali jsme souborným předvedením názorných obrazů sletů minulých, jakž vyspělo to Sokolstvo české za 40 let trvání svého. Viděli jsme tu v malém prvý slet na oslavu 20letého trvání Sokola pražského, na střelnici ostrova Střeleckého, dne 18. června 1882, v těch velikých dobách Tyršových, pak hned druhý slet 1891, třetí u příležitosti národopisné výstavy 1895 a slet čtvrtý 1901 a pátý jakž na Letné připravuje se letos, kdy 690 máme jednot v 38 Župách s 54,000 členy a 7,500 členek a as 20,000 cvičenců. Cvičení bude 8,000 cvičenců a přes 2,000 žen. Lepší práce sletové ani zahájití nebylo lze, všem odborům jakoby nové dostalo se vzpruhy a dnes již jsme připraveni zcela, co zatím zájem o slet nejen doma a ve veškerých zemích slovanských roste, ale i v cizině, jež tentokrát k závodu mezinárodnímu si u nás dala dostaveníčko. Budou tu družstva belgické, české, francouzské, lucemburské, maďarské a slovinské, nizozemské přihlášku odvolalo.

Z odboru technického dovolu, abych citoval přímo ze slavnostního "Věstníku", jak následuje:

"Ve čtvrtek dne 27. června o 7. hodině večerní konat se bude schůze soudců v Sokole pražském.

V pátek dne 28. června o 8. hodině ranní na cvičišti schůze závodníků o přebor, na to závody o přebor, jež provedou se bez přetržení až do svého ukončení.

V pátek večer opět o 7. hod. schůze soudců pro závody družstev i ostatní taktéž v Sokole pražském.

V sobotu dne 29. června ráno o 6. hod. na cvičišti závody družstev, jež trvati budou do 9 hodin, event. do 10 hodin dopoledne; v tu dobu konati se bude zkouška členstva na prostná.

Kdyby závody v tuto dobu ukončeny nebyly, bude se od 2—4 hodin odpoledne pokračovati až do jich skončení.

O 4. hod. odpoledne začátek veř. cvičení. Večer konati se bude slavnost.

V neděli dne 30. června závody mezinárodní započnou o 7. hod. ranní, a to: skok, kůň n. d., běh, evič. prostná a vzpírání břemen. O 9. hod. řaditi se bude průvod, který o 11. hod. dopol. vyrazí a ubíráti se bude ku radnici staroměstské. Ohledně odchodu se staroměstského náměstí nestalo se doposud rozhodnutí.

O 4. hodině odpolední opět začátek veřejného cvičení; po skončeném cvičení následovati bude prohlášení přeborníků ze závodů.

V pondělí dne 1. července o 8. hodině ranní začátek závodů prostých a zvláštních. Závod v plování konati se bude mezi 11.—1. hod. dopol. Odpoledne cvičení jízdy sokolské.

Dále řešena na téže schůzi jedna z nejdůležitějších otázek technických, na jejíž správném rozřešení závisí mohutnost a účinnost prvního dojmu: jakým totiž způsobem uvéstí ohromné těleso o 8,000 hlavách na rozsáhlé cvičišti, a bez povělů, bez znamení a bez zvláštního vedení rozestaviti jednotlivce tak, aby prováděti mohli společná cvičení prostná.

V cizině, ba i v samotné Francii, neznají společného nástupu cvičenců, jímž čeští Sokolové přivedli před lety v údiv nejen obecnost, nýbrž i veškeru cizinu. Tam nastupují dle jednot a dle žup tak, jak se příslušný oddíl dostavil. Ba přicházejí ještě, když již cvičení společná byla zahájena.

Jaký rozdíl, jaká zkáznenost, zeelenost a jednotnost naproti tomu při sokolském nástupu!

Letošní nástup má předčítí všechny dosavadní, neboť spojovati bude krásy obou posledních nástupů sletových v roce 1895 a 1901. Na dané znamení vyrazí s obou stran (ze seřadišť) dva mohutné 20stup. proudy a postupovati budou proti sobě střed. směrem cvičiště až ke středu, kdež se střetnou a utvoří 20stupový kříž, zaujímající celou šířku (131.35 m. a délku 205.35 m.) cvičiště. Na kolmých metách rozštěpí se pak ve 4 desetistupy, které olemují živoucím pohyblivým čtvercem celé cvičiště; na středním směru spojí se opět ve 20stupy, které 4 proudy zaměří ke hlavní tribuně, kdež se protichodem rozštěpí na 8 desetistupů. Tímto způsobem rozdělí se u dolejší mety cvičiště na 16 pětistupů, ve kterýchto formě pak stanou na místě, kde prováděna budou cvičení společná. Na dva rázy, na dva jednoduché povely náčelníka dra. Vaníčka vyplní se potom ohromné cvičiště rovnoměrně cvičenci, připravenými ke cvičením prostným.

Celý nástup trvati bude čtvrt hodiny. Cvičení prostná vedena budou mohutným hudebním sborem o 120 mužích, složený z kapel Kmochovy a Kotkovy, bezpochyby za osobního řízení br. Karla Pospíšila, skladatele sletové hudby, jenž nejspíše dovede vdechnouti hudbě krásné motivy, které mu při výrazné jeho skladbě na mysli tanuly.

Neobyčejná námaha, jaké vyžadovati budou letošní cvičení prostná, činí nezbytným, aby mezi jednotlivými oddíly poskytnut byl cvičencům malý pohov. Jest to novinka, neboť při dosavadních sletech provedena byla cvičení bez přestávky a bez oddechu.

Ohledně účasti na společných cvičeních prostných usneseno vzhledem ke zkušenostem z posledního sletu, že povinen jest každý cvičenec první i druhý den sletový (29. a 30. června) cvičení společných se účastniti, a že župní náčelníci přísně dbáti mají zachování příkazu tohoto.

Dle dalšího usnesení schůze zmíněné zařaděny do pořadu sletu moravské tance, jež předvedou v sobotu dne 29. června, tudíž v první den cvičební, ženské odbory moravské. Tance rozděleny ve tři skupiny: hanáckou, valašskou a slovačskou. Každá z nich prováděti bude tance při vlastní hudbě v národních krojích, takže cizině i všemu obecnstvu bude možno seznati bohatý zdroj písní lidových i skvostných výrazů tanců jeho. Každý oddíl čítati bude 100 tančících.

Číslo toto bude znamenitým zpestřením programu sletového.

Vzorná družstva budou tentokrát sestavena z borců k závodům o přebor přihlášených.

Projektované produkce na podiu budou asi předvedeny na ostrovech střeleckém a žofínském, ježto průmyslový palác, kamž původně položeny byly, bylo nutno postoupiti ubytovacímu odboru k ubytování členstva.

Přihlášeno dosud účastníků:

v kroji	11,896
z nich cvičenců na společná	7,653
konečně cvičenců na kuzele	2,154

Potěšitelným jest počet přihlášek našich jednot zahraničních. Dosud vrátily dotazníky následující jednoty přihlašující účastníky v kroji a cvičence:

Drážďany 30 (41), Lipsko 20 (20), Mnichov 8 (10), Hamburg 6 (11), Londýn 6 (6), Paříž 24 (18).

Vzhledem k očekávané četnější účasti na společných cvičeních sletových, jež dle došlých zpráv navičují Poláci, poznaňští, Chorvati, Srbové, Slovinci i Bulhaři, bude potřebný a zároveň možný počet cvičenců 8064 s jistotou dosažen, ne-li překročen.

K závodům družstev nižšího oddílu přihlášeno také družstvo česko-ruské z Tiflisu, sestávající z členů: br. Lukeše, br. Skotáka, Elzengera, Ignatijeva, Marcinovskýje a Živného.

Závodů o přebor nás účastní se také družstvo župy sekvanské (seinské). — Dle zprávy přítele Sokolstva p. H. Avoirona evičiti bude na sletu našem více než 20 vynikajících boreů francouzských z této župy."

Tolik jsem považoval za svoji povinnost sdělit s Vámi, s těmi, kdož doma volání povinností jinými zůstati museli, aby prospěch věci sokolské na zřeteli majíce pomohli zejména úspěšnou a poctivou prací i v těch směrech druhých, kde i utužení mysle volně třeba. Miním totiž sjezd Váš volných lidí českých, jakž připravujete si pro červen t. r. v Chicagu a k němuž i sekce česká Volné Myslenky byla pozvána i bude zastoupena, podle květnového čísla našeho časopisu volných myslitelů českých Dr. Th. Bartoškem. K počínání tomu přejeme Vám zdar úplný a jen těšíme se, že i Sokolstvo americké, zejména Vaši N. J. S., bude tu zastoupeno, tak aby mohutně vyzněla i tato Vaše manifestace přátel volnosti, svobody a rozumu a stala se důležitým mezníkem vývoje organisace svobodomyšlné činnosti u Vás tam i u nás s nimiž třeba styky navázati, aby veliký prospěch kynul velikým celkům doma i za hranicemi. Na zdar!

Dr. M. Mixa.

SJEZD A ZÁVODY JEDNOTY SLOVENSKÉHO SOKOLA.

Allegheny, Pa., 1. června.

Jest sice pravda, že americká Slovač to svoje Sokolství přijala od Váš bratří Čechů, Vás ve všem konání za vzor majíc, zejména po stránce tělocvičné, však zde a ve Philadelphii, ba celé Pennsylvanii mohlo by se smělé říci, že Slovači více pudy dobývají a sokolsky lépe pokračují v jednotlivých sborech svých i sborech sokolek. A podle toho dopadl i ten sjezd náš a závody, které podle výroků Vašich bratří, již se účastnili, byly jen zdařilé a nám pobídkou nejlepší ku práci další. Po šestkrátě již sjezd se odbýval naší jednoty a tentokrátě bylo za velmi potěšitelných, příznivých okolností, o kterých se nám před lety ani nezdálo. My byli s Vámi v St. Louisu, v Coliseum v Chicagu a nyní naši boreci s Vašimi i do Prahy vysláni jsou, jaký to pokrok a postup znenáhly.

Ve sjezdu přijato bylo rozdělení slovenské jednoty na Žup, jichž celkem býti má devět a tyto pojmenovány jmeny velikých vlastenců, Slováků. Od minulého sjezdu přibýlo 830 členů a 22 jich zemřelo. Bylo usneseno přijímati členy od 16 do 35 let i ustanoveno, že každý člen musí býti činným aspoň v jednom odboru sboru svého, co zatím tělocvik hlavním zůstává požadavkem. Hlavní správce Karol Rehak se poděkoval a zvolen Štefan Gerhart, co zatím Milan Getting zvolen správcem časopisu "Slovenského Sokola" opět a volba pořadatele ponechána jemu. Tito jednou ročně vydají sokolský sborník i přičiní se spolu s jednotou o zakládání sborů sokolských na Slovači. Prvý takto založený sbor dostane úplné tělocvičné nářadí, co zatím druhým sborům k cíli tomu zavedou se půjčky peněžní. Cvičící členstvo odměňováno bude za návštěvu tělocviků diplomy třech tříd a přeborníci dostávají budou v odměnu vhodné odznaky jako ceny. V celku vykonáno bylo mnoho dobrého a zejména práci tělocvičné věnovala se pozornost zvýšená. Celá řada blahopřejných projevů došla i telegramů a z těch byl i od pořadatelstva listu Vašeho, který nás ani tentokrátě nezapomněl.

Dne 30. května odbývaly se naše závody ve Frienship Parku na Milvale ave. spolu s veřejným. A jako na sjezdu, tak i zde tak mnohý sbor náš chyběl. Však celkem pokrok jevil se již dosti a povážíme-li, že byly to prvé závody sokolů slovenských v Americe, musíme lecos prominout, třeba co do počtu boreů u porovnání s číslem sborů všech výsledků pro nás nebyl zvláště lichotivým. Závodní řád

nebyl ovšem nejpřísnější, však spravedlivý, vyžaduje, aby borec byl celý muž, zdatný a vytrvalý, který jest plně vědom své práce, který jest pánem i svého těla. Hoši naši prodělali dosti namahavou školu výcviku vlastního a jestli někde byla mezera nebylo vinou jejich, protože v celku u nás pravý význam závodů ještě není zcela oceněn. Účast lidu byla o závodech dosti dobrá, mohla však být větší, výmluvy, že se nevědělo kde se evičti neplatí, za to o veřejném bylo obecenstva více a práce naše se mu líbila velice. Prvou cenu v závodech dostal br. Anton Petr z Chicaga.

O veřejném se ukázalo však, že mnoho bylo těch, kteří přinášeli dobrou vůli a chut' k práci a to platí i o našich sokolkách. Pořad byl vhodný a celkem po stránce technické se provedl zcela. Prostná sokolů šla ráz na ráz, také evičení na nářadí bylo dobré a evičení s tyčemi rovněž tak. Prostná evičily sbory čís. 69., 28., 62., 42., 115. a 45. Ve vyšším oddílu čís. 39. a 2., nižším čís. 54., 87., 42. a 82. Ukázka z francouzského rohování 39. sboru z Chicaga, podle vzoru Vašeho z Colisea, přímo překvapilo, tak jako ukázky vyspělosti našich evičitelů bratří M. Poláčka, Ant. Petra, J. Brčka, J. Polence a J. Pindaka, zejména na hrazdě. Soudci byli: Rehak, Vajs, E. Petr a Jos. Jelínek od Vašeho sboru místního. Pa námaze dopolední drželi se ti hoši naši věru statně. Na nářadí evičili bratří sborů 2. z Bridgeport, 28. Dubuque, 39. Chicago, 42. Allegheny, 54. Pittsburg, 62. Ambridge a 87. Pittsburg, jak vidět New York tu schází zcela, ač borec do Prahy vysílá i náleží mezi naše sbory nejlepší. Ze sokolek byl tu jen jeden sbor číslo 13., jenž měl sedm evičenek, které znamenitě evičily s tyčemi a vyvolaly ladným provedením dosti obtížné sestavy bouřlivý potlesk, ba nadšení celého shromáždění. Není pochyby o tom, že čest a zásluha největší o prvé tyto závody náleží br. Poláčkovi, pokud vlastního výcviku se týče a zdár těchto i sjezdu práci upřímně a opravdově pořadatelstva pěkně si vedoucího listu sokolského, který řídí br. Štiastný. Jsme jisti, že výsledek závodů přinese ozdravění do našich řad a tomu zdar!

K. Mereš.

DOPISY.

Chicago, 1. května.

Když jsem byl v poslední výroční schůzi sboru zvolen za dopisovatele do Sokola Amerického, bylo mi starostou nakázáno, bych často psal, bych aspoň v každém čísle měl nějaký dopis. Přijmuv úřad ten na sebe, chtěl jsem také povinnosti s tím spojené i přání projevenému vyhovět a proto jsem se dal do slíbeného popsání prací spojovacích. Sehnal si všechnu k tomu potřebnou látku: zprávy o schůzích výboru, svolání k sborům a členům a pod., začal jsem louskat tvrdý ten oříšek. Nedospěl jsem s tím však daleko. Sotva jsem měl napsaný as sloupec, tedy když jsem byl v nejlepším, vyruší mne telefonní zvonek. Zpráva po drátu mi sdělovaná je překvapující: "Do bytu bývalého evičitele vnikl nějaký zlomyslník a řádl tam zle. Měl hlavně spadenou na sokolské památky. Bylo to oznámeno policii a vrhnuto podezření na některé členy sboru našeho." To je pěkné nadělení, myslím si a dopis dopisu do Sokola odkládám. A vidíte, od té doby jsem se k němu nedostal. Ani v dnešním dopisu k tomu nedojde, mám pro něj látky jiné dost i zajímavé. Jak sděleno, vandalství v bytu bývalého evičitele bylo počítáno některým členům a mezi těmi jsem byl i já. Dopisy mé ze Sokola Amerického policii poručíkovi přeloženy na seslení takového podezření a to tak, že měl mé nešťastné rozpaky o tom mám-li psáti neb ne, t. j. počítání knoflíků, za reflexi na jeho řemeslo. Aby z toho nemohl být vytloukán kapitál, starosta svolal

činníky a poslán výbor na policejní stanici a tu slíbeno \$25 na vypátrání vinníka. V následující schůzi odměna ta slíbena každému, kdo by vinníka vypátral a oznámil to ve veřejných časopisech. Do dnešního dne nikdo o odměnu se nepřihlásil. Doufáme však, že se svým časem vše objasní. Další novinku, již k sdělení mám jest, že v osadě naší jest o jeden "sokolský" sbor více. Nese jméno "Česko-národní" a byl založen as 12 členy, kteří s cvičitelem od sboru našeho odstoupili. Tím měl být náš sbor rozbit, ale někde bylo špatně počítáno. Řady naše se sevřely nad očekávání rychle, a ztráty nejen nahrazeny, ale ve cvičení nový život vzpružen. Se cvičením sokolek to vázlo však delší čas dost povážlivě. Cvičovalo jich pět, až šest, ale nyní počet jejich dostoupil na 26 a doufám, že v krátké budoucnosti ještě větší bude. Jak vidět přišli jsme s nesnázemi do nového roku a ty nás neopouštějí. K poslednímu odpočinku na Národním hřbitově vyprovodili jsme již 2 členy. Jeden z nich, Jos. Siroký, byl zakladatelem sboru. Protože byl v rodině stále nemocí pronásledován a sám delší čas byl nemocen, pořádáno bylo v jeho prospěch divadlo: "Hoši z osmnácté chasy". Prostorná síň budovy Č. S. P. S. byla do posledního místečka zaplněna příznivci sboru jakož i jeho. Čistý výtěžek byl skvělý, skoro \$300. Litovati jest pouze, že za peníze ty nemohl si život prodloužit. Skonal v sobotu dne 3. března. Pak jsme doprovodili k hrobu sok. Fr. Bernáška a bývalého člena Aug. Loulu, zakladatele sboru, v jehož síni sbor náš zapouštěl kořeny ku životu. Maškarní ples pořádaný dne 26. ledna lišil se od ostatních přeměnou jeviště v krajinu ledovců, vytvořených i s polární zvířenou cvičitelem Kotrbatým. Zábavná schůze Sokolek Praha dne 27. ledna byla ve skutečnosti zábavnou a o to se starala de-ruška našeho náčelníka Václava Klause hrou na piano, pak paní Topinková, choť architekta Topinky, člena Sokola Chicago svým zpěvem, dále sokolka Švejdvová přednesem básně a pod. V neděli 31. března sehrál náš odbor "Mlsné koury" ve prospěch Patronátu Č. S. P. S. a četnému obec-tenstvu fraška ta se líbila. Tím ochotníci byli povzbuzeni k opakování jí, ale výtěžek byl tentokrát malý. Nyní již konáme přípravy k výletu a k táboru dětí v Riverside, dne 14. července. Učinili jsme také kroky ku získání hudebního výeviků žáků, kteří by měli náklonnost k tomu neb onomu nástroji. Člen náš, kapelník F. Lhoták nabídl se cvičit je za poplatek \$1.50 měsíčně, dvakrát týdně a pak z nich se-stavit kapelu hochů po způsobu "Newsboys' band." Těchto dnů je rozesílán dotazník na rodiče, zda si přejí využítovat této výhody. Jsem členem výboru na sestavení provolání k jednotám Střední Župy k uspořádání cvičitelského kursu, ale přípravy některých sborů ku vyslání borců na Všesokolský sjezd do Prahy, nás od toho zdržely, neb očekáváme, že až borci ti přijedou budou nám moci v tom býti pro-spěšní. Náš náčelník Václ. Klaus a sok. A. Tysl chystají se také k návštěvě Prahy a přejí jim s ostatními členy, by pobytem mezi sokoly se osvěžili a posilnili ku další práci v rozháraném národním životě našem.

Dle poslední zprávy cvičitele navštěvovalo cvičení v měsíci dubnu 57 žáků, 67 žáků a 21 sokolů.

Na zdar!

T. Vonášek.

Bruno, Neb., 1. května.

Nedivte se bratři v pořadatelském, že v čísle tomto chtěl bych mít také těch svých pár řádek, dobře věda, že bude číslem, abychom tak děli představitelům. My na slet nemůžeme poslati sice borce své, ale každý počin dobrý sledujeme jen se zájmem a přejeme si celku našemu N. J. S. zdar úplný. U nás, jakž sdělil jsem hodláme si postavit Sokolnu. Mnozí z našich věcí nadšeně se ujali, jiní jednoduše vystoupili a

docela jiní dali se raději vyloučiti, jen aby nemuseli přinést nijaké oběti. Následkem toho čítá sbor náš dnes jen 30 členů, ale lepší snad aby nás bylo méně a více dobrých v té malé řadě. Dne 20. května asi začneme již stavět. Stavba bude 110x40 stop a budeme mít tu i knihovnu a čítárnu. Cvičárna rozhodně bude pěkná opatřená veškerým pohodlím pro muže, ženy i děti naše. Někteří členové přispěli značnými obnosy, 25—50 až i 100 dollars, však tu i spolehneme na pomoc sborů bratrských i jinde, musíme spo-léhati, a kdyby ten příspěvek byl sebemenším nám prospěje, jako prospěje i pomoc N. J. S. Rozumí se, že i od jedno-tlivých členů obětavých přijmeme dárků pro ty harcovníky tam na Západě, neboť potřeba vlastního stánku u nás jest veliká. Chceme zejména pro mládež a její výchovu učiniti co nejvíce, jakž všem sokolským sborům náleží. Pomoc tak malému sboru v jeho velikém podniku doufáme, že nikdo nám odepře, ba ani ne bratří sdružení jiných. Málo nás, však nesmíme zoufat, jako spíše doufat. U příležitosti kladení základního kamene k Sokolně v červnu uspořádáme si veřejné a tu těšíme se, že již bude společný cvičitel Župy Západní br. Slavětinský s námi. V Linwood jest opět sbor sokolský, který za pomoci br. Fr. Blatného znovu uvedli jsme v život a doufáme, že tentokrát na dobu delší a na prospěch věci naší sokolské. Kéž se jim a nám společně zdaří. Na zdar!

Vác. Blatný.

Bruno, Nebr., 1. května 1907.

V. V. Národní Jednoty, New York City.

Milí bratři!

Těl. Jed. Sokol Žižka v Bruno, Nebraska rozhodla se vystaviti si svou vlastní síň, a uctivě by žádala V. V., aby nám v podniku byl nápomocen. Cítíme se oprávněni před-nést Vám naši žádost neboť jednota naše třeba by jen něco málo členů přes třicet čítala přec po třináct roků již brala čilý zájem ve všech věcech týkajících se věci sokolské. Po mnohá leta byl náš sbor vždy zastoupen ve všech župních závodech ano i docílil dostati k nám též státní závody. Ne-jenom to, ale naši sokolové, obzvláště náš náčelník byli nápomocni vždy a čilí u věcech týkajících se Národní Jed-noty. Vždyť jsme hmotně a peněžité podporovali jiné sbory a jinak jim i prospěšnými byli. Síň naše nemá míti jenom dobrou cvičárnu, ale též čítárnu a knihovnu a jsme si jisti, že i vy uznáte, že to jsou věci prospěšné a nutné. Že cíl náš jest podpory hoden dokazuje, že vynikající muži u nás rž-ných národností jsou nám nápomoeni.

Doufajíce, že dáte této naší prosbě Vaší brzkou a srdečnou podporu, zůstáváme s upřímným pozdravem za Sbor Sokol Žižka,

Václav Blatný, starosta.

Lorain, 0. 5. května.

Musím oznámiti, že v minulé naší schůzi odbyvané 28. dubna přijato bylo v kruh náš 17 čekánek, jež tvořiti budou odbor náš. Stalo se tak po velké námaze a br. Ernst mno-hou překážku musil odstraniti, nežli k výše uvedenému při-jetí došlo; po uvedení pod dozorem br. Ersta provedly so-kolky velbu činovnic, jež dopadla ku spokojenosti všech, a sice: starostka sok. Čárkova; náměstka Anna Štolbova; tajemnice Anna Němečková; pokladní Kateřina Němečková a náčelnice Pavlína Štolbova.

A nyní o slavnosti odhalení praporu darovaného odbo-rem sokolek. Slavnost sama byla důstojnou a program bo-hatý. Sokolky pod dozorem br. Ersta deklamovaly krátké řeči, a tu snad bych se měl vši kritiky zdržeti, ale musím říci, že více znalosti češtiny by bylo neškodilo. Pak vystou-pil br. Jos. Štíbr jako slavnostní řečník a zajisté v očekávání

nás neklamal, poukázav na význam praporu. Ku konci své řeči neopomenul připomenouti nám Ústřední Matici Školskou v Čechách a vyzval sok. Nezbedu, aby uspořádala sbírku ve prospěch téže; stalo se a hle, sbírka vynesla kol \$12.00.

Dále řečnil br. Knoblauch a br. Varner od Sok. Cleveland. Br. Varner poukázal na důležitost tělocviku u žen vůbec a bouře potlesku provázela jeho řeč, jakož i řečníků předěšých. Též dlužno vzpomenouti br. Voj. Charváta, jenž provedl obřady vlastního vztýčení praporu.

Ku konci mého dopisu děkuji všem br. clevelandským za návštěvu tak četnou a za pomoc jejich při slavnosti a br. Erstovi vřelý dík náš za jeho nezištnou práci. Musím doznati jako znalec zdejších poměrů, že byla to práce nad míru obtížná, avšak br. Erst se nezalekl a úkol svůj provedl zcela. Odboru sokolek pak přeji mnoho zdaru a dlouhého trvání. Na zdar!

Alois Nezbeda.

Oklahoma City, 7. května.

Posledně psal jsem v "Sokolu Americkém" o naší činnosti cvičební, která stále doposud tak jak jsem psal je v stejném proudu, až na některé výjimky a změny v členech cvičebního sboru. Cvičitelem nyní jest br. Petr Švanda, a náčelníkem br. Dvořák. Cvičíme dvakrát v týdnu, a sice ve středu večer a v neděli dopoledne. Cvičení konáme na hrazdě, bradlech a ve skoku přes motouz. Máme dosti příležitosti k otužování se, až na to, že ti naši bratři často rádi zapomenou cvičení se účastniti a příležitost tak pěknou využítkovati. Všecko ponaučování a vystihování krásných ideí, jak se zdá, jest jako házení pisku do moře a každé povzbuzení k lepší činnosti mine se většinou svého cíle a tak ti méně pro věc nadšení, spíše beze slibů bývají v pravý čas na svých místech pravidelněji, než ti hodně nadšeně se stavíci. Není snad mojí starostí, aby někdo se domníval, bratry své ve sboru urážeti, aneb kouti rozbroje, mým cílem jest vždy pravda a zase pravda, která se může vždy vytknouti a doufám též, že oni bratři, kteří by snad se domnívali pravdu tu na sebe potahovati, mi prominou a raději vezmou si k srdci a snad více je povzbudí k činnosti dalekosáhlejší a k opravdovější snahám sokolským. Vždy lépe se pracuje, když většina spolupůsobí k rozluštění jakékoliv otázky, když většina za každým cílem pracuje a ve všem sokolském je spolupinná. Nebudu se o té činnosti tentokrát dále rozepisovati, neboť vím, jak vždy bývá, že opět mine se svého účinku a zůstane nepovšimnuto a proto raději přistoupím k dalšímu.

Posledně zmiňoval jsem se, že snahou naší jest uvéstí ve sbor sokolský též sokolky, a jak se zdá, bude snaha ta v nejbližší době uplatněna, neboť jak jsem doslechl, právě se české dívky organizují a již přihlášeno jest 26 českých dívek ochotných, vlastní sbor svůj založiti a ve čtvrtek 9. května miní uspořádati první schůzi za tím účelem v prozatímní naší Sokolně. Z toho vidna jest naše nová lepší činnost, která bude snad zároveň povzbuzením a uplatněním našeho Sokola. Bude přitahujícím magnetem pro bratry sokoly, kteří se budou lépe každých příležitostí, sborem k požitku připravených účastňovati. Bude snad přece jednou povzbuzením k součinnosti v snahách a tužbách Sokola našeho a zajisté dalekoúčinnější, než tisíce krásných slov povzbuzujících a tisíce krásných slov bolem vytknutých, která všechna přichází v zmar. Svižné, zdravé a krásnější sokolky budou, které přivedou za sebou každého pochybujícího a se vyhýbajícího sokola.

Dále zřídil sbor náš "Řečnicko-literární" kroužek, který starati se bude o duševní povznesení členů "Sokola", jich přátel a naší veřejnosti vůbec. První hnutí směřuje k tomu, aby v Oklahoma City zřízena byla česká knihovna, k veřejnému použití a k účelu tomu složili 2 členové kroužku

po \$10.00 a upsáno a darováno již mnoho knih a doufáme, že během jednoho roku bude otevřena v prozatímní Sokolně čítárna, která bude toho druhu prvou v celé Oklahomě. Na výboru se nalézají bři: Čapek, Bronec a Janový. Br. Čapek zastupuje místo co předseda kroužku a br. Bronec tajemník. Žádáme snažně všechny sbory sokolské a všechny sokoly a příznivce, by přispěli nám svojí pomocí k založení knihovny a čítárny v Oklahoma City, a okazy své v podobě cených knih nám zasílali. Při čemž si vymínujeme, by knihy v obor krváčeké četby spadající byly vymítny. Dary zasílány bud' tež bud' na adresu: A. J. Čapek, aneb F. K. Bronec, č. 219 W. Reno ave., Oklahoma City, Okla.

První krokem řečnicko-literárního kroužku bylo, oslaviti důstojným způsobem den 1. máje. A sice byla uspořádána večerní zábava s pěkným programem, který přijat byl všemy členy sboru s nadšením. Návštěva byla hojná. Večer zahájen byl předsedou výboru br. A. J. Čapkem, recitací "Při exekuci" a pak br. Janový a Novák sehráli ouverturu z "Lucie", načež představil se slavnostní řečník br. Čapek. Přednáška byla skutečným skvostem a nadšení řečnickovo přivodilo nadšení v posluchačstvu. Bouřlivý potlesk byl mu odměnou za krásný požitek, přítomným připravený. Pak následovaly recitace z "Písní Otroka" od Čecha, jež zdařile podali br. Fr. K. Bronec a Novák a pětně následovala hudební čísla. Doslov promluvil předseda sboru, poukazuje na to, že v té "staré" Oklahomě dnes jen mládež upřímně a bez pokrytectví lne k sobě a pracuje na poli národním.

Přítomní byli většinou mladé dívky a jinoši, ti staří "buditelé" starého kozla dají o poučení, ti jsou již poučení dost.

Předseda sboru br. Novák, vycítil hlavně ve své skvostné řeči všechny svízele a urážky, Sokolu našemu nepřátelskou stranou v tvář metané, nadchnul přítomné bratry k usilovnější práci a součinnosti sokolské a hlavně vybízel přítomné české dívky, by mezi sebou se organizovaly a svojí činností zasáhly též na půdu sokolskou a pořídily mezi sebou sbor, jenž by byl novou nezlomenou větví, novým vzpružením v práci sokolské. Br. Novák opět ukázal nám svoji nezdolatelnou snahu v cílech sokolských, opět přičinil se k vykonání jedné užité práce, a proto nezbyvá nám nic, než vysloviti mu svůj nejupřímnější dík, a doufám, že nám další spolupůsobení a ochotu nikdy neodmítne, jakož nikdy neodmítl a vždy s veselou a usměvavou tváří přišel a laskavými slovy nás k činnosti vybízel.

Musím si také něco nechat pro podruhé a proto končím s pozdravem na všechny upřímné sokoly a sokolky.

Na zdar!

Fr. K. Bronec.

Newark, N. J., 25. kvíatna.

Slovensko-hrvatsko podporno društvo "Novi Dom" u Newarku, N. J., obdržavalo je dana 22. svibnja 1907 svoju prvu Plesnu Zabavu u New Washington Hall u Newarku, to je tom prilikom kao bratsko i prijateljsko društvo "Česki Sokol" k toj zabavi pozvalo.

Braća Česi shvatili su naš poziv kao bratski i čisto prijateljske naravi te su se svi na okupu našli da pokažu, kako su uvijek spremni podpomagati svaku plemenitu svrhu koja je slovenskoj misli posvećena.

Svojim oduševljenjem i upravo neizmjernim veseljem, kako gospoda tako gospodje i gospodjice učinile su veoma velik utisak na sve prisutne, te su ujedno time dokazali, kakovo oduševljenje i sloga u tom društvu vlada, te da su u svakom pogledu javne hvale vriedni, stoga nemože društvo "Novi Dom" da neizreče ovim javnom "Českom Sokolu" najiskreniju zahvalnost putem javnosti, stoga kličemo "Na zdar!!! Braćo Česi! Na zdar Česki Sokole!!!

Novi Dom.

Baltimore, Md., 27. května.

Jak mnohem lépe, ba radostněji se to píše, když v mysl člověka přem vládoucího nevkrádají se žádné stíny, když panuje tam nálada jasnější, vyvolaná úspěchem upřímného snažení, kusem práce poctivé. Zapomínáme, ba časem rádi zapomínáme i vlastních stesků, a tu nekálíme sobě mysl veselou trpkými vzpomínkami co při dobré vůli by mohlo býti, a s upřímnou radostí těšíme se z toho, co jest. Často vyslechl jsem výtku, že v dopisech svých jen stínou stránkou života našeho se obírám, leč není tomu tak. Jen když příliš často přes kládu, očividně přes cestu ležící zakopáváme, hledím ji odstraniti, aby nepřekážela. Jinak nerad brodím se stálým nepříznivým posuzováním, a jen jedno upřímné přání chovám, aby totiž činnost opravdová byla u nás tak pronikavá, by zprávy o ní zaujímaly veškeré části mých dopisů, aby nedostatky u porovnání s činy byly tak malé, že unikaly by moji pozornosti. V jedné věci přec jen spějem k větší dokonalosti, a to ve věci hlavní — tělocviku, a doufáme pevně, že stanem někdy na výši žádoucí. A tu zajisté každý krok ve věci té ku předu učiněný, zasluhuje zmínky na tomto místě. Jednota naše pořádala místní závody dne 5. května, kteréž výsledkem svým velice uspokojily. Veškeré obavy vzhledem ku stálému sychravému počasí zaplašila opravdu ideálně krásná první neděle májová. Když brzo ráno dostavil jsem se na letní cvičiště, kde závody odbyvány, zastal jsem již většinu závodníků zaměstnaných posledními přípravami k závodům. Přátelé Sokolstva taktéž již se houfně scházeli, a brzo na to s prací započato. Hned od počátku bylo zřejmo, že bratrský tento zápol bude tuhým, zvláště v prvním družstvu, neboť každý borec držel se statečně, jen aby předáctví si vydobyl. Jak jsme se později ze soudeovských listin při porovnání dozvěděli, nebyli vítězové o mnoho napřed před svými méně šťastnými druhy, protože namnoze rozdíl činil pouze několik desetin bodů. Závodilo se až do poledne, a pak po hodině přestávce opět. Průběh závodů byl zcela vzorným, a nic nezavdalo podnět ku nespokojenosti. V hodinách dopoledních dostavil se veliký počet obecnstva, tak že kamkoliv pohledl's, všude se lidem v celém háji jen hemžilo. Byl krásným úspěch věci naší, neboť obecnstvo nám vyšlo s plným porozuměním vstříc. Po závodech pronesl krátký proslov br. Jar. Franc, a br. starosta Ant. Sýkora oznámil výsledek závodů, poděliv vítěze cenami, kteréž pozůstávaly z krásných, umělecky provedených odznaků sokolských.

V prvním družstvu obdržel první cenu br. Aug. Novák, druhou br. Fr. Kadan. V druhém družstvu první cenu obdržel Ant. Primus, druhou Alois Pokorný. Oba posledně jmenovaní jsou syny dvou dobrých pracovníků sokolských, jejich práce mnoho znamenala pro nás i celou osadu. Synové jsou nejen dědici jmenoveč svých, ale i nositelé snah jejich. Kéž by každý otec své syny tak vychovával, aby tito zdárně mohli pokračovati v díle jím započatém. Neradi vždy poddáváme se dojmům, leč neubránili jsme se, když br. A. Sýkora prostými slovy připomínal mladým sokolíkům práci jejich otců, a vyzýval ku setrvání na této zdravé cestě ku pokroku a zdokonalení. Pak ovšem oddali jsme se všichni po práci znavení, upřímné, milé zábavě v kruhu svých přátel. O vnitřní ceně závodů, a jejich užitku se stránky praktické, snad zmíní se náš dopisovatel technický. V době, kdy list tento vyjde, bude opět četa našich borečů v tuhém zápolení na cvičišti výstavy jamestownské ve Virginii, kdež zavodití budou o skvělé ceny všichni turnéři, gymnastové i atleti všech států jižně od hranic pennsylvanských. Doufáme, že i tam naši dobře obstojí.

Dne 11. května sehráli dívky naší Več. Svob. Školy divadelní představení, a sice hrály známou lidovou poesii dý-

šící báji o Krakonoši. Divadlo nastudoval se vzácnou trpělivostí učitel J. Cihlár, a potěšili jsme se velice úplným úspěchem představení, co do souhry i výpravy. Ta naše drobotina činila se velice, zvláště národní písně v kus ten vložené, líbily se každému. Jen žel naše obecnstvo nekonalo tentokráte plně svoji povinnost, neb sešlo se tak asi 150 osob všeho všudy. Jest co litovati, když povážíme námahu s tím spojenou, a i nutnost podporovati české školství naše, tím více, když vidíme jak namnoze požitky pochybného rázu časem více podpory docházejí. Každý, kdož byl přítomen, byl potěšen z představení tohoto, a proto vzhledem ku malé návštěvě, školní výbor usnesl se kus vlastní opakovati.

Čtěl jsem psáti dopis vesměs radostný, leč ku konci nálada se mi pokazila. 18. května odbývána byla zkouška veřejná naší České Več. Svob. Školy, a malá návštěva téže, svědčící o pramalém zájmu o věc pro nás nejdůležitější, mne jako jiné as notně rozladila. Přišlo as 20 osob, aby posoudily jaký pokrok škola učinila. Celý ten veliký počet spolků na školu přispívajících patrně myslí, že dosti činí, když ten desák neb patnáct centů z hlavy nám ročně dají, a ostatně, že o školu se starati netřeba. Sokolové sami ovšem neukázali se býti o nic lepšími. Tatíkové zkoušku navštívit a zájem svůj projevit ovšem nemohli, byli příliš ve vedlejší místnosti zabráni věcmi daleko ušlechtilejšími jako jest: evik, ferbl a pod. Ti co tam nebyli, pěstovali tyto hry ovšem někde jinde, až asi na velice malou výminku. A naše dámy, matky dítek, at' již odrostlých neb malých, byly až dosud příliš unaveny, předcházející slavností, při níž toho tolik napovídaly a práci své národní, o české výchově svých dítek, jak by tyto v dobré Čechy měly býti vychovány a pod. Nemám v úmyslu snad zlehčovati, slavnost byla pěknou i dobrý důvod k ní byl a také vím, a sám jsem řekl, že ženy české mnoho dobrého vykonaly. Ale co je to vše platné, když jeví se taková chladnost vůči podniku, řekl bych životnímu — když házíme kolem sebe frázemi o povinnostech našich národních, když nesnažíme se uvéstí slova svá v souvislost s našimi skutky. Zkouška sama nebyla žádným velkým úspěchem, a škola jak stojí dnes, jest pozadu za průměrným pokrokem let dřívějších. Zaměřovati si to, bylo by nesprávným, a tu, co ustanovený pozorovatel činnosti naší musím již nepříjemnosti s tímto prohlášením spojené, si připravit. Nevím kde vina spočívá, zda-li výbor, jenž učitele dosazoval, tyto upozornil, že v druhé třídě jsou povinnými předměty vyučovacími mimo čtení a psaní i základy dějepisu českého, mluvnice a zběžný geografický přehled země české. Z toho nic jsme neslyšeli, leč mají-li dítky o tom vědomosti, a při zkoušce k prokázání jich nedošlo, jsme tím raději. Cítíme, že opravdu stává nutná potřeba sestaviti již pomůcky, jež byly by učitelům vodítkem nejen ku vyučování shora zmíněných předmětů, ale i ve výchově svobodomyšlné, v kterémžto směru ve škole naší jako jinde snad, neděje se zhora ničeho. Doufáme, že sjezd "Svobodomyšlných" odpomůže tomuto nedostatku, a pak-li ne, tož náš Výk. Výbor sám měl by vzíti otázku našeho školství v úvahu a hleděti je přivést na stupeň lepší.

Na zdar!

Karel Matoušek.

S. Louis, Mo., 29. května.

Dne 6. dubna měl náš sbor zábavný večírek na počest osmi nově přijatých členů, vesměs to čekanečů a většinou synů našich členů. Měli jsme opravdovou radost, že mohli jsme ve svůj střed vítati osm nadějných mladíků. Při této vzácné a pro náš sbor zajisté významné chvíli starší činovníci případnými řečmi vítali nové členy a kladli jim na srdce, aby řádnými sokoly se stali. Jet' si jen přátí, aby

do budoucna náš malý sbor častěji takových přírůstků se dočkal. — Dne 11. května odbýval sbor náš své veřejné cvičení. Po proslovu br. starosty P. Piňhy, jenž ve své řeči nabádal přítomné cvičence k pili a vytrvalosti, nastupují žáci v počtu 12 s kůželi. Hoši nad očekávání drží se pěkně, ladně a přesně provedli pro ně dosti složitá cvičení. Po přecvičení kůželů cvičí žáci kozu na dél. Pak nastupují žačky, aby provedly prostná, jež se nám svojí ladností zamlouvala. A nyní přišly na řadu naše milé sestry sboru "Slavie", které ponejprv veřejně vystoupily. Cvičily prostná s věnečky. Na tu krátkou dobu jejich přípravy cvičily dosti dobře. Po přecvičení sokolek nastoupili sokolové k prostným s tyčemi. Zde ukázal náš neunavný cvičitel br. Janda svůj talent v sestavách. Cvičení bylo dosti dobře provedeno až na nějaké ty maličkosti, což ovšem hudba nezavinila (jak se u nás říká, když se prostná nepovedou), spíše malá nepozornost cvičenců. Velice nás těšilo, když nastoupili borci k náradí, že také na naše veřejné zavítali naši nejbližší sousedé st. louisští s jednou četou dobrých cvičenců, neboť ti svými výkony na náradí a zvláště ovšem na hrazdě, strhli obecenstvo k pravému nadšení, a tak bratři ku zdaru našeho veřejného cvičení a vůbec věci sokolské zde u nás přispěli. Žel však, že u nás se strany obecnstva, ba i samého členstva návštěva byla slabá. Je vidět, že zdejší lid miluje všelijaké jiné zábavy, jenom ale úspěchtilé nikoliv. Doufejme však, že v budoucnosti bude lépe.

Dne 18. května odbýval se u nás večírek na rozloučenou br. P. Pit'hovi a F. Vokurkovi, kteří též s výpravou sokolskou odjíždí do staré naší vlasti. Přejeme jim, jakož i všem sokolům mnoho zdaru a šťastný návrat.

Na zdar!

Alois Stárek.

Cleveland, O., 29. května.

Jest mi předem přiznati, že béru dnes s nechutí i s nadšením péro do ruky. Jsem vždy disgustován psátí tam, kde by měl psátí jiný — sborem ustanovený dopisovatel. Bohové vědí, proč zde neplní sokol Vácha své povinnosti, ve které se již počátkem roku uvázal?! Dosud jsme od něho ani řádky ve svém orgánu nečetli a přece tolik nového a zajímavého se u sokola "Čech" odehrává. Ano, tot' příčina, že, ač disgustován, píši přece, třeba i řekl sborový dopisovatel, že mu lezu do zelí, nebo že mu přebírám "výnosný" byznys . . .

Leč k věci. Zdá se, že přítomně stojí statný náš Sokol Čech ve znamení jakési přechodní a což potěšitelné, obrodné periody. Že tento obrod náš neděje se bez bolestí, tot' samozřejmo. Svobodomyslný filosof Niteche praví: "Musí býti vír, má-li se tančící hvězda naroditi" . . . Ký div tedy, že když přicházel na svět literární a vzdělávací odbor — ta nejjasnější hvězda Sokola "Čech" — předeházelo na obzoru schůzí sokolských víření živlů konservativních, nechápavých, škodolibých, závistivých, ba i zlomyslných. Kéž jsou to: tempi passati, kéž v budoucnu hvězdu vzdělávacího odboru takovéhle nezdravé výpary nezastihují, aby až přijdou k nám podruhé návštěvou častí členové bratrského Sokola "Cleveland", neviděli neblahý obraz řečeného víru a nájezdů na literární odbor se strany, která by jej vlastně měla hájiti. — Konečně tedy stanovy vzdělávacího a literárního odboru našeho mateřský sbor ve schůzi 12. května t. r. schválil. Jest nyní na sokolech zapřáhnouti se do práce a nepovoliti. Zde jest nám vzíti to Fugnerovo: Tužme se! vážně, neboť i práce bude tuhá. Víme předem, že uvedené nepřátelské elementy nespí, ale obcházejí kolem našeho odboru jako lev řvoucí, hledající kde by jej zničili.

Bud'me na stráži a každého vnějšího škůdce této nejvlastnější věci sokolské přibijme na pranyř, postavme tam také vnitřní své nepřátely, jako jest netečnost v plnění povinností, zanedbávání schůzí, řevnivost, sobectví atd., toto býti at' náš malý stonek s červenobílým květem nedusí. — Není umění založiti vzdělávací odbor, ale uměním bude jej udržeti při síle. Každý člen Sokola Čech měl by si býti plně vědom veliké zodpovědnosti v tomto směru a nejen přihlásiti se za člena odboru, ale i zde svědomitě duševní své hřivny uplatňovati.

A nyní ještě o těch návštěvách sokolských sborů v Clevelandu. Velice mile byl Sokol "Čech" překvapen o své řádné schůzi 21. března t. r. asi 24-člennou četou sokolů sousedního sboru "Cleveland". Jak z řeči jich jsme poznali, přišli nám gratulovati ku založení vzdělávacího odboru a jako na zavolání pomáhali nám odvalovat balvany předsudků a nepochopení při druhém čtení stanov. A tolik jest nám doznati, že každý z nich byl co sokol, to řečník. Po té starosta Vojta Charvát poděkovav hostům, slíbil jim návštěvu oplatiti. A také následující neděli přepadli naši se starostou v čele opět Sokol na straně východní, kde sveden zase hochy našimi řečnícký turnaj. — Takovéhle vzájemné návštěvy sborové lze jen odporučiti, vzpružujet' se nimi vědomí sokolské i české . . .

A nyní ku třetímu, nejjasnějšímu bodu působení Sokola "Čech" v době poslední. Mním sbírky ve prospěch Ústřední Matice Školské v Praze. Někaký dobrý genius našeptal starostovi a náčelníku našemu, kteří odjíždí k pátému sletu všesokolskému, aby nejezdili do Prahy s prázdnými rukama, ale aby přivezli matce Čechii z metropole ohioské národní dar. Řekli si směle, že musí sehnati v Clevelandu nejméně tisíc korun Matici Školské. Rozepsány žádosti na místní podpůrné spolky a projektována zábava na rozloučenou, ku které vydán pamětní spis: "Dva vzkazy Čechii", který o sousedském onom plesu 18. května rozdáván, při čemž vybralo se sokoly: starostou Vojtou Charvát, Josefem Šnajtem, sokolkami Fanií Charvátovou a Sylvou Šandovou na Matici do Prahy skoro \$50.00. Ostatní doplněno sbírkou soukromou, takže starosta a náčelník Sokola "Čech" odevdají v celku Ústřední Matici Školské při příjezdu do Prahy sokolský dar z Clevelandu 1125 korun r. m. Kdyby se k tomu připočítalo \$75, sebraných dětmi sokolskými v Clevelandu na hračku do Čech — americký prapor, měla by Matice více. Nechápeme význam amerického praporu v Čechách, ale justament je justament. Škoda peněz. —

Zmíněná zábava Sokola "Čech" proti zvyku protkána byla příležitostnými proslovy (Sokol J. Podlipný a Jos. Štíbr), básní Svatopluka Čecha: "Na křídle nejkrásnějším", (týž), a několika známými deklamovánkami. Pár českých písní pěkně zapěla slečna Čapkova. Podruhé vyžadoval by program větší soustavnosti a sem tam větší péče v provedení. Leč pro začátek byli jsme více než spokojeni, jen ve vývinu ducha pokračovat. — Pak bylo zábavním výborem na rozloučenou uchystáno sokolům — poutníkům malé překvapení v Plzeňském Hotelu, kde obdrželi různé rady a výstrahy; zejména té, kterou jim dal sokol C. Wiesenberger, měli by býti dobře pamětlivi.

Že vše v těchto dýcháncích tonulo ve přáních šťastné cesty a vzájemných připítek, netřeba připomínati.

Na nádraží 28. května doprovodilo clevelandské sokolíky více jak tisíc přátel. Rozumí se, že jsme jim přáli opětně a opětně šťastný návrat.

K závěreč svého dopisu v roztoužení jen jedno bychom si na poutnicích-sokolech vyžádali. Aby nám — po způsobu staročeském z pouti do vlasti přivezli srdce — plné sladké lásky k tomu dobrému lidu českému, obrozené, horoucí

junáckým zápalem pro vznešené idealy Fuegnerovy a Tyršovy. — Končím.

Jos. Švančara,
tajemník vzdělávacího odboru.

New York, 30. května.

Milým bratřím sokolům, sestrám sokolkám a

české americké veřejnosti!

Čas, jenž odměřen jest nám na americké ještě půdě kvapí a nutí mne, abych zaslal poslední pozdrav a dík jménem boreů a sester za bratrskou laskavou vzpomínku, již nám věnovali před odjezdem z našich domovů. Věřte, přátelé sestry a bratři, že ono loučení utkví v srdcích našich, tak že na ně nikdy a nikdy nezapomenem v celém životě svém. Odjíždíme k bratřím našim českým, abychom brali účast na tom největším svátku Sokolstva jenž náš národ pořádá od dob kdy byli jsme národem velikým a ujišťuji Vás všichni, že tlumočiti budeme pozdrav od vás všech, již nebyli jste tak št'astnými, aby sami mohli svou otčinu spatřiti. Veškerí borci jsou již na místě pod mým dozorem. Oznamuji sborům, jako žert' pevná, že stojí co jeden muž ujišťuji, že budou čestně zastupovati národ česko-americký. Jediným přáním našim jest zdar počínu naší N. J. S. a št'astný návrat mezi Vás. Necht' přijme srdečný dík jménem boreů T. J. S. New York za bratrské hostění. Milo jest, bratři, dliti mezi vámi. Jste vzorem všem nám v sokolství, v bratrství a ve všem. My gratulujeme Vám k Vašemu veřejnému a výletu 30. května na němž brali jsme podíl. Byl obrovským úspěch Vašeho sboru, o němž zajisté podáte již zprávu. Nuž, náš sokolský poslední pozdrav z americké pevniny všem — všem od celé výpravy a všech našich! Na zdar!

Jan Fryš.

Chicago, 30. května.

Dne 26. května jsme doprovodili naše borece na nádraží, kdež se sletli též ostatní junáci sborů T. J. Cedar Rapids, T. J. Milwaukee a z Clevelandu.

Bylo znáti, že jsou všichni připraveni na ten tuhý boj, který je očekává tam za mořem v té staré a mnohému i neznámé vlasti. Jsme přesvědčeni, že jsou všichni tak dalece seznámeni s poměry tam za mořem, a že bratři tamní jim zajisté již prominou pakli se někdy snad prohřeší s tou svou americkou výřečností jako po většině zde rození však přece naši. Toto ale by bylo to nejmenší čeho se můžeme obávat, hůře již bude s výcvikem vlastním. A pak ona hra s dutým míčem, ta je tak obtížná, že jest se co obávat, že to tam vůbec ani nesehrají a co času vyžádalo. Kdykoliv se sešli hráli míč a zase míč a na nářadí se potom času nedostalo, ano i prostná, jež se budou při sletu přísně provádět se stále odkládala jen ze strachu před onou hrou s dutým míčem. Nemíním snad posuzovat sestavu a tvůrce té hry, neboť vím, že měli zajisté úmysl dobrý a kdyby byli si mohli představit tu ohromnou práci při poměrně krátké době nácviku, snad bylo by jinaké. Hře věnovaný čas se mohl věnovat cvičení jinému prospěšnějšímu. Vždyť nejsme proto sokoly abychom se stále jen dělali a zase dělali. Máme přec přesvědčení, že moudré a mírné cvičení avšak vytrvalé vždy předchází takové kde vše chce se polámat a potom zbývá jen s povzdechů pohlízet na nepatrné výsledky práce ve chvíli poslední a kvapné. A ještě jednu poznámku o oněch pěti výkonech na každém nářadí, které se museli naučit borci pro sletové závody. Z jaké příčiny museli veškerí borci naši stále cvičit a již šest měsíců před odjezdem hlavně oněch pět výkonů na každém nářadí, vždyť musí jiní cvičit dané výkony jako my, proto zdá se mi, že nestávalo příčiny stěžovat závody vlastní takovým způsobem a za tak přísného řádu. Však omlouvá se přísně-

jšími požadavky nové doby. Pohled'me na naše americké závody jsou tak jednoduché a praktické a přec tak významné jako tam za mořem pokud průkazu práce tělocvičné se dotýče a nemusíme přepínat nikterak své síly; jen jak jsem shora již uvedl pilně a soustavně cvičit. Tuto otázku "dřiny předzávodní" mi ještě žádný odborník nemohl zcela vysvětlit i doufám, že naše příští závody si nevezmou příkladu ze sletu českého pouze a jeho stránky technické, neboť naše mládež místo povzbuzení by ztratila veškeru energii a chut' k práci a to se nesmí stát. U nás cvičiti se nemá jen pro závody, proto tu rozhodně nejsme a také menší sbory českého venkova budou mít co dělat, jako naši, co zatím snad jednota mateřská v Praze vynikne. Odtud ty přísné požadavky a ukázka cizině i gymnastům, již rovněž velmi přísný mají řád k zápolu mezinárodnímu.

Naše čilé sokolky si také zajisté zaslouží zmínku o své činnosti neb tuto poslední sezonu vykonaly pěkný kus národní práce. Uspořádaly dvě přednáškové a poučné veřejné schůze, které se setkaly s úplným zdarem. Síní byla vždy přeplněna vybraným obecnstvem. Co se pořadu týče byl pěkným ani Dr. Fr. Iška nescházel. Již to zaručuje samo sebou pěkný večer, a což ostatních dvanáct čísel, jež provedena byla veškerými domácími silami. Tot' dojista jasným důkazem, že ty naše sokolky kráčí stále v před. První večer přednášel Dr. Iška na téma: "Právo a svoboda žen", po druhé pak přednášel o "Výchově dítek a obřadech při křtu." Celý program byl pěkný a koncertní čísla kapely řízením sok. Brouska se líbila. Týž přednesl také krásné solo na kornet.

Tím končím a přeji všem americkým boreům a sestrám sokolkám mnoho zdaru a št'astný návrat s mnohými dojmy a vřelými pocity pro další práci naší sokolskou!

J. Vorel.

Howells, Neb., 1. června.

Ačkoliv nejsem pověřen úřadem dopisovatele našeho sboru, stává se mě více než nesnesitelnou doba čekání na nějaký dopis z našeho Západu. Zvláště v době nynější, kdy pro naše sbory západní blíží se důležitá doba mimořádných závodů Župy Západní ve Schuyler, měl by každý kdo toho poněkud schopen povzbudit ostatní k čilejší práci.

Doufejme, že tyto závody budou jedny z nejskvělejších jaké kdy v Západní Župě uspořádány byly. Nemálo k tomu přispívá prací svou neunavný a obětavý náš evičitel br. F. Slavětinský, který svým ryze sokolským jednáním slovem i příkladem probouzí nás k tomu k čemu se hlásíme, ale žel všichni neděláme. Jsou trpká sice slova, ale pravdy je v nich dosti. Ne však každý v takové nečinnosti se nacházející jest tím viněn sám sebou, mnohý snad z nás by rád pracoval, kdyby jeho vědomosti v té věci sahaly dále a hnohý opět v prvních počátcích napaden nepříznivou kritikou a odpůrci věci sokolské, kterých zde máme dosti, bez podpory klesá, až ztratí se na dobro ze života veřejného, národního a sokolského.

Zvláště co se cvičení týče stává se věc velice choulostivou, postrádá-li se namnoze i nejpotřebnějších základů a tam právě osvědčil se br. Slavětinský nenahraditelným činitelem.

Moje stížnost nad malým pokrokem našim není zoufalá, neb kde nerostlo nic a vypěstuje se tam jen jediný stromek, jest člověk oprávněn k radosti a té se snad i zde dočkáme.

Dlužno podotknouti, že dopis tento (jakž by snad si někdo mohl mysleti), není psán v zájmu nějaké pochvaly br. Slavětinskému. Známe jeho zásady, vím, že malicherností jest rozhodně dalek, ale nemohu také potlačit radost z výsledků jeho práce a potěšení nad takovou vydatnou silou,

teré se v něm jako našemu společnému cvičiteli nám do-
stalo. Výk. Výbor Nár. Jed. Sokolské může si jen gratu-
lovat, že jej pro zájezd sem k nám získal, není to práce
za plat, nýbrž ryze sokolská, výchovná a vlastenecká, kte-
rouž on tak rád a obětavě podniká. Mnohý z nás by se
již dávno nabažil a vrátil se k dřívějšímu povolání aneb
by úplně nevyhovoval požadavkům, které se naň kladou.
Pročež sbory, u kterých dosud nepůsobil, měly by s důvě-
rou jej očekávat a výdatnou podporou jeho postavení snažiti
se ulehčit.

V naději, že naše sbory budou mít to potěšení vidět
bratra společného cvičitele ještě jednou mezi sebou volám mu
k další činnosti i Nár. Jed. Sokolské Na zdar!

A. Balabán.

New York, 1. června.

I na nás se paprsek štěstí pouсмál. Zažili jsme malý
zlomek hřejivého blaha bratrského na který tak dlouho jsme

střečů i hostů proudem přicházeli a v krátkém čase to
hnízdo naše sokolí podobalo se ohromnému mraveništi, kde
celá ta družina sokolů seřadila se k pochodu, který
českou čtvrtí byl pořádán. K 10. hodině se průvod malebný
i velkolepý hnul od Sokolny a sice trubačský, píšťalácký a
bubenický sbor, za ním žáčky a žáci těl. školy, pak násle-
dovala hudba, za ní spojené střelecké sbory, (které závodily
v parku ve střelbě do terče o krásnou korouhev věnovanou
Těl. Jed. Sokol), bratři Slováci se svojí hudbou, hudba
třetí, pak borci vyslaní k V. sletu, za nimi čtyři našich ve-
teránů a naposled členové jednoty naší.

Kudy průvod se ubíral nepřehlédné zástupy diváků Če-
chů pozdravovalo tu sokolskou rodinu a slunečko jako by
s tím lidem českým jásalo, zlaté paprsky své zahřívají více,
tak že když přibyli jsme k 11½ hod. do parku dosti ostrý
větřík ustupoval a se mírnil, aby odpoledne na dobro utíchl.
Následoval oběd boreů, žactvo pohostěno kávou, lahodnými
zákuský a zmrzlinou, a když vše k uspokojení vyřízeno bylo

**PRVNÍ ČETA SBORU SOKOLEK HVĚZDA V NEW BEDFORD, MASS.,
při veřejném cvičení 19. ledna 1907.**

Ant. Kuthanova Julie Dresnerova V. Kussí, evič. L. Vobecká Frant. Blechingerova
Kateřina Ruelova Marie Šestáková Štef. Fillova Karolína Kussí

se těšili. Týden, který vším právem možno nazvati týdnem
sokolským, prožili jsme v bratrské náruči boreů i hostů
našich. Již v pondělí dne 27. května někteří bratři ze Západu
súčastnili se schůze měsíční, celé úterý věnováno zkouškám
sletového cvičení a večer při hudbě zkouška hlavní pro cvi-
čení veřejné žáků, žákyň, čenkanců, členů, sokolek a boreů,
středa věnována výhradně tělocviku na nářadí, jakož i prost-
ným pro slet, delší čas věnován však společným s dutým
míčem. Večer pak schůze boreů a volný rozhovor o sletu.
Po celý ten čas co milí hosté naši k nám zavítali bylo
chladno a deštivo. Trnuli jsme v obavách, že i čtvrtek
bude nám snad nepříznivým. Však obavy naše se rozprchly,
když ráno jasné jarní slunečko se na nás usmívalo a po celý
den bez mráčku své jasno nám poskytlo. O hodině 9. již
celé zástupy žaček i žáků, sokolů slovenských i našich,

přikročeno k cvičení veřejnému, jež započalo cvičením a
skončilo prací sokolek. A co že laik v tělocviku mám refe-
rovati o veřejném? Br. Mysliveček jede dnes jako předák
družstva slovenského na slet a proto zaň odbudu zkrátka:
1. Cvičení skupinová žáci od 8 do 14 roků, evičitelé A. Ja-
hoda a Jos. Gregor, provedeno bezvadně. 2. Cvičení ozdob-
ných kroků s květinami, žáčky od 8 do 10 roků, provedeno
s úspěchem velkým, evič. V. Hampl. 3. Cvičení ozdobných
kroků s květinami, žáčky od 10 do 14 roků, znamenité, evič.
Fer. Martyny. 4. Cvičení prostná, čekanci, evičitel A. Ja-
hoda. Toto cvičení tak krásně nastudované utrpělo v dru-
hém oddílu na ceně jen proto, že povel byl dán v polovici
taktu a trvalo však jen okamžik a vše hladce a pěkně se
odbylo. 5. Cvičení prostná, sokolů, řídil br. V. Hampl, náš
náčelník. Bratři dovoli řeknu-li, že mnozí i u nás někdy

běrou cvičení lehká také na lehkou váhu a tu pak není divu, že nepozornost některého cvičence celkový dojem sebe lehčích cvičení jen kazí. Tací bratři, kteří nejsou jistí svojí vlastní pamětí aneb ti, kteří snad již přes míru "dřeli", neměli by a nesmí v budoucnosti nastoupiti k žádnému cvičení, tím více k prostným, kde každá malinká chyba se ukáže a pak ostatně jest provinění samo velké. Ve velké masce členstva lehký cvičitel přehledně nejistého člena a proto každý sám, který nedovede se ovládat měl by uznati, že do řad, kde tisíce diváků jej sleduje, nepatří. Tedy cvičení členů provedeno také se zdarem až na dva neb tři, kteří "prý jen pro zasmání lidu" kazili dojem celkový. 6. Cvičení prostná boreů na pátý slet všesokolský vedl br. Fryš. Provedeno úplně bezvadně a my i celá N. J. S. můžeme být jistí přesným v Praze provedením. 7. Cvičení na nářadí boreů bylo úchvatným, velkolepým. A jako závěrek a korunou tohoto veřejného bylo cvičení s kůželi a praporecí (českým i americkým) sokolek na pátý slet všesokolský. Cvičení každému velice se líbilo a tu již těšíme se na úsudky českých odborníků. Nacvičil br. Ferd. Martyny, v Praze cvičiti se bude vedením br. Fryše. Následovala volná zábava, pěvecký sbor zapěl několik pěkných písní, hudba koncertovala v parku, jiná opět vábila k tanci a než jsme se nadáli, nastal čas k domovu. Korouhev věnovaná střeleckým sborům v upomínku na hosty k V. všesokolskému sletu získal "Střelecký Sbor Čech" docíliv bodů nejvíce. A tak zažili jsme jeden z těch nejpamátelnějších dnů ve volné přírodě v lásce, radosti a shodě bratrské.

Pátek ponechán boreům i hostům, by poohlédnouti se mohli po největší a nejbohatší metropoli americké, ale již večer jsme voláni opět k večírku na rozloučenou naším hostům a boreům před odjezdem na sokolský slet. Po 9. hod. uvítal hosty starosta br. Jos. Veselý slovy nehledanými, srdečnými, představil hostům sletový výbor a vyzval předsedu sletového výboru by několik slov promluvil. Bratr Jos. Jedlička, předseda sletového výboru a vůdce výpravy, promluvil málo slov ale tklivých, srdečných a ku konci pronesl prosbu tuto: "Mluvte česky. Ctěte památku rodného jazyka svého a mluvte výhradně jím. Národ český nesmí a nemůže se stydět za rodnou řeč svou. Národ český dal celému vzdělanému světu učitele školství J. A. Komenského, národ český to byl jenž dal světu prvního reformátora církve Jana Husa." Po vzletné řeči předsedy slet. výb. vyzván zapisovatel br. Fr. Hodík by stručně sletového výboru zápisů přečetl. Stalo se tak, stručný výtah zápisů přečten a s pochvalou přijat. Pokladník br. K. E. Hrbek vyzván by podal zprávu, který obšírně pojednává o práci své a končí slovy, že všechny časopisy uveřejní příjem a vydání výb. sletového, aby každý mohl o poctivě a upřímně práci výboru se přesvědčiti a prosí jestliže snad nemohl někomu vyhověti více než síly jeho stačily za prominutí. Sokolka A. Veselá, starostka Těl. Sboru Dívek a Paní, vyslovuje radost nad velkým účastenstvím hostů a pravila, že před dvaceti lety Těl. Sbor Dívek a Paní nemohl účastniti se sletu, však nyní co sbor silný pod ochranou N. J. S. posílají do matičky Prahy 12 svých milých sester, aby tlumočily tu samou lásku k rodné vlasti své a tělocviku vůbec, jako znázornit měl tu lásku prapor před 20 roky sokolkami zasláný. Za Výkonný Výbor promluvil starosta V. V. N. J. S. sokol Ferd. Martyny. Povzbuzuje borece, aby hleděli co nejvíce získat z cvičení sletových pilností i pozorností svou, pravil mezi jiným: "My netoužíme výhradně, aby snad nějakých cen jste nám přinesli, my posíláme Vás, aby dokázali jste bratřím našim v Čechách, že ty malé větve sokolské v Americe porozuměly zásadám tělocviku, a že dle tvůrce Sokolstva i dle vzoru českého udržovati budeme rozvoj řad našich i

zde v moři cizoty jak nejlépe a ze všech sil bude možno." Dále pak pokračuje děl: "K Vám bratři pak mám toto přání, buďte volnými jako zde ve všem chování Vašem, buďte zdrženlivými a nedejte se strhnouti k výstřednosti, nemyslete, že ujdete zrakům tamního lidu, po Vašem volném chování poznají Vás. Čiňte čest své neb naší vlasti, sobě i nám zde za oceánem. Zároveň představil br. Fryš všem hostům a podotkl, že každý borec do skončení sletu jest povinen mu poslušností na slovo, neb co předák N. J. S. má úplné právo tak žádati. Br. Jan Fryš se omlouvá, nebot' se nastudil a nemůže mluvit, však napsal list a prosí br. Veselého, aby jej jménem jeho přečetl. Mezi jiným praví k zde rodilým sokolům, kteří do matičky Prahy zavítají, aby s důrazem hlásili se k té rodné zemi otců svých. "Zde mě máš, máti má, já ti zůstanu věrným, i já jsem Čech, třeba zrozen v Americe, jsem dítě českých rodičů a jsem i věrné dítě Tvé." Jménem boreů poděkoval pak sokolu new-yorskému za pohostinství a české osadě naší za laskavé přijetí. Pak předčítány blahopřejné dopisy a sice od br. Dr. Rudiše-Jičínského, redaktora "Sokola Amerického," a od br. Hallera, vrchního náčelníka N. J. S. z Chicaga. Na to čteno pozvání městské rady z Kutné Hory, aby borei i hosté navštívili staroslavnou Horu, což s jásotem přijato. Ke konci pak schůze poděkováno bylo oběma místním časopisům českým za pozornost sletu věnovanou, západním časopisům, které se zmínily o výpravě N. J. S. zvláště však "Dennici Novověku" a "Osvětě Americké" za upřímné a spravedlivé posouzení práce sletového výboru N. J. S. Pěvecký sbor zazpíval několik sborů jako "Svoji k svému", "Já jsem Slovan s duší tělem", pak následovalo občerstvení, zákusky a pořad hudební vyplněný našimi umělci prvního řádu jako Haralík, cello, J. Novák, housle a sok. R. Rrůša na piano celkem 10 skladeb z nichž čtyři od vynikajících českých skladatelů. Schůzi i večírku tohoto byl hostem Jaroslav Kocian, mistr houslí a sleč. Votavova, virtuoska na piano, kteří s našimi drahými jedou pospolu. Též přítomno bylo mnoho jiných vynikajících občanů a ovšem i velká část členů sokola našeho. Co toto píše odjíždí loď "La Bretagne" z přístavu a mě nezbyvá nic více, než blahopřáti št'astnou a veselou cestu po moři, příjemný pobyt v Paříži, znamenité pobavení v Praze a po celé vlasti naší, a št'astný a veselý návrat k nám, kteří s vámi v duchu jsme. Nuž dobro došli!

Michael Kafka.

Cleveland, O., 1. června.

Následující přispěli na prapor dítek česko-amerických do vlasti staré:

Sokol Karel Jonáš, Abie, Neb.....	\$ 1.00
Sokol Schuyler, Neb	2.00
Pat. neděl školy Fr. Palacký v Chicagu.....	2.00
Sokol Howells, Neb.	1.00
Sokol Ord, Neb.	4.35
Jan Duda z New Yorku (nepřal od koho).....	2.00
Sokol Blesk v Baltimore.....	5.00
Sokol Vlast v Chicagu.....	2.00
T. J. S. v Milwaukee, Wis.....	14.00
Sokol New York	15.00
Sokol Nová Vlast, Cleveland, O.....	10.00
Dvůr Jan Hus, Cleveland, O.....	2.00
Česko-Svob. Škola J. Komenského v Chicagu.....	2.35
Sokol Nová Vlast, Cleveland, od žáků a žaček.....	1.50
Sokol Cleveland, Cleveland, od žáků a žaček.....	9.30
Sokol Čech, Cleveland, od žáků a žaček.....	2.65
Česko-nedělní škola v Cleveland, O., odevzdal Valášek	1.06
Sokol St. Louis.....	5.85
Úhrnem	\$83.06

Poznámka. — Jistý br. jednatel zaslal mi 28. května část \$1.35 neb \$1.45 po Money Order od Sokola ze západu na prapor, a není zde oznámen, neboť dopis a Money Order ještě mnou nepodepsaný se mi ztratil (což jsem hned oznámil na poště) jelikož adresu nemám, musím žádat takto: by onen bratr byl tak laskav a požádal na oné poště o duplikát Money Orderu, který mu vystaví a pak mi jej zašle na adresu: 3403 Riverside Ave. S. W. Cleveland, O.

Prapor, jenž byl krásně spracován, se třemi stuhami v národní barvě s nápisem: "Pozdrav dítek amerických dítkám českým — 1907" vystaven byl v neděli 26. května u Sokola Čech a cena jeho jest \$75.00. Přebytek odevzdán bude Matci, jakož i příspěvky zdali nějaké dojdou. Výbor děkuje všem sokolům a spolkům, kteří zavedli sbírky aneb co povolili částku z pokladny, a nejvíce té malé mládeži, která dárkem přispěla, dále děkuje i těm, jenž zaslali výboru jakési ponaučení, což ovšem výbor od nich tolik nežádal a sám dobře věděl co dělá, a že na Matci nezapomněl dokazuje částka \$216. jež vybrána byla pouze mezi clevelandskými sokoly a Čechy již dne 26. května.

S bratrským Na zdar!

Fr. Cais.

3. ZPRÁVA CVIČITELSKÁ

za dobu od 21. března do 11. května 1907 z jednot: Dodge, Howells a Clarkson.

Výkaz o návštěvě. — Dodge:

Zapsaných cvičenců 11, úhrnná návštěva v 17 cvičeních 124, průměrná na 1 cvičení 7 cvičenců. Jednotliví členové účastnili se počtu cvičení:

17x Bedřich Studnička, 16x Jan Horák, 14x Fr. Bartoš, 14x Jos. Vrba, 12x Jan Votroubek, 12x Ant. Sláma, 10x Jan Srb, 10x Jos. Mynářík, 9x Frant. Dostál, 7. Jos. Lacina, 3x Jan Rabas.

Howells:

Zapsaných cvičenců 8, úhrnná návštěva v 15 cvičeních 94, průměrná na 1 cvičení 6 cvičenců. Jednotliví členové účastnili se počtu cvičení:

15x Adolf Balabán, 14x Jos. Kárník, 14x Frant. Staněk, 13x Boh. Udílínek, 13x Frant. Fišer, 12x Petr Kulhánek, 8x Václ. Mukendorfer, 5x Ed. Staněk.

Clarkson:

Zapsaných 21, úhrnná návštěva v 15 cvičeních 221, průměrná na 1 cvičení 14 cvičenců. Většina těchto dosud čekanců, již účastnili se počtu cvičení následovně:

15x Jos. Severa, 15 Cyril Karel, 15x Vil. Karel, 15x Jos. Mundil, 14x Ant. Odvárka, 13x Alois Cibulka, 13x Oto Odvárka, 12x Václav Svoboda, 12x Jo. Vítek, 11x Frant. Suchý, 11x Jar. Šafr, 10x Fr. Suchán, 10x Jos. Kratochvíl, 9x Ed. Rozmarín, 7x Alois Rozmarín, 7x Alois Tomeš, 7x Jos. Tomeš, 6x Jos. Tichý, 5x Jan Volf, 5x Fr. Kubík, 9x Jos. Jírovec.

Členové Těl. Jed. Sokol v Dodge cvičí v síni Divadelního Družstva, v místnosti najaté. Z nářadí mají hrazdu, 2 bradla, koně, kruhy a tyče. Přičiněním br. Jin. Studničky zavedeno v jednotě cvičení žáků (18), jež jež po celou dobu mého pobytu jsem cvičil. Poslední čas podařilo se mi též zřídit sbor sokolek. Veřejné cvičení odbývané dne 11. května, prorazilo ony různé předsudky, jež v české veřejnosti vůči Sokolstvu i zde stávaly. Jest si jen přát, aby nynější zájem o cvičení neutuchl a na bratřech tamnějších záleží, nechtěli-li, aby nadšením ono bylo pouze chvilkové a jednota jejich nepřišla do stanutí, jež v tak mnohých jednotách západních zříti lze, pracovat dále za vytknutým cílem. Jsem jist, zdali bratří tak jednati budou, v krátkém čase o jeden sbor sokolek přibýde.

Členové T. J. S. Howells cvičí v České Národní Síni, v místnosti najaté, jež jest vlastnictvím několika jednotliv-

ců. Z nářadí mají: hrazdu: bradla a tyče. V jednotě vyjma členů cvičil jsem též žáky v počtu 22.

Veřejné cvičení, odbývané 27. dubna, navštíveno bylo ponejvíce Američany. Česká veřejnost tamější zůstává dosud vůči Sokolstvu nevšímavou, a tu i tam práci jeho stěžuje. Ba i v samotném sboru sokolském najde se člověk, "taký to bratr sokol", jenž vychrstne plno nezasloužených urážek ve tvář bratru, jenž v poctivé a pilné práci sokolské léta trávil, a to proto, že nemohl z bratra věci znalého vyždímati nějaký ten dollar, což jest jeho jedinou snahou. Smutný dojista úkaz a pak takový bratr také sokolem zváti se chce. Tu zajisté těžká práce těch několika tamnějších bratří obětavých, pravých sokolů, jimž překonávati je překážky mnohé v cestu kladené.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb., cvičí taktéž v místnosti najaté. Z nářadí mají: hrazdu, bradla, koně, kruhy, hrazdu visutou, břemena a tyče. Vyjma členů cvičil jsem též žáky v počtu 12. Veřejné cvičení odbýval jsem s nimi 4. května. Návštěva byla slabá, takže výlohy spojené hrazeny musely býti ze spolkové pokladny. Lid tamnější zvyklí na různé trdlovačky, jichž bývá velký počet, vidí se býti okrádán v té své ušlechtilé zábavě tím, že protáhne se cvičení do 11 hodin a pak prý zbude málo času na tanec. To jest jednoduše pravá příčina proč veřejná v těchto malých osadách jsou málo navštěvovaná. Tančí-li se od 8 hodin, a může to býti dvakrát týdně, vždy najdeš místnosti plné.

U mnohých tak sborů považují starší bratři za zbytečné neb snad pro ně nedůstojné cvičiti. Cvičení pro ně není, oni jsou ženatí, neb již jim je 25 roků, a to jsou již staří na cvičení. Mylné to názory a chybou bratřů takých vyřazení podobná. Pak stěžují si na oehábnutí ve sborech a tělocvičnách. Kdyby však oni předeházeli příkladem a byli vůči těm mladším, pak nastal by obrát ve všech těch sborech a v tělocvičnách jejich zavládnul by ten pravý "věčný ruch". — Na zdar!

Franta Slavětinský,
společný cvičitel Župy Záp.

PROVOLÁNÍ.

Na uvážení všem bratrům sokolům a ctěné veřejnosti, všem sokolským sborům ve Spojených Státech, jakož i jednotlivcům vůbec.

Jsouce na dalekém Západě osamoceni a chtěje propagovati osvětové a myšlenkově moderní boj, který odehrává se v této naší společnosti, odhodlali jsme se v "Tělocvičné Jednotě Sokol" v Oklahoma City, Okla., ku založení "Řečnicko-literárního" kroužku, který by v jejím osvětovém, národním a sociálním postavení pracoval.

Vzhledem k tomu, jelikož síly naše finanční, poněvaž skládáme se vesměs z lidu pracujícího, jsou dosti skromné ku zřízení a platnému provedení tak důležitých úkolů společenských, jsouce osamoceni, obracíme se se snažnou žádostí na každého bratra sokola, každého jednotlivce a vlastence a veškeré bratrské sbory ve Spojených Státech, aby nám pomoci svoji neodepřeli a pomoci svoji at' morální, neb finanční, dost malý příspěvek nám zaslali. Necht' jest to buď v počtu knih z oboru vědeckého, sociálního, národního, neb sebevzdělávacího, při čemž žádáme, aby knihy v obor krváček četby spadající, byly laskavě vymítěny. K veledůležitému účelu tomu neodmítneme žádný dost malý příspěvek, nám zasláný, aby v Oklahoma City "Tělocvičná Jednota Sokol" mohla během jednoho roku vykázati se pěknou knihovnou, obsahující nejlepší svazky literární, a veřejnou čítárnu, kterou dosud ze svých skromných příspěvků zřídit nemohla, a tudíž výše uvedenému kroužku na starost předala.

Doufajíce vzhledem na Vaše zásluhy a osvětový a kulturní vývin, že i vývin naší daleké Oklahomy zajímá Vás bude, apelujeme na Vás ještě jednou: "Pomozte bratrům v jejich snažení k cílům osvětovým."

S vřelým díkem již předem, očekávajíce Vaši součinnost, prosíme zaslati své příspěvky buď v knihách, aneb v penězích na adresu: A. J. Čapek, 219 Reno Ave., Oklahoma City, Okla.

A. J. Čapek, F. K. Bronec, F. D. Janový, výbor.

HLASOVÁNÍ O NÁVRHU T. J. S. NEW YORK,

by povoleno bylo z pokladny N. J. S. ve prospěch Ústřední Matice Školské v Čechách \$500.00.

Spol. hlasů	
Pro	Proti
T. J. S. New York.....	50
Sokol Cleveland	12
T. J. S. Čechie, Chicago.....	8
Sokol Lorain	2
T. J. S. Podlipný, -Detroit	10
T. J. S. Milwaukee, Wis.	13
T. J. S. Oklahoma, City, Okla.....	3
T. J. S. Crete, Neb.	6
T. J. S. Praha, Chicago	15
T. J. S. Howells, Neb.	3
T. J. S. Westfield, Mass.	2
T. J. S. Slovanská Lípa, Chicago.....	18
T. J. S. Svornost, N. Y.	5
Plzenský Sokol, Chicago	44
T. J. S. Plattsmouth, Neb.	4
T. J. S. St. Louis, Mo.	19
Sok. Jed. Blesk, Baltimore, Md.	22
T. J. S. Ord, Neb.	3
T. J. S. Tábor, Chicago	13
T. a P. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.	8
S. J. Philadelphia, Pa.	5
T. J. S. Tyrš, Newburgh, O.	3
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	7
T. J. S. Wilber, Neb.	5
T. J. S. Omaha, Neb.	16
T. J. S. Milligan, Neb.	5
Č. A. S. Manitowoc, Wis.....	3
T. J. S. Newark, N. J.	5
T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.....	4
T. J. S. San Francisco, Cal.	6
T. J. S. East St. Louis, Ill.	3
T. J. S. Bruno, Neb.	3
Sokol Chicago, Chicago, Ill.	26
T. N. P. S. D. a Paní v New Yorku.....	23
T. S. D. a Paní v Newark, N. J.	4
Sb. S. Blesk, Baltimore, Md.	3
Č. S. S. Bayonne, N. J.	2
T. J. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.	17
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.	5
T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md.	2
T. J. S. Schuyler, Neb.	7
T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.	3
T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.	2
Sbor Sokolek, Omaha, Neb.	3
T. J. S. Hvězda Západu	4
	349
	77

Návrh T. J. S. Jonáš, Wilson, Kans., souhlasí povolit \$250.00 a sjezd, aby povolil každý rok \$50.00.

Dle hlasování jest více než dvě třetiny spolkových hlasů

pro návrh T. J. S. New York. Následkem toho Výk. Výbor odevzdal pro Ústřední Matici v Čechách částku \$500.00.

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 3 června.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi, ze členů scházel V. Zvoník.

Zápis o minulé schůzi byl s následující opravou přijat, a sice: v posledním zápisu stojí, že T. J. S. Budivoj zaslala protest proti "Dennici Novověku" a "Svornosti", což má být opraveno, neb T. J. S. Budivoj neprotestovala proti "Dennici Novověku", nýbrž zaslala protest proti druhé výpravě, pořádané z Chicaga, kterýžto protest "Dennice Novověku" uveřejnila a "Svornost" uveřejnění jednoduše zamítla.

Br. jednatel oznamuje, že zasláné mu br. Dr. J. Rudiš-Jičínským další rukopisy a památky po zvěčnělém prof. L. Klácelovi odevzdal br. J. Fryšovi, který je má odevzdat do Náprstkova Musea v Praze do sbírky již dříve N. J. S. zasláné.

T. J. S. Horymír žádá 50 výtisků stanov, což dáno jednatelem k vyřízení.

T. J. S. New York žádá záslužní listinu pro br. J. Jičínského, který jest členem oné jednoty ode 21. února 1887; vzhoveno.

T. J. S. Crete žádá záslužné listiny pro bratry J. Bělku, který jest členem jmenované jednoty od 10. dubna 1887 a A. Daniela, jenž jest členem od 13. března 1887. Žádost vyřízena příznivě.

Jednatel oznamuje, že zaslal stanovy Plzenskému Sokolu.

Br. F. Slavětinský, společný evičitel pro Župu Západní, zasílá obšírný dopis a zprávu o své činnosti. Má být uveřejněna v "S. A."

Vreční pořadatel br. Rudiš-Jičínský zasílá účet za cut v obnosu \$3.23, který byl přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. Patterson, N. Y. oznamuje, že jsou nuceni ze svazu N. J. S. vystoupiti. Zároveň oznamují, že veškeré náčiní darují N. J. S. Přijato.

Účet Nár. Tiskárny za tisk a výpravu "Sok. Amerického" za měsíc květen v obnosu \$207.15 přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. Budivoj žádá záslužní listinu pro br. J. Medlinu. Povoleno.

Účet br. J. Fryše za cestovné z Detroit do New Yorku v obnosu \$14.00 přijat a k vyplacení odkázán.

Fr. F. Turek zasílá účet za rozepsání hudby pro evičení sletové v obnosu \$4.00, kterýž přijat a k vyplacení odkázán.

Účet za pouzdro na památní spis do Paříže v obnosu \$5.00 přijat a k vyplacení odkázán.

Br. Základník předkládá účet za skupinovou fotografii sokolek v obnosu \$5.00. Přijat a k vyplacení odkázán.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Prague, Neb.

T. J. S. Budivoj oznamuje, že zvolili br. V. Třešku za technického zpravodaje pro Sok. Amer.

Ústřední Výbor Župy Střední sděluje v obšírném listu svém, že povolili částku \$50 pro borec již se účastní pátého sletu všesokolského v Praze, a sice za souhlasu většiny sborů k Župě přináležejících. Dále žádají, aby jim bylo oznámeno, zdali požadovaný V. V. poplatek za 150 výtisků "Sok. Am." má Župa krýtí neb ne. Žádají, aby jim poplatek tento byl prominut. Výk. Výbor nemůže poplatek za oněch 150 výtisků listu našeho odpouštět, neboť k tomu nemá žádného práva a Župa má zapravit.

Uloženo br. Lierovi, aby obstaral vhodný nákras členského diplomu.

Usneseno zaslati dopis "České Obci Sokolské" do Prahy, v kterém by byli náležitě upozorněni na příjezd sokolské výpravy k pátému sletu. Zároveň má být zaslána zvěst lanem podmořským téhož smyslu.

Návrh T. J. S. v New Yorku byl velkou většinou jednot přijat a povolena částka \$500 z pokladny N. J. S. ve prospěch Ústřední Matice Školské v Čechách.

Br. O. Jelen, člen T. J. S. Omaha a župního výboru Župy Západní nás poctil svou návštěvou a podal nám stručnou zprávu o činnosti Župy Západní a jednot k Župě oně příslušejících. Ze zprávy takto podané vysvitá, že některé sbory jsou zcela nečinné a liknavé, zvláště pak T. J. S. Milligan, která dluhuje župní poplatek za 6 roků. Dále sdělil s námi, že panuje v onom sboru velká ochablost. Vyslovuje zároveň uznání Výk. Výb. N. J. S. za posláni Župě Západní tak schopného a obětavého sokola, jakým jest br. F. Slavětinský, jako společný evičitel, praví, že sám jest přesvědčen, že práce evičitele se zdaří zcela a pro Župu bude velice prospěšnou.

Následující Jednoty zaslaly zprávy a poplatky: T. S. D. a Paní Newark \$3.85; T. J. S. Omaha \$48.60; T. J. S. New York \$152.50; T. J. S. Říp \$50.00; Karel Jonáš, Abie, \$33.60; T. J. S. Howells, Neb. \$10.10, do fondu na sjezd za rok 1906 \$2.50; Sbor Sokolek Libuše \$2.40; T. J. S. Plattsmout \$10.60; T. J. S. Žižka \$8.70. Připsané úroky v banku \$78.98.

M. Grabenstein, tajemník.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC KVĚTEN 1907.

Květen	Příjem.
2. T. J. Tyrš C. R. Sokol.....	\$ 220.80
2. Týž do fondu pro sjezd za r. 1906.....	17.20
2. T. S. D. a Paní v L. I. City, N. Y.....	1.90
2. T. J. S. Schuyler, Neb.....	22.10
4. T. J. S. Bayonne, N. J.....	7.50
4. Od T. J. S. v Mladé Boleslavi v Čechách....	1.40
4. T. J. S. New Bedford, Mass.....	10.10
7. Za předpl. na S. A., G. Palasčik.....	.75
7. Za půl roku ohlášky v S. A.....	3.00
7. Úroky z banků.....	78.98
7. T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.....	15.10
7. T. J. S. Svornost, N. Y.....	14.10
7. Za předpl. na S., Vyškov, Morava.....	2.02
7. Za předpl. na S. A., Richard Hegner, Chicago..	.75
10. Za těl. knihy, A. Hupner, So. Omaha.....	.58
11. T. S. D. a Paní v Newark, N. J.....	3.85
14. T. J. S. Omaha, Neb.....	48.60
14. T. J. S. New York, N. Y.....	152.50
15. T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.....	50.00
15. T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.....	33.60
17. T. J. S. Howells, Neb.....	10.10
17. Týž do fondu pro sjezd za r. 1906.....	2.50
20. Sb. Sok. Libuše, So. Omaha, Neb.....	2.40
25. T. J. S. Plattsmouth, Neb.....	10.60
27. Za předpl. na S. A., L. Zbránek, Flatonia, Tex.	.75
30. Za předpl. na S. A., Jan Buben, N. Y.....	.75
	\$ 711.93
Hotovost z minulého měsíce.....	\$5,865.11
Úhrnem.....	\$6,577.04

Květen	Vydání.
8. Za 50220 výt. S. A. s výpr. a pošt pro duben t.r., Nár. Tisk.....	\$232.64
8. Za hudebniny pro evičení prostná z Prahy.....	1.00
11. Přeplování lístek pro br. J. Fryše, předáka boreů..	110.30

11. Tisk 500 pošt. lístků, 1000 papírů na dopisy, 1000 obálek a 500 cest. listin br. Fr. Lierovi.....	18.50
11. Cut pro S. A., Alden Engraving Co. v C. R., Ia.....	3.40
11. Express cutu zasláný br. Lierovi pro V. V.	1.00
11. Kabelogram do Prahy, projev soustrasti rodině Ed Grégra.....	7.36
11. Cuty pro S. A. za měsíc leden, únor, březen a duben; za cuty pro knihu zvláštního evičení ku sletu do Prahy a cut pro záslužné listiny, The Knoxville Engraving Co.	127.49
18. Za vypracování šesti diplomů pro nové jednoty, pan W. Stránský.....	6.00
24. Vrch. poř. S. A. za květen, dr. J. Rudiš-Jičinský	30.00
24. Výp. poř. S. A. za květen, Ant. Haller.....	10.00
24. Výp. poř. S. A. za květen, Jos. Čermák.....	10.00
24. Ve prospěch Ústř. Matice Školské v Čechách..	500.00
25. Za express těl. knih, úředních listin a stanov, T. J. S. v Scio, Oregon.....	3.00
27. Za tučet papírových rour p. Jackson.....	60
Úhrnem.....	\$1,061.29
Příjem.....	\$6,577.04
Vydání.....	1,061.29

Hotovost.....\$5,515.75

Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.....	\$1,129.12
Fond pro příští běh evičitelský.....	42.85
Na darech pro T. J. S. San Francisco, Cal.....	11.50
Základní fond Nár. Jed. Sokolské.....	300.00

Na Germania Savings Banku.....	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku.....	2,450.00
Hotovost v pokl. Nár. Jed. Sok.....	615.75

Úhrnem.....\$5,515.75

Bratři, po tolika žádostech a prosbách nemohu sehnati v čas zprávy, a to jest při každém čtvrtletí. Jak mohu pak já v čas zprávy podávati? Tímto žádám, by mně obratem pošty zaslána byla zpráva za první čtvrtletí od sborů: Sok. Philadelphia, Pa., Sok. Cleveland, Sok. Čech, Clev., T. J. S. Tyrš, C. R. Sokol, T. J. S. Milligan, T. J. S. Prague, Neb., T. J. S. Wilber, Sbor Sokolek Omaha, T. J. S. Český Lev, Brainard, T. J. S. Timken, T. J. S. Oklahoma City, T. J. S. Ord, Neb.

Dále upozorňuji jednoty, že poplatek do fondu pro sjezd dle stanov N. J. S. zaplacen býti musí. Příštím rokem odbýván bude sjezd a do té doby musí každý sbor být vyrovnán. Dosud nezaplatily do onoho fondu ani centu: Sokol Chicago, T. J. S. Milligan, T. J. S. Schuyler. Za dva roky dluhují T. J. S. Philadelphia, Pa., T. J. S. Westfield, T. J. S. Nová Vlast, T. P. J. Budivoj, Plzenský Sokol, T. J. S. Čechie, Sok. Slov. Lípa, T. J. S. Mt. Pleasant, T. J. S. Prague, Neb., T. J. S. Český Lev. Za rok 1907 zaplatilo pouze sedm jednot příspěvky do fondu pro sjezd. Doufám, že bratři tajemníci budou hledět, by vše v čas v pořádek uvedli.

Na zdar!
Jan Černý, jednatel.

VÝCHODNÍ ŽUPA NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

New York, 1. května.

Zápis ze schůze dne 21. ledna.

Br. starosta zahájil schůzi. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni: br. Volman, Veselý, Klein, Stehlík. Br. náčelník oznamuje, že místnost pro župní závody v Newarku jest zadána, a sice na den 1. a 2. září 1907. Na to provedena volba činovníků na rok 1907: starosta Václav Linhard, náměstek Jos. Rijáček, jednatel Vojtěch Filip, po-

kladník Fr. Malý, náčelník Ed. Vokal, fin. výbor Jan Beníšek, Jes. Veselý. Volba náčelníků pro nedostatek zástupců ponechána do příští schůze. Na to zahájena debata o příštích župních závodech. Br. náčelníku uloženo, aby zaslal co nejdříve cvičení prostrná do "Sok. Amerického" a provoláním obeznámil jednoty ku přípravám na závody. Zvolení dozorců ponecháno br. náčelníku. Jednateli uloženo, aby zaslal dopis Těl. Jed. Sokol v New York, aby zástupci její do příští schůze se dostavili v plném počtu, aby volba dokončena býti mohla.

Příjem této schůze: Těl. Jed. Fugner poplatek \$7.40; Těl. Jed. Svornost \$5.10; Těl. Jed. Newark \$5.10; úroky z kapitálu \$5.25.

Vydání: Jednateli br. Vaňkovi poštovné za rok 1906 \$2.10, služné za II. půlletí \$5.

Na to po volném rozhovoru schůze ukončena.

Vojt. Filip, jednatel.

Zápis ze schůze dne 18. února.

Schůzi zahájil br. starosta V. Linhard. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomni br. Veselý a Stehlík. Tuto schůzi zvolen za I. podnáčelníka Fr. Malý, druhý podnáčelník ponechán, zda-li by si též Jed. Newark přála býti zastoupena v župním výboru, již kvůli závodům vlastním. Čten dopis Sokola z New Bedford, ve kterém žádají výpomoc na stavu cvičení pro veřejné cvičení pro sokolky, což si vzal na starost br. náčelník. V této schůzi jednáno též, zdali by nebylo záhodno pozvati na závody též Dě. A. Sokol a uloženo br. jednateli, aby jednoty obeznámil o tomto usnesení, aby hlasovaly, zdali si přejí, aby nadzminěné a jiné sbory zastoupeny byly, aneb ne. Br. náčelník oznamuje, že cvičení prostrná budou v příštím čísle "Sokola". Jednateli uloženo též, aby obeznámil sbory sokolek, zdali si přejí míti zástupce v Župním Výboru.

Na to schůze po volné debatě starostou ukončena.

Vojt. Filip, jednatel.

Zápis ze schůze dne 18. března.

Schůzi zahájil starosta br. W. Linhard. Zápis z poslední schůze čten a přijat. Nepřítomen br. Stehlík. Čten dopis Jed. Blesk z Baltimore, ve kterém nás žádají o řečníka na jejich přednášku; usneseno, aby se vyhovělo, v pádu, že vydeje krýtí budou sami. Těl. Jed. New York oznamuje, že se usnesla, aby na závodech župních vedle Dě. A. Sokola závodily též všechny nezdržené jednoty slovanské a sice, aby závodily samostatně. Br. jednateli uloženo, aby jednotám v tom smyslu odepsal. Jak mají nesdržené jednoty závodit, zdali společně, aneb samostatně br. jednatel má přeptat se u Výk. Výb. N. J. S., zdali ceny pro nesdržené jednoty, by též sama hradila a zdali povolí I. ceny na mimořádné závody jiné místo diplomů. Vydání br. Beníškovi za 3 cesty do Žup. Výb. 30c.

Vojt. Filip, jednatel.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.

St. Louis, Mo., 29. května 1907.

Zápis ze dne 15. dubna 1907.

Br. A. Tesař zahájil schůzi. Nepřítomen starosta V. Šedivec, náč. V. K. Tríska, M. Vimr, St. L., Fr. Janovský, E. St. L. Minulý zápis čten a přijat, jak zněl. 50 čísel dubnového "S. A." rozesláno bylo na 12 míst; schváleno. Odkoupeno 98 nár. kolků za \$1.00 ve prospěch účelů Matice V. Vzdělání. Br. Fr. Vůch odkupuje těchže za 25c. Výk.

Výbor N. J. S. oznamuje, že nová Jednota Sokol v St. Paul, Minn., byla v počtu 33 členů k Župě naší přidělena; jednatel nový sbor přivítá a jemu stanovy a zpěvníčky zašle. Sok. Jan Černý z New Yorku odpovídá na dopis náš svými osobními názory a náhledy; usneseno dopsati Výkonnému Výboru, že nesouhlasíme s jednáním takovým, kde úředník V. V. sám za N. J. S. jedná, bez usnesení ústř. tělesa organizace naší. Usneseno objednat z Prahy 500 kusů pohlednic sletových, z nichž polovice má býti 50 souborů @ 5 s hudbou a pěti oddíly cvičení prostrných; prodávány budou bez zisku; přijato. Společné cvičení přeloženo a odloženo z E. St. L. ze 14. do St. L. na 21. dub. Usneseno, by jednatel zaslal sborům k odhlasování, zdali se Ú. V. Župy Stř. povoluje vyplatiti \$50.00 boreům V. sletu v Praze se účastnivším, jež Župa Stř. ze svého středu ku zastupování N. J. S. vysílá. Příjem: za odprodáný nár. kolek 25c. Vydej: za duben evi. E. St. L., Fr. Burian, \$5.00; za Nár. Kolky \$1.

Na zdar!

Fr.Široký, jednatel.

Zápis ze dne 20. května 1907.

Náč. V. K. Tríska zahájil schůzi. Nepřít. J. Janda, St. L., Fr. Janovský E. St. L. Starosta V. Šedivec dostavuje se a přenechává vedení schůze náčelníku. Zápis z dubna čten a přijat, jak zněl. Br. Vůch oznamuje, že za slabé účasti odbyto společné 21. dubna v neděli odp.; technický výbor hlásí, že zakoupil dvě ceny, z nichž prvá přináležejí sboru Mt. Pl. z minulého veřejného cvičení a druhá sboru St. L. ku dni 21. dubna. Částka \$6.00 povolena. — Pro povolení \$50.00 boreům V. sletu v Praze z pokladny župní hlasovaly sbory: Plzenský 43 hlasy, Chicago 23, Ced. Rapids Sokol 17, Tábor 14, Čechie 9, Milwaukee 12, St. L. 19, Mt. Pleasant 4; celkem pro 141 hlasů, 1414 členů. Proti: Praha, 17 hl., Sl. Lípa 20 hl.; celkem proti 37 hlasů, 369 členů. Nehlasovali: E. St. Louis a Manitowoc, 8 hl., 76 členů. St. Paul vyjmut, any prvé župní poplatky jemu čítány budou od 1. července 1907. Na to povoleno \$50.00 k vyplacení a protože pokladník náš br. P. Piřha, výpravy se účastní, vyplatí částku onu na loď, cestou do vlasti; přijato. Výk. Výb. ospravedlňuje jednání br. Černého a žádá dopis jeho zpět. Usneseno zaslati pouze opis a žádati zároveň o opis onoho dopisu našeho, kde projevono bylo přání Ú. V. Župy Stř., by před odjezdem odbyla se v New Yorku zkouška, z níž dle schopnosti by borei rozřídění byli v družstva do vyššího a nižšího oddělení, a aby hleděl V. V. na to, aby kroj, i cvičební šetřen byl dle litery stanov N. J. S. a zároveň připomenouti se má, že dopis náš, stran 150 čísel "S. A." vyřízen přece nebyl ani Výk. Výborem. Sokol Chicago oznamuje boree do Prahy: Aug. Raisler, Jan Krizan, F. Kňourek, Ant. Červenka, Jan Křišťálek, Jan Vondra. T. J. Tyrš C. R. Sokol: Boleslav Hašek, Václ. Melša, Rudolf Novák, Vilém Hruška; Plzenský Sokol: Frant. Paul, Boh. Unger. Sokol St. Louis: Mat. Ryska, Frant. Vůch. Sokol v Milwaukee: Alb. Kostlán; celkem 15 boreů. Sokol Praha konečně oznamuje, že cvičitelský běh odloží, až kdy navrátí se naši z vlasti; přijato.

Příjem: Milwaukee popl. za II. půlletí 1906 \$6.20, T. C. Rapids za II. půlletí 1906 \$8.65. Vydej: Ceny \$6.00, závodníkům \$50.00, evi. E. St. L. za květen \$5.00. Příjem \$14.85, vydej \$61.00.

Členům Ú. V. P. Pit'hovi, M. Ryskovi a Fr. Vůchovi povoluje se 3 měs. prázdeň.

Na zdar!

Fr.Široký, jednatel.

XIII. 1/4 LETNÍ ZPRÁVA JEDNATELE Ž. STŘ.

ZA I. 1/4 LETÍ 1907.

Příjem:

Z min. čtvrtletí v pokladně.....	\$176.53
21. ledna St. Louis popl. za 2. půlletí 1906.....	9.65
21. ledna Mt. Pleasant, popl. za 2. půlletí 1906.....	1.85
18. února Plzenský Sokol, popl. za 2. půlletí 1906.....	22.50
18. února Čes. Amer., Manitowoc, za 2. půlletí 1906..	1.70
18. února Praha, za 2. půlletí 1906.....	7.80
18. března Tábor, za 2. půlletí 1906.....	6.60
18. března Čechie, za 2. půlletí 1906.....	3.95
18. března E. St. Louis, za 2. půlletí 1906.....	1.75
	\$232.33

Vydej:

18. března "Cvič. Listy", předpl. na r. 1907.....	\$ 7.20
18. března cvičiteli E. St. L. za březen.....	5.00
	\$12.20

Celý příjem \$232.33

Celý vydej 12.20

Zbývá v pokladně.....\$220.13

Na dluhu: Sok. Chicago za II. půlletí 1906. Slov. Lída za I. a II. půlletí 1906.

Sbor Slov. Lída snažně se žádá o zaplacení poplatku.

Na zdar! Fr.Široký, jednatel.

LISTÁRNA REDAKCE.

J. F.: Odkládáme, proč najdeš na místě jiném.

Detroit: Prozatím necháváme zpět. V době sletové vy-
padalo by divně.

J. N.: Takové jednání vybízí pokojné lidi k nenávisti, svárům a sprostému znásilňování přesvědčení jiných a toho prosím od nás marně bys žádal. Tak mohou pracovat klirikálové, nějaký ten autokrat a šplhavec, nikdy však sokol upřímný, jehož práce mozková, práce péra jeho za 25 let působení přece snad více vydá a vydala, nežli nějaký ten dollar chvastavého nadutce.

Cleveland: Na osm dob, máš tedy pravdu.

Oklahoma: Receptu opis posílám poštou.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. v Patterson, N. Y., přijati byli: Frant. Horáček, Anton Vyskočil a Alois Vyskočil. Odstoupil Vil. Bureš.

— Do T. J. S. Podlipný v Detroit přijati byli: Josef Vozka a Josef Krab. Vyloučen pro neplacení: Tomáš Penc.

— Do T. J. S. Plattsmouth, Neb., přijat byl: Aug. Knoflíček; vyloučení pro neplacení Karel Kratochvíl, Jos. Vorel a Jan Rambousek.

— Od T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., odstoupili: V únoru: Václav Kníže, Jar. Šimerka, v březnu: Fr. Nepeřený, v dubnu: Ant. Jirásek, Gust. Dvořák. Vyloučení byli v březnu: Frant. Chroust, Alex. Brabec, Frant. Černý, v dubnu: Jan Novák, Jan Najdl, Ad. Janda, Fr. Veverka, Jan Gessay, Kar. Vinš, Jos. Černý st., Jos. Vaněk, Ant. Hlavsa, Jos. Černý ml., Václav Unger, Jan Kleinhampl. Přijmut byl v březnu Karel Belda.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Alois Moravec a Frant. Mička. Vyloučení byli: Maroušek Kliment a Jan Pecháček.

— Do Těl. Jed. Tyrš v Cedar Rapids přijat byl John Keller (jakou má adresu?) Odstoupil Fr. Grubhoffer. Vyloučen Old. Lopata.

— Od Sokola Chicago vyloučení byli: Vác. Bokor, Ant. Friedl, Bedřich Šule, Josef Vyskočil, Jos. Vichr. Uveden Fr. Hofman, s přestupní listinou od Slov. Lipy Aug. Patera.

— Do Sok. Tyrš v Newburgh, O., přijati byli (došlo pozdě do čís. minulého): Antonín Jícha, Jan Belšan, Jos. Klukan, Eduard Horák, Stan. Braun, Jan Kubík, Antonín Kenig, Karel Soukup, Jan Čapek, Josef Št'astný, Antonín Havelka, Václav Tomášek. Odstoupil Boh. Řábek (v adresě bylo Fr. Řábek).

— Do T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md., přijati byli: Ladislav Lambert a František Blahut.

— Do T. J. S. Jiří z Poděbrad v Clarkson, Neb., přijati byli: Jan F. Svoboda, Jos. M. Svoboda, Václav Macháček.

— Do T. J. S. Budivoj v Detroit přijat byl Jan Kar-mazny. (Jakou má adresu? Nebyla udána žádná.)

— Do T. J. S. Philadelphia přijati byli: Frank Trnka, Václav Vais, Josef Šulda, Lada Havlíček, Václav Weidner. Odstoupil Stanislav Trnka. Vyloučen pro neplacení Josef Štusák.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore přijat byl Václav Němec. S přestupní listinou odstoupil Fr. Štefl.

— Do T. J. S. San Francisco přijati byli: Novák Karel, Mára Ant., Mára Jan, Křišťáfek Jiří, Duda Jan, Ivan Jul., Herman E., Slobodný Petr, Belza Jos., Jelínek Vojtěch, Ryzner Fr., Štadlman A., Němec Fr.

— U T. J. S. Fugner, L. I., zemřel Alois Skopec.

— Do T. J. S. Milwaukee, Wis., přijat byl Ant. Brož.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijati byli: Jos. Roztočil, Václav Vyletal, Jos. Karásek, Geo. Synek, Karel Roztočil; znovu přijat Alois Špachman.

— Do T. J. S. Praha přijati byli: Robert Klaus, ml., Václav Pacourek, Václav Janda, Karel Beran, Stanislav Hais. Odstoupil Fr. Jokl. Zemřeli Fr. Bernásek, st., Matěj Bečvář.

— Do T. J. S. Tábor přijati byli: John Klíma, Vác. Waindl, Jos. Hurt, Vác. Hajný; s přestupní listinou od Plzenského Sokola Emil Altera. Vyloučen pro neplacení Vác. J. Martinek.

— Do Plzenského Sokola přijati byli: Václav Dudas, Jos. Kabát, Max H. Laube. S přestupní listinou odstoupili: Emil Altera a Jan Smetana.

— Dále přijati byli: Jan Fuks, Josef Rousek, Frant. J. Hora, Alois Ruda, Josef Rund, Václav Brouk. Vyloučení pro neplacení Anton Kounovský, Bohumil Vištáin.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Bratři tajemníci jsou žádáni, by zaslali oznámení nových, odstouplých, zemřelých a vyloučených členů přímo tiskárně, a sice nejdéle do 4. dne měsíce, v němž má být uveřejněno. Totéž týká se oznámení změn adres. Někteří bratři zasílají zprávy ty pořadateli dru. Rudiš-Jičínskému, jenž je pak musí zaslati tiskárně, a tím se stává, že dojde někdy pozdě a musí odloženo být do čísla příštího, a změny adres též učiněny býti nemohou.

Následující bratři nedostali minulé číslo:

Chicago: Vrehota Pavel, 32 Butler St., není takové číslo.

Cedar Rapids: Jos. Loufek, 709 — 5th Ave. W. a Jos. Staněk, 1704 — 4th St.; nejsou tam.

Cleveland: R. Novák, 2893 E. 37. St. S. E. od sboru Čech odmítá list.

Detroit: A. Štěpánek, 123 Williams ave., přestěhoval se.

Oklahoma City: Vrat. Nejedlík, 123 Wott St., Dallas, Tex., odstěhoval se.

St. Louis, Mo.: Václav Mareš, 1847 So. 9th St., Frant. Červinka, 420 Market St., Jiří Štěpánovič, 2021 So. 12. St., Fr. Simons, 1216 Geyer Ave., Jan Bousek, 1846 So. 12. St., Jan Janada, 1324 Geyer Ave., všichni od T. J. S. St. Louis, přestěhovali se bez udání nové adresy.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Cerný, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, taj., 3202—3rd Ave., F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Gesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052, 3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19, 3rd ave., Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167, 3rd ave., Long Island C. podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasílány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gav and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 Monford Ave.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Jos. Rezanka, 132 Ave. F.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jan Cervený, 132 Jane St.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 3493 — 3rd Ave.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Leo J. Pavlík, 1947 N. Warnock St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Václ. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass., taj. Josef Krupka, 11 Oneko Lane.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni C.S.P.S., taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Pilz.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St., taj. Rosalie Sticha, 1110 N. Wolfe St.

Těl Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříšková, 307 E. 69th St.

Těl Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl Sbor Dívek a Paní v Newark. N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Pařina, 1 Berkshire Pl.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Sesták, 475 Coggeshall Street.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Stibr; taj. E. Slapák, 8711 Capitol ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Trška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Stibr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Stibr, Jos. Jílek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hod. u "Sokola Cech."

Sokol Cleveland, každou 4. sobotu v měsíci v 8 hod. večer, v Sokolně, roh. Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Frank Rebecka, 9006 Capitol Ave., S. E. Sokol Cech, Cleveland, O.: 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. Jan Podlipný, 4859 Broadway.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.: 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Karel Kvarda, 3304 W. 33rd St. S. W.

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měs. v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; tajemník Ant. Novotný, 616 So. Woodland Ave. Těl a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchell Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýzek, 63 Tillman Ave.: účetní Václ. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.: 4. neděli v měsíci, v síni Al. Stolby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., schůze 3. čtvrtek v Ces. Nár. Síni, 1000 Vinial St., taj. Jan Aubrecht, 10 Brabec St.

Župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ustřední výbor: Starosta Vác. Sedivec; náč. V. K. Trška, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13th St.; jednatel Fr. Siroký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryska, Vimr Mich., Fr. Vách, Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9th a Allen ave., každé 3. pondělí.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1091 Sacramento Ave., účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl Jed. Cechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32—34 Emma St.; taj. Fr. Cech, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300 —1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill., — Town of Lake —: schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu C. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106 —108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli v 9 hod. ráno v místnosti br. Vác. Svába, roh 3. a Winstanley av.; taj. Petr Plamínek, 1023 N. 7th St.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn., taj. Fr. R. Vaněk, Snelling House, cor. W. 7th St. & Smith ave.

Ces. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu, v síni Slov. Lípy; taj. Fr. Vraney, 628 N. 9th St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Ces. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave., taj. Mich. Wimr, 1028 Geyer Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St. Tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Av.; taj. Václav Janda, 622 S. 4th West.

Župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ustřední výbor: Starosta Jos. Mik, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru: Alois Jiran, Plattsmouth, Neb.; Václav Blatný z Bruno, Fr. Ríha, Marie Patáček a Síd. Dienstbier, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Zizka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Filip Roučka.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni C.S.P.S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb., 1. pátek v Sokolovně. Taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. V. Hubálek.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. E. H. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. neděli v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Marie Chval, 1260 So. 16th St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Vláda Jirsák, 69 Portola St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. F. J. Sečák, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůšek.

T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon, taj. Adolf Groulik, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb., taj. Anna St'astná.